

ผลของการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางให้กับผู้เรียนที่
มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน

Effects of Using Facebook as a Medium for Teaching ESP Reading for Beginners

วัชรพงษ์ หวันสมาน

Watcharapong Wansaman

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Teaching English as an International Language**

Prince of Songkla University

2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทาง
ให้กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน

ผู้เขียน นายวัชรพงษ์ หวันสมาน

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลลดา เลหาวิริยานนท์)

.....ประธานกรรมการ

(ดร. วรรัตน์ หวานจิตต์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลลดา เลหาวิริยานนท์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ธัญญา พลานุกูลวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลลดา เลาหวิริยานนท์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นายวัชรพงษ์ หวันสมาน)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นายวัชรพงษ์ หวันสมาน)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลของการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางให้กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน
ผู้เขียน	นายวัชรพงษ์ หวันสมาน
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้คือ เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางผ่านเฟซบุ๊กและการสอนในห้องเรียนโดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding) ในการสอนให้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊ก และทัศนคติในการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการเรียน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาธุรกิจสถานพยาบาล ของวิทยาลัยเทคโนโลยีนครหาดใหญ่ จำนวน 118 คน ซึ่งได้จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบทดลองถ่วงดุลย์ (Counterbalanced Design) เพื่อหมุนเวียนให้กลุ่มตัวอย่างให้ได้รับการทดลองครบทั้ง 2 วิธี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการทดลองทั้ง 2 ครั้ง โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 แสดงว่า การเรียนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางผ่านเฟซบุ๊กได้ผลดีกว่าการเรียนอ่านในห้องเรียน ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของกลุ่มตัวอย่างจากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมี 2 ปัจจัยคือหลักการของการส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง (The principle of handover) และหลักการของการสร้างโอกาสของความสำเร็จ (The principle of contingency) ผลการวิเคราะห์ความถี่และเนื้อหาของการปฏิสัมพันธ์พบว่า ผู้เรียนมีบทบาทมากกว่าผู้สอนในการปฏิสัมพันธ์ โดยพบว่า ลักษณะการปฏิสัมพันธ์ของผู้สอนปรากฏในช่วงสัปดาห์ต้นๆ เพื่อปรับการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนสามารถเรียนผ่านออนไลน์ได้ กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและอธิบายเนื้อหา จนในที่สุดผู้เรียนมีบทบาทมากขึ้นในการโต้ตอบโดยผู้สอนลดบทบาทลงจนเกือบเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ ส่วนผลการศึกษาด้านทัศนคติพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการสอนผ่านเฟซบุ๊กสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนและช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียน สำหรับข้อเสียของการเรียนผ่านเฟซบุ๊กนั้น มีผู้เรียนบางส่วนเห็นว่าการเรียนผ่านเฟซบุ๊กลดความสามารถในการเรียนรู้ของตน ข้อเสนอจากงานวิจัยนี้คือ ศึกษาเพิ่มเติมว่าจะพัฒนาความสามารถของผู้เรียนด้านการอ่านจับใจความโดยใช้การเสริมต่อศักยภาพ

ทางการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี Web 2.0 ได้อย่างไร และศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในการสอนผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพของการโต้ตอบให้ยาวขึ้น และควรทดลองเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการปฏิสัมพันธ์ของการเรียนในระบบผสมผสาน (Blended learning) โดยใช้การวิจัยแบบถ่วงดุลย์

Thesis Title	Effects of Using Facebook as a Medium for Teaching ESP Reading for Beginners
Author	Mr Watcharapong Wansaman
Major Program	Teaching English as an International language
Academic Year	2014

ABSTRACT

The objective of this research was to compare the results of students' learning outcomes subsequent to completing two reading instructional methods in English for Specific Purposes scaffolded via Facebook and in class. It also discussed factors contributed to their achievement and their attitudes towards the use of Facebook to mediate the learning process. The subjects of this study were 118 second year students enrolling in higher vocational certificate level at Nakorn Hatyai Technological College and were randomly selected. Prior to commencing the course, their level of English proficiency was beginners. A counterbalanced design was employed to allow the two subject groups to receive two types of instruction, which resulted in them being exposed to the experiments twice. It was revealed that, in both experiments, the subjects in the experimental group had higher post-test scores than those in the controlled condition with a significant difference at 0.00. It meant that a reading course in English for Specific Purposes through Facebook gave a better result in learning than in the classroom. The results of a multiple regression analysis showed two factors influencing their performance were 1. the principle of handover and 2. the principle of contingency. It was also discovered that a number of student interaction among students was higher than that of the teacher. The results also revealed that the teacher played an important role at the beginning of the course, helping the students to be accustomed to online learning process, encouraging them to express ideas, and explaining the lessons. Eventually, the students took a more active role in the learning process while the teacher took an observer role. Despite the high frequency of online interaction, it was found that the students' comments were limited to short answers. As for attitudes, it was found that, for many participants, teaching through Facebook increased their motivation and that Facebook increased learning opportunities while some participants argued that learning through

Facebook decreased their learning ability. Further research should be carried out in order to improve students' critical reading ability scaffolded via Web 2.0, and to investigate whether a blended-learning environment would help increase the quality of interaction using counter-balanced research design.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(6)
ABSTRACT.....	(7)
กิตติกรรมประกาศ.....	(8)
สารบัญ.....	(9)
สารบัญตาราง.....	(11)
รายการผลงานที่ตีพิมพ์.....	(12)
สำเนาหนังสือตอบตีพิมพ์จากวารสาร.....	(13)
เนื้อหา	
1. บทนำ.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
3. วิธีการดำเนินการวิจัย.....	6
3.1 กลุ่มตัวอย่าง.....	6
3.2 เครื่องมือในการวิจัย.....	7
3.2.1 บทเรียนที่ใช้สอนการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊ก และในชั้นเรียนปกติ.....	7
3.2.2 แบบทดสอบก่อน – หลังเรียน.....	7
3.3.3 แบบสอบถามทัศนคติและปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ในการเรียน.....	8
3.3 กระบวนการวิจัย.....	9
4. ผลการศึกษาและอภิปรายผล.....	10
4.1 ผลการศึกษา.....	10
4.1.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่าน ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจระหว่างผ่านการเรียนทางเฟซบุ๊กและ ในห้องเรียนปกติโดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ 10	10
4.2 ผลการศึกษาปัจจัยของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ที่ส่งผล ต่อความสำเร็จในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก	12

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 ผลการศึกษาทัศนคติของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก.....	15
4.2 อภิปรายผล.....	16
5. สรุปผลและข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	19
เอกสารอ้างอิง.....	20
ภาคผนวก.....	25
ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย.....	24
ก. บทเรียนที่ใช้สอนการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กและในชั้นเรียนปกติ.....	26
ข. แบบทดสอบก่อน – หลังเรียน.....	70
ค. แบบสอบถามทัศนคติและปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน.....	79
ง. ตารางการวิเคราะห์ความถี่ของการปฏิสัมพันธ์.....	84
จ. รายละเอียดของกระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ.....	86
ภาคผนวก (2) บทความวิจัย.....	89
2.1 การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก.....	90
2.2 การเสริมสร้างการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในห้องเรียนออนไลน์โดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้.....	111
ประวัติผู้เขียน.....	136

สารบัญญัตราง

ตาราง		หน้า
1	บทเรียนที่ใช้ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กและในชั้นเรียนปกติ.....	7
2	ผลการทดสอบความสามารถทางการอ่านหลังการสอน.....	11
3	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของนักศึกษาที่มี ความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานในกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม.....	12
4	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple regression analyze) หาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของนักศึกษาที่มี ความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างที่ 1.....	13
5	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple regression analyze) หาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของนักศึกษาที่มี ความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างที่ 2.....	14
6	ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการเรียนอ่าน ภาษาอังกฤษ.....	15

รายการผลงานที่ตีพิมพ์

วัชรพงษ์ หวันสมาน และชลลดา เลหาวิริยานนท์. 2558. การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์*
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 32 (3).

วัชรพงษ์ หวันสมาน และชลลดา เลหาวิริยานนท์. 2558. การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน
ภาษาอังกฤษเฉพาะทางในห้องเรียนเฟซบุ๊กโดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการ
เรียนรู้. *วารสารศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่*, (อยู่ใน
ระหว่างการพิจารณา).

ที่ ศธ 0514.8.1/ 1๕๖A

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

๒ เมษายน 2558

เรื่อง ผลงานบทความได้รับการตีพิมพ์

เรียน นายวัชรพงษ์ หวันสมาน

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก” เพื่อดำเนินการตีพิมพ์ในวารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ นั้น บัดนี้บทความของท่านได้ผ่านการตรวจสอบจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว และมีความเหมาะสมที่ได้รับการตีพิมพ์ลงในวารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ ปีที่ 32 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม 2558)

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนา จินทร์เทาว์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์ 0 4320 2861 ต่อ 1102

โทรสาร 0 4320 3050

ที่ ศธ 0521.1.11/๖๖4

คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
90112

๑ กรกฎาคม 2558

เรื่อง ตอบรับการได้รับบทความ

เรียน นายวัชรพงษ์ หวันสมาน

ตามที่ท่านได้ส่งบทความ เรื่อง การเสริมสร้างการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนภาษาอังกฤษ
เฉพาะทางในห้องเรียนออนไลน์โดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ เพื่อตีพิมพ์ในวารสาร
ศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามความทราบแล้วนั้น

กองบรรณาธิการได้รับบทความของท่านแล้ว และจะนำบทความของท่านเข้าสู่กระบวนการ
ประเมินคุณภาพโดยกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป ทั้งนี้ กองบรรณาธิการจะแจ้งผลให้ท่านทราบ
อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อดิตา แซ่เตียว)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

1. บทนำ

สถานภาพของภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้อยู่ในฐานะภาษานานาชาติที่มีความสำคัญต่อสังคมโลกหลายด้านไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ การเมือง การขนส่งระหว่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ และสำหรับในประเทศไทย บทบาทของภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างเห็นได้ชัดเมื่อสมาคมอาเซียน (ASEAN) กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารของกลุ่มประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Kirkpatrick, 2008; McKay, 2002) ดังนั้นประเด็นของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติให้มีประสิทธิภาพได้ ในบริบทของประเทศไทยนั้นจึงเป็นเรื่องที่ควรตระหนักเป็นครั้งแรก เพื่อผลักดันผู้เรียนให้มีศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะต่างๆ ทัดเทียมกันกับประเทศอื่นๆ ในทวีปเอเชีย (Baker, 2012) และสิ่งหนึ่งที่มีอิทธิพลในการพัฒนาผู้เรียนคู่ขนานกันกับการสอนภาษาอังกฤษในยุคโลกาภิวัตน์นี้คือ การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ (Bellanca & Brandt, 2010; Warschauser, 2003)

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นสื่อในการสอนภาษาอังกฤษมีรูปแบบที่หลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการใช้งานของผู้สอนที่แตกต่างกันออกไปโดยส่วนใหญ่เป็นเทคโนโลยีประเภท Web 2.0 ใน 2 ลักษณะคือ 1. รูปแบบของการสื่อสารแบบไม่พร้อมกัน (Asynchronous communication) และ 2. รูปแบบของการสื่อสารแบบพร้อมกัน (Synchronous communication) ซึ่งหากผู้สอนนำมาประยุกต์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษอย่างถูกวิธีแล้ว ก็จะสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Roblyer et al., 2010) มีนักวิชาการหลายท่านที่ได้นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นสื่อกลางในการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น ใช้ในการอภิปรายข้อคำถามระหว่างผู้เรียนและผู้สอนนอกเวลาเรียน (Warschauer, 1995 อ้างใน DiGiovanni & Nagaswami, 2001) ใช้เป็นเวทีในการแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนด้วยกันในวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ (DiGiovanni & Nagaswami, 2001; Liu & Sadler, 2003; Schultz, 2000; Tuzi, 2005 อ้างอิงใน Ene & Upton, 2014) ใช้ในการโต้ตอบ e-mail เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่จับคู่กันฝึกภาษา (Priego, 2011) ใช้เป็นสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับไวยากรณ์อังกฤษและการเขียน (Suthiwartnarueput & Wasanasomsithi, 2012) หรือใช้ในการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในการแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นกว่าการเรียนในชั้นเรียน เช่น Chiu et al. (2012), Freiermuth and Jarrell (2006), Martin and Parker (2014), Ng, Cheung and Hew (2009), Schleicher (2012 อ้างอิงใน Niemi et al. 2014), Wang and Woo (2007), Warschauser (1996) และ Warschauer (2003)

ในปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษาอังกฤษยังคงได้รับความนิยมอยู่ ต่อเนื่อง แต่ลักษณะการใช้งานอาจเปลี่ยนแปลงไปบ้างตามความเจริญก้าวหน้าของยุคสมัย โดยจากเดิมที่เป็นเพียงแค่คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer - Assisted Instruction) ซึ่งไม่มีการปฏิสัมพันธ์ใดๆ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน สู่การเรียนรู้รูปแบบใหม่ที่เรียกว่าการเรียนออนไลน์ ซึ่งเอื้อต่อการแสดงความคิดเห็นและไร้ขีดจำกัดของเวลาในการเรียนรู้ (Warschauser, 1996) ประกอบกับการจัดการเรียนรู้แต่ภายในชั้นเรียนปกติเป็นการปิดกั้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน ภาษา เนื่องจากข้อจำกัดบางประการ เช่น 1). เวลาในการเรียนจัดเป็นชั่วโมง จึงไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้และไม่มีโอกาสเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนของผู้สอนที่จัดให้ได้อย่างครอบคลุม 2). การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นลดน้อยลงเนื่องจากผู้เรียนกังวลที่จะตอบคำถามแบบเผชิญหน้ากับผู้สอน เพราะกลัวตอบคำถามผิด และรู้สึกอายเพื่อนเมื่อคำตอบของตนผิด ทำให้การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนครั้งต่อไปลดลง 3). บรรยากาศที่อาจเคร่งเครียด เนื่องจากผู้สอนต้องการสอนเนื้อหาให้ทันภายในเวลาที่จำกัด ทำให้ผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน และไม่สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนที่ผ่านมา เพื่อนำมาพัฒนาความรู้ของตนเองให้เพิ่มขึ้น (Balaman, 2012; English and Howell, 2008)

เฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นรูปแบบหนึ่งของ Web 2.0 ที่ได้รับการพัฒนาเป็นสื่อออนไลน์ที่มีบทบาทสำคัญในพัฒนาผู้เรียนและการสอนภาษาอังกฤษในหลากหลายทักษะ เช่น การอ่าน การเขียน และไวยากรณ์อังกฤษ เพราะมีลักษณะพิเศษหลายประการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การสื่อสารผ่านภาพและเสียง (Audio - visual communication) การใช้กระดานสนทนาของผู้สอน (Online Interactive Board) การแสดงเอกสารเป็นไฟล์งานชนิดต่างๆ และการตั้งคำถามออนไลน์ (Online Quiz) การใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการเรียนยังช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีและลดความวิตกกังวลต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เนื่องจากการสื่อสารบนเฟซบุ๊กอาจช่วยลดความวิตกกังวลระหว่างการเผชิญหน้าระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในชั้นเรียนแบบปกติ ทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะถามคำถามจากบทอ่านอย่างอิสระ เพราะรายชื่อสมาชิกในเครือข่ายเฟซบุ๊กสามารถใช้นามสมมุติได้ นอกจากนั้นผู้เรียนยังสามารถทบทวนบทเรียนหรือเนื้อหาที่อ่านย้อนหลังได้ทุกเวลาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จึงช่วยเพิ่มความสามารถด้านการเขียน และการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ แก้ไขความสามารถทางภาษาในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น (English and Howell, 2008; Balaman, 2012; Suthiwartnarueput & Wasanasomsithi, 2012; Roblyer et al., 2010)

ตั้งแต่มีการนำเฟซบุ๊กไปใช้ในการเรียนการสอน มีงานวิจัยทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยที่นำเฟซบุ๊กเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์

ให้กับผู้เรียน เช่น Balaman (2012) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการใช้เฟซบุ๊กในประเทศตุรกี เป็นเครื่องมือในการสอนคำศัพท์และทักษะการอ่าน โดยจัดให้มีกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และใช้รูปแบบการวิจัยแบบถ่วงดุลย์ (Counterbalanced Design) คือ กลุ่มที่ใช้เฟซบุ๊ก และกลุ่มที่เรียนในชั้นเรียนปกติ โดยใช้วิธีสลับกลุ่มผู้เรียนให้ได้ใช้เฟซบุ๊กในการเรียนรู้เท่าเทียมกัน ผลการวิจัยพบว่า การใช้เฟซบุ๊กเป็นเครื่องมือในการสอนคำศัพท์และทักษะการอ่าน เป็นแนวทางแบบบูรณาการที่มีประโยชน์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนสอนภาษาได้ดี นอกจากนั้นยังมีนักวิจัยที่ได้ทำการทดลองวิธีการเรียนแบบผสมผสาน (Blended Learning) กับเฟซบุ๊ก เช่น Shih (2013) ที่พบผลลัพธ์ว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในและนอกชั้นเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบดังกล่าว และในประเทศไทยมีงานวิจัยของ Suthiwartnarueput & Wasanasomsithi (2012) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนต่อความสามารถทางไวยากรณ์และความสามารถในการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับกลาง ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นบนเฟซบุ๊กมีความสัมพันธ์กับคะแนนแบบทดสอบไวยากรณ์และการเขียน และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีในการใช้เฟซบุ๊กในการเรียนรู้ไวยากรณ์อังกฤษและการเขียน

จากงานวิจัยดังกล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นว่าเฟซบุ๊กสามารถเป็นเครื่องมือหรือสื่อกลางประเภทหนึ่งสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อเป้าหมายในการยกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นหลายประการ แต่หากพิจารณาถึงแก่นแท้ของลักษณะการจัดการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดังกล่าวนี้ล้วนแต่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการสร้างความรู้โดยสังคม (Social Constructivism) ของ Vygotsky (1978) ทั้งสิ้น เพราะผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองอันเกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ทำให้สามารถเชื่อมโยงพื้นฐานความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่กับความรู้ใหม่ที่ผู้สอน หรือมีผู้ที่มีความรู้ ความสามารถมากกว่าเป็นผู้แนะนำ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสรับฝึชชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าจากระดับที่พัฒนาการที่เป็นอยู่ (actual development level) ไปจนถึงระดับพัฒนาการที่ผู้เรียนมีศักยภาพจะไปถึงได้ (potential development level) กระบวนการนี้ภายหลัง Wood, Bruner and Ross (1976) ให้ชื่อว่า การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding)

ต่อมาได้มีผู้นำกระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในวิชาต่างๆกันและใช้กับผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา รวมทั้งภาษาอังกฤษเองก็มีนักวิชาการหลายท่านที่นำกระบวนการนี้ไปประยุกต์ใช้โดยเรียกชื่อที่แตกต่างกันไป เช่น การส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดความคิดรวบยอด (Conceptual scaffolding) การช่วยเหลือด้านกระบวนการคิด (Metacognition scaffolding) การช่วยเหลือด้านกระบวนการเรียนรู้ (Procedural scaffolding) การ

ช่วยเหลือโดยให้ทางเลือกแก่ผู้เรียน (Strategic scaffolding) และการส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking scaffolding) (Hannafin, Land and Oliver, 1999) และผลการศึกษาของการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้นั้นก็เป็นที่ไปในแนวทางเดียวกัน โดยวัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่ขึ้น

Van Lier (1996) และ Walqui (2006) นำกระบวนการการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยมีหลักการของการเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ 6 ประการ คือ (1). การสร้างบริบทการเรียนรู้ (The principle of contextual support) ภายใต้วงแวดล้อมที่ท้าทาย มีวัตถุประสงค์ในการสอนชัดเจน มีการสาธิตให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่าง มอบหมายชิ้นงานให้ผู้เรียนได้ร่วมลงมือทำด้วยกัน (2). การสร้างความต่อเนื่อง (The principle of continuity) โดยการกำหนดภาระหน้าที่ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติเป็นประจำ เช่น กำหนดวันเวลาและบทบาทของผู้เรียนให้ชัดเจน การมอบหมายการบ้านเพื่อทบทวนความเข้าใจ (3). การสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน (The principle of intersubjectivity) โดยให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันกับผู้เรียนคนอื่นๆ ในบรรยากาศที่เอื้ออำนวย (4). การสร้างความลื่นไหลให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ (The principle of flow) หมายถึงการสร้างบทเรียนที่มีความท้าทายที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน และการไม่บังคับให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น แต่จะรอจนกว่าผู้เรียนจะพร้อมและเริ่มมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนด้วยตนเอง (5). การสร้างโอกาสของความสำนึก (The principle of contingency) ทำได้โดยตรวจสอบความเข้าใจหรือความก้าวหน้าในการเรียนจากการแสดงความคิดเห็นหรือการตอบคำถามของผู้เรียน และสังเกตว่าควรเสริมเพิ่มเติม การอธิบาย หรือเปลี่ยนวิธีการอธิบาย หรือหยุดอธิบายเมื่อใด และ (6). การส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง (The principle of handover) ซึ่งเกิดขึ้นจากการสังเกต หรือการเอาใจใส่และการสอนของผู้สอน จนกระทั่งผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายถูกต้องแล้วและพร้อมที่จะเรียนหัวข้อใหม่ต่อไป หลักการที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นปัจจัยที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อันเกิดมาจากความเข้าใจภายในตนเอง (Internalization) ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่และมีพัฒนาการที่สูงขึ้นตามลำดับ (Walqui, 2006) และเป็นสิ่งที่น่าค้นหาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ใหม่เป็นอย่างยิ่งว่า ตัวแปรใดของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานเกิดการปฏิสัมพันธ์ได้ดีและมีคุณภาพที่สุดในสถานการณ์ที่เกิดการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษน้อยดังที่กล่าวมาแล้วนั้น

ถึงแม้ว่าในอดีตและปัจจุบันจะมีนักวิชาการหลายคนพยายามรวบรวมองค์ประกอบของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ให้มีความแน่นอน และตายตัวเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในทิศทางเดียวกัน แต่ก็มิได้ใช้งานได้จริงๆ กับกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่มที่มีรูปแบบการ

เรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไปตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมหลากหลาย เช่น งานวิจัยของ Barnard and Campbell (2005), Dennen (2004), Donato (1994), Gibbons (2002), Lantolf and Aljaafreh (1995), Van Lier (1996), Walqui (2006), และ Wood et al. (1976) ดังนั้นในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวคิดของ Van Lier (1996) และ Walqui (2006) ที่นำกระบวนการการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้มาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ สามารถไปถึงการสอนในทักษะต่างๆ ของภาษาอังกฤษได้ทุกทักษะได้เป็นอย่างดี เช่น การสอนคำศัพท์ การเขียน และการอ่าน เป็นต้น

อย่างไรก็ตามยังไม่มีการศึกษาประสิทธิผลของการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ในการสอนภาษาอังกฤษกับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทาง การส่งเสริมผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติโดยอาศัยทฤษฎีการสร้างความรู้ทางสังคมของผู้เรียนในการให้ผู้เรียนร่วมกันสร้างความรู้ใหม่ๆ หรือนำเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์อภิปรายงานวิจัยของ Borup, Graham & Vasquez (2010) ที่ว่าด้วยการศึกษางานวิจัยที่ใช้เฟซบุ๊กในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่าง ค.ศ 2005 – 2009 จำนวน 29 บทความ พบว่ามีงานวิจัยเพียง 1 เรื่องเท่านั้นที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เฟซบุ๊กในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ และวรรณกรรมในด้านนี้ของผู้วิจัยก็พบงานวิจัยด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กเพียง 1 เรื่องคืองานของ Balaman (2012) และมีอีกเพียงเรื่องเดียวที่ศึกษาปัจจัยอื่นร่วมด้วยซึ่งใช้อีเมลเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอน คืองานวิจัยของ Priego (2011) ที่ศึกษาการใช้การเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมกับการใช้อีเมล แต่ยังไม่พบงานวิจัยที่ใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes) ผ่านกระบวนการสอนที่เรียกว่ากระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding) ผู้วิจัยจึงสนใจนำเฟซบุ๊กมาทดลองใช้เป็นสื่อกลางในการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ โดยอาศัยแนวคิดของการสร้างองค์ความรู้ร่วมกันโดยสังคมที่เรียกว่ากระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดหลักของ Van Lier (1996) และ Walqui (2006) เพื่อผลักดันผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานให้สามารถเพิ่มองค์ความรู้ของตนได้มากที่สุด ผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มเติมผลการวิจัยเชิงประจักษ์ด้านการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยี Web 2.0 เป็นสื่อกลางในการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่สอนผ่านเฟซบุ๊ก และในห้องเรียนปกติ

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก

2.3 เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก

1. บทนำ

สถานภาพของภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้อยู่ในฐานะภาษานานาชาติที่มีความสำคัญต่อสังคมโลกหลายด้านไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ การเมือง การขนส่งระหว่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ และสำหรับในประเทศไทย บทบาทของภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างเห็นได้ชัดเมื่อสมาคมอาเซียน (ASEAN) กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารของกลุ่มประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Kirkpatrick, 2008; McKay, 2002) ดังนั้นประเด็นของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติให้มีประสิทธิภาพได้ ในบริบทของประเทศไทยนั้นจึงเป็นเรื่องที่ควรตระหนักเป็นครั้งแรก เพื่อผลักดันผู้เรียนให้มีศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะต่างๆ ทัดเทียมกันกับประเทศอื่นๆ ในทวีปเอเชีย (Baker, 2012) และสิ่งหนึ่งที่มีอิทธิพลในการพัฒนาผู้เรียนคู่ขนานกันกับการสอนภาษาอังกฤษในยุคโลกาภิวัตน์นี้คือ การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ (Bellanca & Brandt, 2010; Warschauser, 2003)

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นสื่อในการสอนภาษาอังกฤษมีรูปแบบที่หลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการใช้งานของผู้สอนที่แตกต่างกันออกไปโดยส่วนใหญ่เป็นเทคโนโลยีประเภท Web 2.0 ใน 2 ลักษณะคือ 1. รูปแบบของการสื่อสารแบบไม่พร้อมกัน (Asynchronous communication) และ 2. รูปแบบของการสื่อสารแบบพร้อมกัน (Synchronous communication) ซึ่งหากผู้สอนนำมาประยุกต์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษอย่างถูกวิธีแล้ว ก็จะสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Roblyer et al., 2010) มีนักวิชาการหลายท่านที่ได้นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นสื่อกลางในการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น ใช้ในการอภิปรายข้อคำถามระหว่างผู้เรียนและผู้สอนนอกเวลาเรียน (Warschauer, 1995 อ้างใน DiGiovanni & Nagaswami, 2001) ใช้เป็นเวทีในการแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนด้วยกันในวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ (DiGiovanni & Nagaswami, 2001; Liu & Sadler, 2003; Schultz, 2000; Tuzi, 2005 อ้างอิงใน Ene & Upton, 2014) ใช้ในการโต้ตอบ e-mail เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่จับคู่กันฝึกภาษา (Priego, 2011) ใช้เป็นสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับไวยากรณ์อังกฤษและการเขียน (Suthiwartnarueput & Wasanasomsithi, 2012) หรือใช้ในการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในการแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นกว่าการเรียนในชั้นเรียน เช่น Chiu et al. (2012), Freiermuth and Jarrell (2006), Martin and Parker (2014), Ng, Cheung and Hew (2009), Schleicher (2012 อ้างอิงใน Niemi et al. 2014), Wang and Woo (2007), Warschauser (1996) และ Warschauer (2003)

ในปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษาอังกฤษยังคงได้รับความนิยมอยู่ ต่อเนื่อง แต่ลักษณะการใช้งานอาจเปลี่ยนแปลงไปบ้างตามความเจริญก้าวหน้าของยุคสมัย โดยจากเดิมที่เป็นเพียงแค่คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer - Assisted Instruction) ซึ่งไม่มีการปฏิสัมพันธ์ใดๆ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน สู่การเรียนรู้รูปแบบใหม่ที่เรียกว่าการเรียนออนไลน์ ซึ่งเอื้อต่อการแสดงความคิดเห็นและไร้ขีดจำกัดของเวลาในการเรียนรู้ (Warschauser, 1996) ประกอบกับการจัดการเรียนรู้แต่ภายในชั้นเรียนปกติเป็นการปิดกั้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน ภาษา เนื่องจากข้อจำกัดบางประการ เช่น 1). เวลาในการเรียนจัดเป็นชั่วโมง จึงไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้และไม่มีโอกาสเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนของผู้สอนที่จัดให้ได้อย่างครอบคลุม 2). การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นลดน้อยลงเนื่องจากผู้เรียนกังวลที่จะตอบคำถามแบบเผชิญหน้ากับผู้สอน เพราะกลัวตอบคำถามผิด และรู้สึกอายเพื่อนเมื่อคำตอบของตนผิด ทำให้การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนครั้งต่อไปลดลง 3). บรรยากาศที่อาจเคร่งเครียด เนื่องจากผู้สอนต้องการสอนเนื้อหาให้ทันภายในเวลาที่จำกัด ทำให้ผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน และไม่สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนที่ผ่านมา เพื่อนำมาพัฒนาความรู้ของตนเองให้เพิ่มขึ้น (Balaman, 2012; English and Howell, 2008)

เฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นรูปแบบหนึ่งของ Web 2.0 ที่ได้รับการพัฒนาเป็นสื่อออนไลน์ที่มีบทบาทสำคัญในพัฒนาผู้เรียนและการสอนภาษาอังกฤษในหลากหลายทักษะ เช่น การอ่าน การเขียน และไวยากรณ์อังกฤษ เพราะมีลักษณะพิเศษหลายประการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การสื่อสารผ่านภาพและเสียง (Audio - visual communication) การใช้กระดานสนทนาของผู้สอน (Online Interactive Board) การแสดงเอกสารเป็นไฟล์งานชนิดต่างๆ และการตั้งคำถามออนไลน์ (Online Quiz) การใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการเรียนยังช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีและลดความวิตกกังวลต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เนื่องจากการสื่อสารบนเฟซบุ๊กอาจช่วยลดความวิตกกังวลระหว่างการเผชิญหน้าระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในชั้นเรียนแบบปกติ ทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะถามคำถามจากบทอ่านอย่างอิสระ เพราะรายชื่อสมาชิกในเครือข่ายเฟซบุ๊กสามารถใช้นามสมมุติได้ นอกจากนั้นผู้เรียนยังสามารถทบทวนบทเรียนหรือเนื้อหาที่อ่านย้อนหลังได้ทุกเวลาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จึงช่วยเพิ่มความสามารถด้านการเขียน และการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ แก้ไขความสามารถทางภาษาในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น (English and Howell, 2008; Balaman, 2012; Suthiwartnarueput & Wasanasomsithi, 2012; Roblyer et al., 2010)

ตั้งแต่มีการนำเฟซบุ๊กไปใช้ในการเรียนการสอน มีงานวิจัยทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยที่นำเฟซบุ๊กเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์

ให้กับผู้เรียน เช่น Balaman (2012) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการใช้เฟซบุ๊กในประเทศตุรกี เป็นเครื่องมือในการสอนคำศัพท์และทักษะการอ่าน โดยจัดให้มีกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และใช้รูปแบบการวิจัยแบบถ่วงดุลย์ (Counterbalanced Design) คือ กลุ่มที่ใช้เฟซบุ๊ก และกลุ่มที่เรียนในชั้นเรียนปกติ โดยใช้วิธีสลับกลุ่มผู้เรียนให้ได้ใช้เฟซบุ๊กในการเรียนรู้เท่าเทียมกัน ผลการวิจัยพบว่า การใช้เฟซบุ๊กเป็นเครื่องมือในการสอนคำศัพท์และทักษะการอ่าน เป็นแนวทางแบบบูรณาการที่มีประโยชน์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนสอนภาษาได้ดี นอกจากนั้นยังมีนักวิจัยที่ได้ทำการทดลองวิธีการเรียนแบบผสมผสาน (Blended Learning) กับเฟซบุ๊ก เช่น Shih (2013) ที่พบผลลัพธ์ว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในและนอกชั้นเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบดังกล่าว และในประเทศไทยมีงานวิจัยของ Suthiwartnarueput & Wasanasomsithi (2012) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนต่อความสามารถทางไวยากรณ์และความสามารถในการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับกลาง ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นบนเฟซบุ๊กมีความสัมพันธ์กับคะแนนแบบทดสอบไวยากรณ์และการเขียน และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีในการใช้เฟซบุ๊กในการเรียนรู้ไวยากรณ์อังกฤษและการเขียน

จากงานวิจัยดังกล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นว่าเฟซบุ๊กสามารถเป็นเครื่องมือหรือสื่อกลางประเภทหนึ่งสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อเป้าหมายในการยกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นหลายประการ แต่หากพิจารณาถึงแก่นแท้ของลักษณะการจัดการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดังกล่าวนี้ล้วนแต่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการสร้างความรู้โดยสังคม (Social Constructivism) ของ Vygotsky (1978) ทั้งสิ้น เพราะผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองอันเกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ทำให้สามารถเชื่อมโยงพื้นฐานความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่กับความรู้ใหม่ที่ผู้สอน หรือมีผู้ที่มีความรู้ ความสามารถมากกว่าเป็นผู้แนะนำ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าจากระดับที่พัฒนาการที่เป็นอยู่ (actual development level) ไปจนถึงระดับพัฒนาการที่ผู้เรียนมีศักยภาพจะไปถึงได้ (potential development level) กระบวนการนี้ภายหลัง Wood, Bruner and Ross (1976) ให้ชื่อว่า การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding)

ต่อมาได้มีผู้นำกระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในวิชาต่างๆกันและใช้กับผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา รวมทั้งภาษาอังกฤษเองก็มีนักวิชาการหลายท่านที่นำกระบวนการนี้ไปประยุกต์ใช้โดยเรียกชื่อที่แตกต่างกันไป เช่น การส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดความคิดรวบยอด (Conceptual scaffolding) การช่วยเหลือด้านกระบวนการคิด (Metacognition scaffolding) การช่วยเหลือด้านกระบวนการเรียนรู้ (Procedural scaffolding) การ

ช่วยเหลือโดยให้ทางเลือกแก่ผู้เรียน (Strategic scaffolding) และการส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking scaffolding) (Hannafin, Land and Oliver, 1999) และผลการศึกษาของการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้นั้นก็เป็นที่ไปในแนวทางเดียวกัน โดยวัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่ขึ้น

Van Lier (1996) และ Walqui (2006) นำกระบวนการการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยมีหลักการของการเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ 6 ประการ คือ (1). การสร้างบริบทการเรียนรู้ (The principle of contextual support) ภายใต้วงแวดล้อมที่ท้าทาย มีวัตถุประสงค์ในการสอนชัดเจน มีการสาธิตให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่าง มอบหมายชิ้นงานให้ผู้เรียนได้ร่วมลงมือทำด้วยกัน (2). การสร้างความต่อเนื่อง (The principle of continuity) โดยการกำหนดภาระหน้าที่ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติเป็นประจำ เช่น กำหนดวันเวลาและบทบาทของผู้เรียนให้ชัดเจน การมอบหมายการบ้านเพื่อทบทวนความเข้าใจ (3). การสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน (The principle of intersubjectivity) โดยให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันกับผู้เรียนคนอื่นๆ ในบรรยากาศที่เอื้ออำนวย (4). การสร้างความลื่นไหลให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ (The principle of flow) หมายถึงการสร้างบทเรียนที่มีความท้าทายที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน และการไม่บังคับให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น แต่จะรอจนกว่าผู้เรียนจะพร้อมและเริ่มมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนด้วยตนเอง (5). การสร้างโอกาสของความสำนึก (The principle of contingency) ทำได้โดยตรวจสอบความเข้าใจหรือความก้าวหน้าในการเรียนจากการแสดงความคิดเห็นหรือการตอบคำถามของผู้เรียน และสังเกตว่าควรเสริมเพิ่มเติม การอธิบาย หรือเปลี่ยนวิธีการอธิบาย หรือหยุดอธิบายเมื่อใด และ (6). การส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง (The principle of handover) ซึ่งเกิดขึ้นจากการสังเกต หรือการเอาใจใส่และการสอนของผู้สอน จนกระทั่งผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายถูกต้องแล้วและพร้อมที่จะเรียนหัวข้อใหม่ต่อไป หลักการที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นปัจจัยที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อันเกิดมาจากความเข้าใจภายในตนเอง (Internalization) ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่และมีพัฒนาการที่สูงขึ้นตามลำดับ (Walqui, 2006) และเป็นสิ่งที่น่าค้นหาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ใหม่เป็นอย่างยิ่งว่า ตัวแปรใดของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานเกิดการปฏิสัมพันธ์ได้ดีและมีคุณภาพที่สุดในสถานการณ์ที่เกิดการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษน้อยดังที่กล่าวมาแล้วนั้น

ถึงแม้ว่าในอดีตและปัจจุบันจะมีนักวิชาการหลายคนพยายามรวบรวมองค์ประกอบของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ให้มีความแน่นอน และตายตัวเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในทิศทางเดียวกัน แต่ก็มิได้ใช้งานได้จริงๆ กับกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่มที่มีรูปแบบการ

เรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไปตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมหลากหลาย เช่น งานวิจัยของ Barnard and Campbell (2005), Dennen (2004), Donato (1994), Gibbons (2002), Lantolf and Aljaafreh (1995), Van Lier (1996), Walqui (2006), และ Wood et al. (1976) ดังนั้นในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวคิดของ Van Lier (1996) และ Walqui (2006) ที่นำกระบวนการการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้มาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ สามารถโยยไปถึงการสอนในทักษะต่างๆ ของภาษาอังกฤษได้ทุกทักษะได้เป็นอย่างดี เช่น การสอนคำศัพท์ การเขียน และการอ่าน เป็นต้น

อย่างไรก็ตามยังไม่มีการศึกษาประสิทธิผลของการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ในการสอนภาษาอังกฤษกับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทาง การส่งเสริมผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติโดยอาศัยทฤษฎีการสร้างความรู้ทางสังคมของผู้เรียนในการให้ผู้เรียนร่วมกันสร้างความรู้ใหม่ๆ หรือนำเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์อภิปรายงานวิจัยของ Borup, Graham & Vasquez (2010) ที่ว่าด้วยการศึกษางานวิจัยที่ใช้เฟซบุ๊กในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่าง ค.ศ 2005 – 2009 จำนวน 29 บทความ พบว่ามีงานวิจัยเพียง 1 เรื่องเท่านั้นที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เฟซบุ๊กในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ และวรรณกรรมในด้านนี้ของผู้วิจัยก็พบงานวิจัยด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กเพียง 1 เรื่องคืองานของ Balaman (2012) และมีอีกเพียงเรื่องเดียวที่ศึกษาปัจจัยอื่นร่วมด้วยซึ่งใช้อีเมลเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอน คืองานวิจัยของ Priego (2011) ที่ศึกษาการใช้การเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมกับการใช้อีเมล แต่ยังไม่พบงานวิจัยที่ใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes) ผ่านกระบวนการสอนที่เรียกว่ากระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding) ผู้วิจัยจึงสนใจนำเฟซบุ๊กมาทดลองใช้เป็นสื่อกลางในการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ โดยอาศัยแนวคิดของการสร้างองค์ความรู้ร่วมกันโดยสังคมที่เรียกว่ากระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดหลักของ Van Lier (1996) และ Walqui (2006) เพื่อผลักดันผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานให้สามารถเพิ่มองค์ความรู้ของตนได้มากที่สุด ผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มเติมผลการวิจัยเชิงประจักษ์ด้านการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยี Web 2.0 เป็นสื่อกลางในการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่สอนผ่านเฟซบุ๊ก และในห้องเรียนปกติ

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก

2.3 เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบทดลองถ่วงดุลย์ (Counterbalanced Design) โดยมีลักษณะหมุนเวียนกลุ่มตัวอย่างให้ได้รับวิธีการทดลองครบทั้ง 2 วิธี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจสถานพยาบาล ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 จำนวน 296 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพยาบาล ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2557 ของวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน (Beginner) โดยการพิจารณาจากเกณฑ์คะแนนการสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test) ซึ่งมีช่วงคะแนนในข้อสอบภาษาอังกฤษต่ำกว่า 25 คะแนน (สถาบันการทดสอบแห่งชาติ, 2556) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มได้ 2 ห้องจากทั้งหมด 4 ห้องรวม 296 คน ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนกลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลอง (63 คน แต่ไม่ได้ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 จำนวน 7 คน จึงเหลือเพียง 56 คน) ซึ่งได้รับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊ก และอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มควบคุม (74 คน แต่ไม่ได้ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 จำนวน 12 คน จึงเหลือเพียง 62 คน)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 บทเรียนที่ใช้สอนการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊ก มีจำนวนทั้งหมด 12 บทเรียน แบ่งเป็นทั้งหมด 12 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบเรียนๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 24 คาบเรียน (ดูภาคผนวก ก. หน้า 25)

ตารางที่ 1 : บทเรียนที่ใช้ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊ก

บทที่	ชื่อบทเรียน	บทที่	ชื่อบทเรียน
1	External Drug Label Reading	7	District Nurse Prescription Sheet & Intravenous Prescription
2	Internal Drug Label Reading	8	Information Leaflets
3	Accident Form Report	9	Case Report 1
4	Observation Chart	10	Case Report 2
5	Patient's History 1	11	Instructions
6	Patient's History 2	12	Culture and Patients' Attitudes

3.2.2 แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน (ดูภาคผนวก ข. หน้า 71) เป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือกที่มีคำตอบถูกต้องเพียงข้อเดียว จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลาในการสอบ 60 นาที โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบจำนวน 3 ครั้ง คือ ทดสอบก่อนเรียนเพื่อประเมินความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม และการทดสอบหลังเรียน 6 สัปดาห์แรก และ 6 สัปดาห์สุดท้ายหลังจากสลับกลุ่มทดลองเป็นกลุ่มควบคุม ข้อสอบที่ใช้เป็นข้อสอบฉบับเดียวกันทั้ง 3 ครั้ง โดยนำข้อสอบไปทดลองใช้ (Pilot) กับผู้เรียนที่ไม่ได้อยู่ในการทดลอง และพบว่ามีค่าอำนาจจำแนกสูงมากระหว่าง 0.80 ขึ้นไปจำนวน 10 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกสูงระหว่าง 0.60 -0.79 จำนวน 3 ข้อ และค่าอำนาจจำแนกปานกลาง ระหว่าง 0.40 -0.59 จำนวน 5 ข้อ และในข้อสอบทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ มีข้อสอบจำนวน 12 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.20 จึงได้ปรับปรุงข้อสอบจำนวน 12 ข้อนั้นใหม่ ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกสูงระหว่าง 0.80 ขึ้นไป จำนวน 5 ข้อ และค่าอำนาจจำแนกปานกลางระหว่าง 0.40 -0.59 จำนวน 7 ข้อ และเพื่อป้องกันไม่ให้กลุ่มตัวอย่างจำข้อสอบได้ ผู้วิจัยจึงให้ผู้เข้าทดสอบทำแบบทดสอบอีก 1 ชุด ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนจำนวน 16 ข้อ รวมทั้งสิ้น 46 ข้อ โดยใช้เฉพาะการสอบ 2 ครั้งแรก เพราะครั้งที่ 3 เป็นการทดลองครั้งสุดท้าย จึงใช้เวลาที่เหลือให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม

3.2.3 แบบสอบถามทัศนคติและปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (ดูภาคผนวก ค. หน้าที 81) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ (1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 2 = ไม่เห็นด้วย, 3 = เห็นด้วย, 4 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ซึ่งประกอบด้วยคำถามจำนวน 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนผ่านเฟซบุ๊ก ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่เกี่ยวกับหลักการของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ 6 ประการ คือ (1). การสร้างบริบทการเรียนรู้ จำนวน 6 ข้อ (2). การสร้างความต่อเนื่อง จำนวน 4 ข้อ (3). การสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน จำนวน 6 ข้อ (4). การสร้างความเคลื่อนไหวให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ จำนวน 3 ข้อ (5). การสร้างโอกาสของความสำเร็จ จำนวน 3 ข้อ และ (6). การส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง จำนวน 3 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของเฟซบุ๊กที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำนวน 11 ข้อ และตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดในการแสดงทัศนคติ จำนวน 1 ข้อ รวมคำถามในแบบสอบถามทั้งสิ้น 37 ข้อ โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่ได้จากการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ได้อยู่ในการทดลองได้ค่า Cronbach's Alpha = 0.840 และ Cronbach's Alpha Based on Standardized Items = 0.943 โดยมีเกณฑ์การแปลผลระดับทัศนคติในการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.75 หมายถึง นักศึกษามีทัศนคติในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ย 1.76 – 2.50 หมายถึง นักศึกษามีทัศนคติในระดับไม่เห็นด้วย

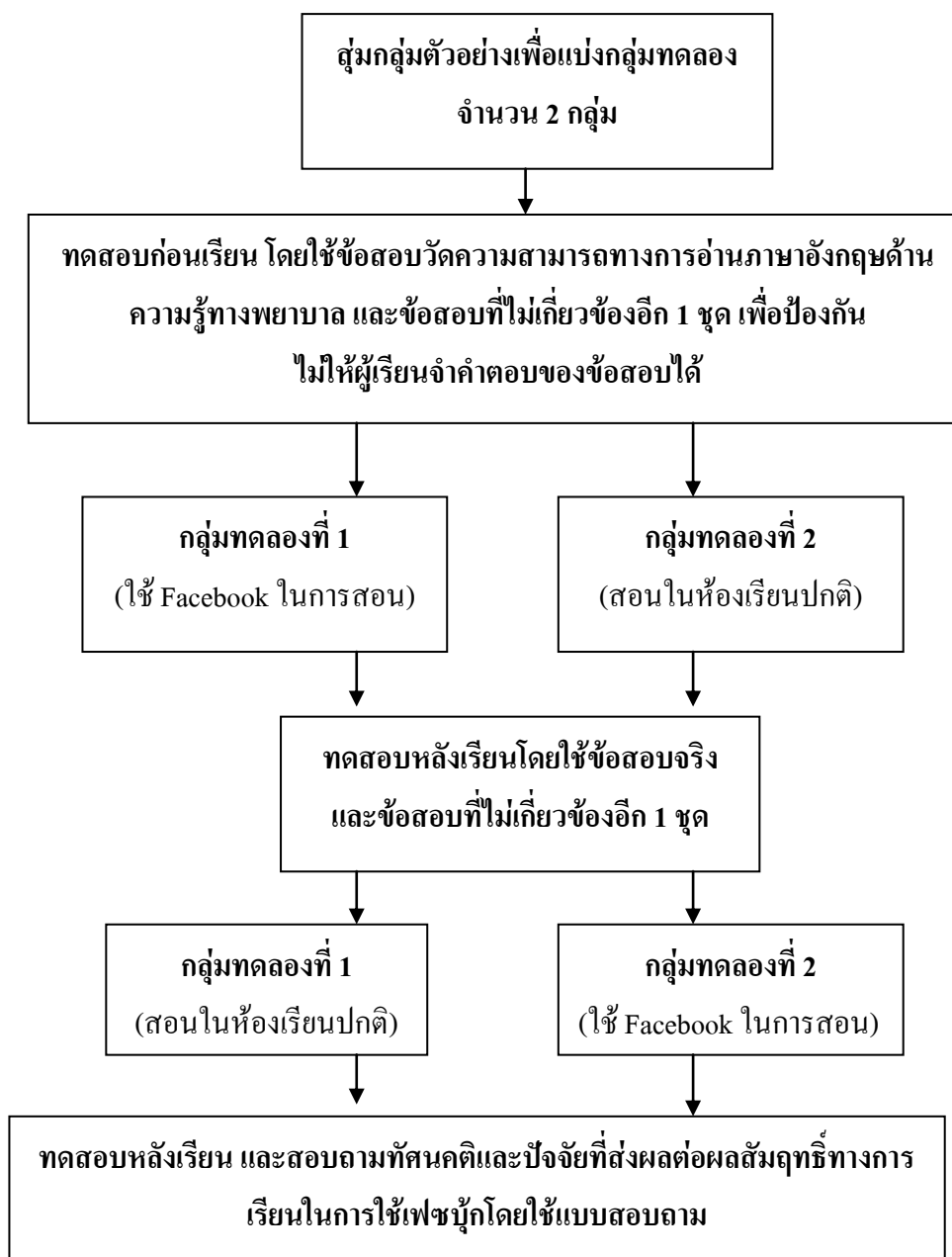
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.25 หมายถึง นักศึกษามีทัศนคติในระดับเห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 3.26 – 4.00 หมายถึง นักศึกษามีทัศนคติในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.3 กระบวนการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม โดย 6 สัปดาห์แรกกลุ่มทดลองที่ 1 สอนผ่านเฟซบุ๊ก ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 สอนในห้องเรียนปกติ หลังจาก 6 สัปดาห์แรกเสร็จสิ้นจึงสลับกลุ่มทดลองที่ 1 ให้ได้รับการสอนในห้องเรียน และกลุ่มทดลองที่ 2 สอนผ่านเฟซบุ๊ก หลังจากนั้นจึงใช้แบบสอบถามเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเฟซบุ๊ก โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple regression)

แผนผังกระบวนการวิจัย

4. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

4.1 ผลการศึกษา

4.1.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระหว่างผ่านการเรียนทางเฟซบุ๊กและในห้องเรียนปกติโดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้

ภาพรวมของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางผ่านเฟซบุ๊กและในห้องเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้สถิติ paired sample t-test และขนาดของผล (Effect size หรือ ES) ซึ่งให้เห็นว่า กลุ่มทดลองที่เรียนผ่านเฟซบุ๊กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการทดสอบครั้งแรกกับกลุ่มทดลองที่เรียนในห้องเรียนปกติในทุกประเด็น กล่าวคือ กลุ่มทดลองที่ 1 มีความสามารถทางการอ่านหลังการเรียนสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.00 ในการทดลองทั้ง 2 ครั้ง ($\bar{x} = 17.36$ และ 13.23 และ 19.68 และ 17.77 ตามลำดับ) โดยมีค่าขนาดของผลของการทดลองครั้งแรกในระดับ ‘ใหญ่’ (Cohen’s $d = 1.26$) และครั้งที่ 2 ในระดับ ‘กลาง’ (Cohen’s $d = 0.65$)

หากสังเกตรายละเอียดในทักษะการอ่านแต่ละประเภทจะเห็นได้ว่ากลุ่มทดลองที่เรียนผ่านเฟซบุ๊ก มีความสามารถในการอ่านรายละเอียดได้ดีกว่าการจับใจความสำคัญในการทดลองทั้ง 2 ครั้ง ($\bar{x} = 11.84$ และ 5.52 และ 13.44 และ 6.24 ตามลำดับ) และเป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อสลับกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มทดลองเป็นกลุ่มควบคุมแล้วผลสัมฤทธิ์ของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการสอบครั้งที่ 2 สูงกว่าการทดสอบครั้งแรกในทุกประเด็น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนผ่านเฟซบุ๊กสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น และหากพิจารณาถึงผลการทดลองหลังจากสลับกลุ่มทดลองในครั้งที่ 2 แล้วพบว่า กลุ่มที่เรียนในห้องเรียนปกติในครั้งแรก ที่สลับกลุ่มไปเรียนในห้องเรียนเฟซบุ๊กในการทดลองครั้งที่ 2 มีความสามารถทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มทดลองที่เรียนผ่านเฟซบุ๊ก แล้วเปลี่ยนไปเรียนในห้องเรียนปกติ ดังเห็นได้จากรายละเอียดตามตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2: ผลการทดสอบความสามารถทางการอ่านหลังการสอน

		กลุ่มทดลองที่ 1 (n=56)				กลุ่มทดลองที่ 2 (n=62)				t- test	Sig. (2- tailed)	ES Cohen's <i>d</i>
		$\bar{x}$	S.D	Min	Max	$\bar{x}$	S.D	Min	Max			
การทดลองครั้งที่ 1	การทดสอบก่อนเรียน											
	การจับใจความสำคัญ (N = 4)	3.05	1.70	0.00	4.00	2.61	1.21	0.00	3.00	1.61	0.11	0.30
	การหารายละเอียด (N = 18)	5.61	2.35	2.00	12.00	5.76	1.96	2.00	12.00	-0.38	0.70	0.07
	การเดาศัพท์จากบริบท (N = 2)	0.66	0.67	0.00	2.00	0.48	0.70	0.00	2.00	1.41	0.16	0.26
	การสรุปความ (N = 6)	1.34	1.13	0.00	4.00	1.11	0.85	0.00	4.00	1.22	0.23	0.23
	ทดสอบก่อนเรียน (รวม)	8.66	2.95	3.00	15.00	8.37	2.33	3.00	14.00	0.59	0.56	0.11
	การจับใจความสำคัญ (N = 4)	5.52	1.82	0.00	4.00	3.60	1.61	0.00	4.00	6.08	0.00**	1.12
	การหารายละเอียด (N = 18)	11.84	1.92	7.00	15.00	9.63	3.11	3.00	15.00	4.69	0.00**	0.86
	การเดาศัพท์จากบริบท (N = 2)	0.77	0.50	0.00	2.00	0.29	0.52	0.00	2.00	5.03	0.00**	0.94
	การสรุปความ (N = 6)	2.64	1.12	0.00	5.00	1.52	1.10	0.00	5.00	3.88	0.00**	1.01
ทดสอบหลังเรียน (รวม)	17.36	3.19	10.00	23.00	13.23	3.38	6.00	19.00	6.81	0.00**	1.26	
การทดลองครั้งที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 1 (n=56)				กลุ่มทดลองที่ 2 (n=62)				t- test	Sig. (2- tailed)	ES Cohen's <i>d</i>
	การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2	$\bar{x}$	S.D	Min	Max	$\bar{x}$	S.D	Min	Max			
	การจับใจความสำคัญ (N = 4)	6.14	1.86	0.00	4.00	6.24	1.51	0.00	5.00	-0.32	0.75	0.94
การหารายละเอียด (N = 18)	11.63	1.86	6.00	15.00	13.44	2.00	7.00	16.00	-5.08	0.00**	-0.94	

การเดาศัพท์จากบริบท (N = 2)	1.07	0.37	1.00	2.00	0.77	0.53	1.00	4.00	3.56	0.00**	1.31
	กลุ่มทดลองที่ 1 (n=56)				กลุ่มทดลองที่ 2 (n=62)				t-	Sig.	ES
การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2	$\bar{x}$	S.D	Min	Max	$\bar{x}$	S.D	Min	Max	test	(2-tailed)	Cohen's <i>d</i>
การสรุปความ (N = 6)	2.57	1.04	0.00	4.00	2.45	0.76	0.00	2.00	0.71	0.48	0.13
ทดสอบหลังเรียน (รวม)	17.77	2.76	10.00	22.00	19.68	3.09	11.00	23.00	-3.52	0.00**	-0.65

4.2 การศึกษาปัจจัยของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ

ในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple regression) ของคำถามในแบบสอบถามเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มพบว่า หลักการของการส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง และการสร้างโอกาสของความสำเร็จ เป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานในกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊ก	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
¹ ค่าคงที่ (Constant)	22.273	1.723		12.925	.000		
ด้านการเกิดการเรียนรู้และพร้อมที่จะเรียนเรื่องใหม่	-.503	.188	-.342	-2.670	.010	1.000	1.000
ด้านการสร้างโอกาสของความสำเร็จ	-.778	.333	-.289	-2.335	.023	1.000	1.000

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่าปัจจัยด้านการส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่งสามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ร้อยละ 11.7 โดยมีค่า B อยู่ที่ -0.503 และด้านการสร้างโอกาสของความสำเร็จสามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กได้ร้อยละ 8.3 โดยมีค่า B อยู่ที่ -0.778

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างที่ 1

ปัจจัยด้านการเกิดการเรียนรู้และพร้อมที่จะเรียนเรื่องใหม่เป็นปัจจัยหลักที่กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ร่วมกันพยากรณ์ว่าส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างที่ 1

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊ก	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 ค่าคงที่ (Constant)	22.273	1.723		12.925	.000		
ด้านการเกิดการเรียนรู้และพร้อมที่จะเรียนเรื่องใหม่	-.503	.188	-.342	-2.670	.010	1.000	1.000

$$R=.342 \quad R^2=.117 \quad SEE =2.621 \quad F= 7.130 \quad Sig=0.01$$

จากตารางที่ 4 ค่า B ด้านการเกิดการเรียนรู้และพร้อมที่จะเรียนเรื่องใหม่ = -0.503 หมายความว่า หากจำนวนของการเกิดการเรียนรู้และพร้อมที่จะเรียนเรื่องใหม่เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กจะเพิ่มขึ้น -0.503 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.342 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยด้านการเกิดการเรียนรู้และพร้อม

ที่จะเรียนเรื่องใหม่ได้ร้อยละ 11.7 อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 แสดงว่า การเกิดการเรียนรู้และพร้อมที่จะเรียนเรื่องใหม่ ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .26

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple regression analyze) หาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

ปัจจัยด้านการสร้างโอกาสของความสำเร็จเป็นปัจจัยหลักที่กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ร่วมกันพยากรณ์ว่าส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊ก	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
ค่าคงที่(Constant)	28.019	3.593		7.798	.000		
ด้านการสร้างโอกาสของความสำเร็จ	-.778	.333	-.289	-2.335	.023	1.000	1.000

$$R=.289 \quad R^2=.083 \quad SEE =2.986 \quad F= 5.451 \quad Sig=0.02$$

จากตารางที่ 5 ค่า B ด้านการสร้างโอกาสของความสำเร็จ = -0.778 หมายความว่า หากจำนวนของการสร้างโอกาสของความสำเร็จเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กจะเพิ่มขึ้น -0.778 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.289 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยด้านการสร้างโอกาสของความสำเร็จได้ร้อยละ 8.3 อย่างมีนัยสำคัญที่

0.02 แสดงว่า การสร้างโอกาสของความสำเร็จส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .29

4.3 ผลการศึกษาทัศนคติของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก

ในด้านทัศนคติของผู้เรียนนั้น ผลจากการวิเคราะห์ความเห็นของนักศึกษาที่ตอบคำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม จำนวน 58 คน แสดงให้เห็นทัศนคติทั้งเชิงบวกและเชิงลบของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการสอนผ่านเฟซบุ๊ก โดยมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ ทั้งนี้ทัศนคติเชิงบวก 2 ประการที่มีความถี่สูงที่สุด คือการสอนผ่านเฟซบุ๊กสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน (19 ความเห็น) และเฟซบุ๊กช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียน (14 ความเห็น) ส่วนทัศนคติเชิงลบที่เห็นได้ชัดคือการสอนผ่านเฟซบุ๊กเป็นการลดความสามารถทางเรียน (8 ความเห็น)

ตารางที่ 6: ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษ

ทัศนคติเชิงบวก	ความถี่ (n =58)
1. เพิ่มแรงจูงใจ	19
2. อำนวยความสะดวกในการเรียน	14
3. เพิ่มความรู้คำศัพท์	8
4. เพิ่มความมั่นใจในการเรียน	5
5. ส่งเสริมการคิด	4
6. เพิ่มความเข้าใจในการเรียนเพราะใช้ภาษาไทยในการอธิบาย	3
ทัศนคติเชิงลบ	ความถี่
1. ลดความสามารถในการเรียนรู้	8
2. ก่อให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียน	3
3. ลดการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนในกลุ่มย่อย	3

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านโดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ผ่านเฟซบุ๊กช่วยให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาธุรกิจสถานพยาบาลระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจได้ดี มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสามารถด้านการหารายละเอียดสูงกว่าความสามารถใน

การจับใจความสำคัญ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างมี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านการส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่งและ ปัจจัยด้านการสร้าง โอกาสของความสำเร็จ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กเพราะช่วยสร้างแรงจูงใจและเพิ่มความสะดวกในการเรียน

5. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าวนี้สรุปว่า การใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานได้ดี โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ทดลองเรียนในห้องเรียนปกติก่อน แล้วมาทดลองเรียนผ่านเฟซบุ๊กในช่วงหลัง จริงอยู่ที่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองสูงขึ้นไปอาจกล่าวแย้งได้ว่าเป็นผลจากการฝึกหัด อันเนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างทำข้อสอบฉบับเดียวกันถึง 3 ครั้ง ถึงแม้ผู้วิจัยจะป้องกันการจำได้ของกลุ่มตัวอย่างโดยการให้ทำข้อสอบดวงทันทีหลังการสอบครั้งที่ 1-2 ก็ตาม แต่จากวิธีการทดลองแบบถ่วงดุลย์ที่มีการสลับกลุ่มทดลองที่เรียนผ่านเฟซบุ๊กเป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนในห้องเรียน และกลุ่มที่เรียนในห้องเรียนเป็นกลุ่มที่สอนผ่านเฟซบุ๊ก เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้รับการสอนผ่านเฟซบุ๊กที่เท่าเทียมกัน กลุ่มทดลองที่เรียนผ่านเฟซบุ๊กก็ยังคงมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่ากลุ่มที่สอนในห้องเรียนอย่างมีนัยสำคัญทั้ง 2 ครั้ง และผู้เรียนยังมีทัศนคติที่ดีในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

ผลการศึกษายังคงเห็นความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Balaman (2012) ที่ใช้รูปแบบการทดลองแบบถ่วงดุลย์เพื่อศึกษาผลของการสอนคำศัพท์และการอ่านผ่านเฟซบุ๊กซึ่งพบว่าผลการทดลองทั้ง 2 ครั้งยังคงยืนยันว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนผ่านเฟซบุ๊กมีผลสัมฤทธิ์ด้านการจดจำคำศัพท์และการอ่านสูงขึ้นกว่าควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการศึกษาของ Shih (2013) ที่ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ที่ทดลองสอนผ่านเฟซบุ๊กกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีก็พบผลลัพธ์ที่คล้ายคลึงกันคือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และ Suthiwartnarueput and Wasanasomsothi (2012) ที่พบว่าคะแนนด้านการเขียนภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กันกับการแสดงความเห็นผ่านเฟซบุ๊ก และผลการศึกษานี้ก็ยังคงสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Freiermuth and Jarrell (2006) ที่ใช้รูปแบบการทดลองแบบถ่วงดุลย์และพบว่า การปฏิสัมพันธ์ที่สูงขึ้นในระหว่างผู้เรียนที่เรียนการสนทนาผ่านโปรแกรมออนไลน์และการสนทนาในชั้นเรียนซึ่งพบว่าการสื่อสารร่วมกันผ่านโปรแกรมออนไลน์มีจำนวนความถี่สูงกว่าการสื่อสารภายในห้องเรียนอย่างเดียว แต่ Balaman (2012) พบว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ที่น้อยลงกว่าในชั้นเรียน และยังพบว่าการโพสต์บทอ่านในเฟซบุ๊กไม่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้ถามหรือตอบคำถามในเนื้อหาที่กำหนดถึงแม้ว่าผู้เรียนจะมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ผ่านเฟซบุ๊กอยู่ในระดับสูง ผลการศึกษานี้เป็นส่วนที่ขัดแย้งกับผลการศึกษาอื่นๆ ข้างต้น รวมทั้งงานวิจัยนี้

ผลของการวิเคราะห์ความถี่ของการปฏิสัมพันธ์ (ดูภาคผนวก ง. หน้า 86) แสดงให้เห็นถึงจำนวนการปฏิสัมพันธ์ที่จัดว่าสูงและมีแนวโน้มของการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบถึงแม้ว่าบางสัปดาห์อาจมีปริมาณการแสดงความคิดเห็นน้อยลงบ้างก็ตาม โดยจะเห็นได้จากปริมาณการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองที่ 1 จากสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 80 ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็น 136 ครั้ง ในสัปดาห์ที่ 6 และปริมาณการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองที่ 2 จากการแสดงความคิดเห็น 103 ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็น 158 ครั้งในสัปดาห์ที่ 12 รวมการแสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น 1,810 ครั้ง และเมื่อวิเคราะห์ในเชิงลึกพบว่า การแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามที่กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มตอบได้เร็วที่สุดคือ การตอบคำถามที่ถามรายละเอียด รองลงมาคือการตอบแบบฝึกหัดประเภทคำศัพท์ ส่วนการแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบได้ช้าที่สุดคือ การตอบคำถามประเภทจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการทดสอบหลังเรียน ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างทำคะแนนในส่วนของ การหารายละเอียดได้ดีกว่าการจับใจความสำคัญ

ผลการศึกษาข้างต้นอาจสามารถอธิบายได้ว่า เป็นผลมาจากการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ และลักษณะพิเศษของเฟซบุ๊กที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ กล่าวคือ ในจำนวนหลักการของกระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ทั้ง 6 ประการนั้น กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า หลักการของการส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง และการสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จเป็นปัจจัยสำคัญของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของตน ถ้าพิจารณารายละเอียดของหลักการทั้ง 2 จะเห็นว่าความยืดหยุ่นและการเอาใจใส่ของผู้สอนนั้นมีบทบาทสำคัญในการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนของผู้เรียน ดังที่ Van Lier (1996) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า การนำหลักการของการสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จไปใช้ในการเสริมต่อศักยภาพผู้เรียนไปใช้นั้น ผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่ผู้สอนวางแผนไว้ ตัดทิ้ง หรือให้ผู้เรียนทำกิจกรรมนั้นๆ ซ้ำก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปฏิริยาในการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างตอบคำถามในแบบฝึกหัดได้น้อย จึงถามคำถามเพิ่มเติมโดยการใช้คำถามให้ง่ายขึ้น โดยจะเห็นลักษณะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น (ดูภาคผนวก จ. หน้า 86) ซึ่งโดยภาพรวมจะเห็นว่าองค์ประกอบในกระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่ใช้มากที่สุดคือ การสร้างความต่อเนื่องและการสร้างความสนใจให้เกิดการเรียนรู้อย่างธรรมชาติซึ่งมีความถี่ถึง 1,293 ครั้ง รองลงมาคือ การสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จ (454 ครั้ง) ส่วนองค์ประกอบที่พบความถี่ต่ำที่สุดคือการส่งต่อผู้เรียนให้ถึงฝั่งซึ่งพบเพียง 35 ครั้ง และหากพิจารณารายละเอียดแล้วพบว่า ผู้เรียนตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเนื้อหาที่โพสต์มากที่สุด (858 ครั้ง) รองลงมาคือ การวิพากษ์ความเห็นร่วมกันเพื่อหาข้อสรุป (207 ครั้ง) และประเด็นการขยายความจากผู้อื่น (35 ครั้ง) ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนใช้ในห้องเรียน

เฟซบุ๊กที่สูงกว่าผู้สอนทั้งสิ้น ส่วนทางด้านผู้สอนพบว่า การตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเนื้อหาที่โพสต์ก็เป็นประเด็นที่พบความถี่สูงที่สุดเช่นกัน (210 ครั้ง) รองลงมาคือ การวิพากษ์ความเห็นร่วมกันเพื่อหาข้อสรุป (128 ครั้ง) และการตั้งคำถามต่อเนื่องเชิงลึก (30 ครั้ง) เมื่อพิจารณาถึงการปฏิสัมพันธ์ด้านพุทธิสัยแล้วพบว่ามียามากกว่าลักษณะด้านจิตพิสัย 1,691 ความเห็น ส่วนด้านจิตพิสัยพบเพียง 119 ความเห็นเท่านั้น รูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าทั้งผู้เรียนและผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญของเนื้อหามากกว่าแสดงออกถึงความรู้สึกลึก

งานวิจัยในครั้งนี้จึงพบข้อค้นพบใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ว่า ตัวแปรขององค์ประกอบด้านการสร้างความต่อเนื่องและลื่นไหลอย่างเป็นธรรมชาติ และการสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ให้กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน ส่วนลักษณะพิเศษของเฟซบุ๊กที่โดดเด่นในการเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้หลายประการก็ส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น เช่น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นหรือตั้งคำถาม และวิจารณ์คำตอบของเพื่อนได้โดยอิสระ สามารถเข้ามาอ่านบททวนเนื้อหาย้อนหลังได้ตลอดเวลา และการแนบเอกสารหรือรูปภาพที่สอดคล้องกับเนื้อหาเพื่ออธิบายให้เข้าใจมากขึ้น ซึ่ง Hiltz (1993) กล่าวว่า เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับห้องเรียนเสมือน หรือเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบสื่อสารไม่ประสานเวลา (Asynchronous communication) สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างเต็มความสามารถเพราะไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาในการเรียน เช่นเดียวกับการเรียนรู้ในห้องเรียน และในการปฏิสัมพันธ์ผ่านเฟซบุ๊กระหว่างผู้เรียนและผู้สอน หรือผู้เรียนกับผู้เรียนคนอื่นๆ ยังสามารถลดความกังวลและเกิดแรงจูงใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี ข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากงานวิจัยนี้พบว่าหลักการของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ 2 องค์ประกอบตามแนวคิดของ Van Lier (1996) และ Walqui (2006) ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานผ่านเฟซบุ๊กสูงขึ้น โดยมีองค์ประกอบที่เหลือเป็นตัวสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้พัฒนาตนเองสูงขึ้นภายใต้บริบทของการใช้เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาข้างต้นยังพบว่า การใช้เฟซบุ๊กอาจไม่เป็นที่ชื่นชอบของผู้เรียนทุกคน เพราะผู้สอนไม่อาจตรวจสอบการทำกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ได้อย่างทั่วถึงซึ่งส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เช่นกัน เช่น การคัดลอกคำตอบของเพื่อนคนอื่นๆ มาตอบ หรือการแสดงหน้าแบบฝึกหัดที่เรียนไม่ตรงตามสัปดาห์ที่กำหนด เป็นเพราะเฟซบุ๊กจะแสดงปฏิสัมพันธ์ที่เป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในเนื้อหาที่เรียน และ

ลักษณะพิเศษของเฟซบุ๊กอีกประการหนึ่งที่ส่งผลทางลบแก่ผู้เรียน คือ การทำงานกลุ่มร่วมกันผ่านออนไลน์ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือในการทำงานกลุ่มลดน้อยลง เนื่องจากความอิสระไร้ข้อจำกัดของเวลาในการเรียน และการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนเป็นช่องว่างในการตอบคำถามสำหรับผู้เรียนกลุ่มอ่อนได้ เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มอ่อนอาจตอบคำถามไม่ทันเพื่อนในกลุ่ม เพราะอาจต้องใช้เวลาคิดมากกว่าผู้เรียนที่มีระดับพัฒนาการที่ดีกว่า

ในภาพรวมที่กล่าวมาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ผ่านเฟซบุ๊กเสริมต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานได้เป็นอย่างดี โดยอาศัยทฤษฎีการสร้างความรู้โดยสังคมในการให้ผู้เรียนร่วมกันสร้างความรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันผ่านสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่ช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้และสามารถเพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนได้เป็นอย่างดี โดยผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ในช่วงต้นค่อนข้างสูง เพื่อปรับผู้เรียนให้เข้าใจถึงกระบวนการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีที่ใกล้ตัว ส่งเสริมและจุดประกายให้เกิดการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ในการตอบคำถามอย่างมีวิจารณญาณและเสริมแรงจูงใจเชิงบวกผ่านคำชมอย่างเสมอ หลังจากนั้นจึงลดหน้าที่ของตนลงสู่การเป็นผู้สังเกตการณ์เพื่อคอยปรับระดับประคองชั้นเรียนออนไลน์ให้ลื่นไหลอย่างเป็นธรรมชาติจนสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงสุด และในภาพรวมผลการวิจัยนี้อาจเป็นประโยชน์สำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษในทักษะต่างๆ เช่น การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การเรียนรู้คำศัพท์ และการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้นระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

5. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อสานต่องานวิจัยด้านการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านเทคโนโลยี Web 2.0 ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพดังต่อไปนี้

5.1 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในการสอนผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพของการโต้ตอบให้ยาวขึ้นโดยการเสริมต่อศักยภาพทางด้านความคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณให้กับผู้เรียนนอกเหนือไปจากการแสดงความคิดเห็นโดยการตอบสั้นๆ

5.2 ควรทดลองเปรียบเทียบว่าพัฒนาการด้านการปฏิสัมพันธ์ของการเรียนในระบบผสมผสาน (Blended learning) โดยใช้การวิจัยแบบถ่วงดุลย์เพื่อศึกษาว่าการผสมผสานการ

สอนแบบที่เริ่มต้นการสอนในชั้นเรียนปกติก่อนแล้วตามด้วยการสอนออนไลน์กับแบบที่เริ่มต้นการสอนออนไลน์ก่อนแล้วตามด้วยการสอนในชั้นเรียนปกติเพื่อเปรียบเทียบการเพิ่มขึ้นของการปฏิสัมพันธ์ว่ารูปแบบใดเป็นไปได้ไปอย่างมีประสิทธิภาพ มากน้อยเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2556. ค่าคะแนนเฉลี่ย O-NET
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556. สืบค้นเมื่อ 6 เมษายน 2557 จาก <http://www.niets.or.th>
- Alameen, G. (2011). Learner digital stories in a web 2.0 age. *TESOL Journal*, 2(3), 355-369.
- Ash, D., & Levitt, K. (2013). Working within the zone of proximal development: Formative assessment as professional development. *Journal of Science Teacher Education*, 14(1), 23-48.
- Balaman, U. (2012). *An integrative teaching model for vocabulary and reading through Facebook* (Master's thesis). Graduate School of Social Sciences, Hacettepe University.
- Baker, W. (2012). English as a lingua franca in Thailand: Characterizations and implications". *Englishes in Practice*, 1, 18-27
- Barnard, R., & Campbell, L. (2005). Sociocultural theory and the teaching of process writing: The scaffolding of learning in a university context. *The TESOLANZ Journal*, 13, 76-88. Retrieved from <http://researchcommons.waikato.ac.nz/handle/10289/433>
- Bellanca, J., & Brandt, R. (2010). *21st century skills*. Bloomington, IN: Solution Tree Press.
- Blattner, G., & Lomicka, L. (2012). Facebooking and the social generation: A new era of language learning. *Alsic*, 15 (1)
- Borup, J., Graham, C., & Velasquez, A. (2010). The use of asynchronous video communication to improve instructor immediacy and social presence in an online course In D. Gibson & B. Dodge (Eds.). In *Proceedings of Society for Information Technology & Teacher Education International Conference 2010* (pp. 337-344). USA: Association for the Advancement of Computing in Education (AACE), Chesapeake, VA.
- Chiu, Y., Kao, C., & Reynolds, B. L. (2012). The relative effectiveness of digital game-

- based learning types in English as a foreign language setting: A meta-analysis: Colloquium. *British Journal of Educational Technology*, 43(4), 104–107.
- Crook, T., Ketchen, D., Combs, J., & Todd, S. (2008). Strategic resources and performance: A meta-analysis. *Strat. Mgmt. J.*, 29(11), 1141-1154.
- Crystal, D. (2003) *English as a global language (2nd Edition)*. Cambridge: Cambridge University Press.
- DiGiovanni, E. & Nagaswami, G. (2001). Online peer review: an alternative to face-to-face?. *ELT Journal*, 55(3), 263-272.
- Ene, E., & Upton, T. (2014). Learner uptake of teacher electronic feedback in ESL composition. *System*, 46, 80-95.
- English, R., & Duncan-Howell, J. (2008). Facebook goes to college: Using social networking tools to support students undertaking teaching practicum. *MERLOT Journal of Online Learning and Teaching*, 4(4), 596 – 601.
- Freiermuth, M., & Jarrell, D. (2006). Willingness to communicate: Can online chat help?. *Int J Applied Linguistics*, 16(2), 189-212.
- Hannafin, M., Land, S., & Oliver, K. (1999). Open learning environments: Foundations and models. In C. Reigeluth (Ed.). *Instructional Design Theories and Models: A New Paradigm of Instructional Theory*, 2, 115-140.
- Hiltz, S. (1993). Correlates of learning in a virtual classroom. *International Journal of Man-Machine Studies*, 39(1), 71-98.
- Hyland, K. (2010). Constructing proximity: Relating to readers in popular and professional science. *Journal of English for Academic Purposes*, 9(2), 116-127.
- Kern, R. (2014). Technology as pharmakon : The promise and perils of the internet for foreign language education. *The Modern Language Journal*, 98(1), 340-357.
- Kirkpatrick, A. (2008). *World Englishes: Implications for international communication and English language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press
- Liu, J., & Sadler, R. (2003). The effect and affect of peer review in electronic versus traditional modes on L2 writing. *Journal of English for Academic Purposes*, 2(3), 193-227.

- Lomicka, L. & Lord, G. (2009). The next generation: Social networking and online collaboration in foreign language learning. *San Marcos, TX: Computer-assisted language instruction consortium (CALICO)*.
- Martin, F., & Parker, M. (2014). Use of synchronous virtual classrooms: Why, who, and how? *Merlot Journal of Online Learning and Teaching*, 10(2), 192-210.
- McKay S.L. (2002). *Teaching English as an international language: Rethinking goals and approaches*, Oxford University Press, Oxford
- Ng, C. S. L., Cheung, W. S. & Hew, K. F. (2009). Sustaining asynchronous online discussions: Contributing factors and peer facilitation techniques. *Journal of Educational Computing Research*, 41(4), 477-511.
- Niemi, H., Harju, V., Vivitsou, M., Viitanen, K., Multisilta, J., & Kuokkanen, A. (2014). Digital Storytelling for 21st - Century Skills in Virtual Learning Environments. *Creative Education*, 5, 657-671.
- Priego, S (2011). Helping each other: Scaffolding in electronic tandem language learning. *The International Journal of Technology, Knowledge and Society*, 7(2), 133-145.
- Roblyer, M., McDaniel, M., Webb, M., Herman, J., & Witty, J. (2010). Findings on Facebook in higher education: A comparison of college faculty and student uses and perceptions of social networking sites. *The Internet and Higher Education*, 13(3), 134-140.
- Robson, S. (2012). *Developing thinking and understanding in young children*. London: Routledge.
- Schultz, P.W. (2000) 'Empathizing with nature: The effects of perspective taking on concern for environmental issues', *Journal of Social Issues*, 56: 391–406.
- Shih, R. (2013). Effect of using Facebook to assist English for business communication course instruction. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 12(1), 52-59.
- Shohel, M., & Power, T. (2010). Introducing mobile technology for enhancing teaching and learning in Bangladesh: teacher perspectives. *Open Learning: The Journal of*

Open and Distance Learning, 25(3), 201-215.

Suthiwartnarueput, T., & Wasanasomsithi, P. (2012). Effects of using Facebook as a medium for discussions of English grammar and writing of low-intermediate EFL students. *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*, 9(2), 194-214.

Van Lier, L. (1996). *Interaction in the language curriculum*. London: Longman.

Walqui, A. (2006). Scaffolding Instruction for English Language Learners: A Conceptual Framework. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 9(2), 159-180.

Wang, Q., & Woo, H. (2007). Systematic planning for ICT integration in topic learning. *Educational Technology & Society*, 10(1), 148-156.

Warschauer, M. (1996). Comparing face-to-face and electronic discussion in the second language classroom. *CALICO Journal*, 13(2), 7-26.

Warschauer, M. (2003). *Technology and social inclusion: Rethinking the digital divide*. Cambridge, MA: MIT Press.

Wesley Schultz, P. (2001). The structure of environmental concern: Concern for self, other people, and the biosphere. *Journal of Environmental Psychology*, 21(4), 327-339.

Wood, D., Bruner, J., & Ross, G. (1976). The role of tutoring in problem solving. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 17(2), 89-100.

Yang, T., Dan, J., & Vishal, D. (2008). Social networking as a new trend in e-marketing. *Research and Practical Issues of Enterprise Information Systems*, 2, 847-856.

ภาคผนวก (1)
เครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ก.

บทเรียนที่ใช้สอนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊กและในห้องเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

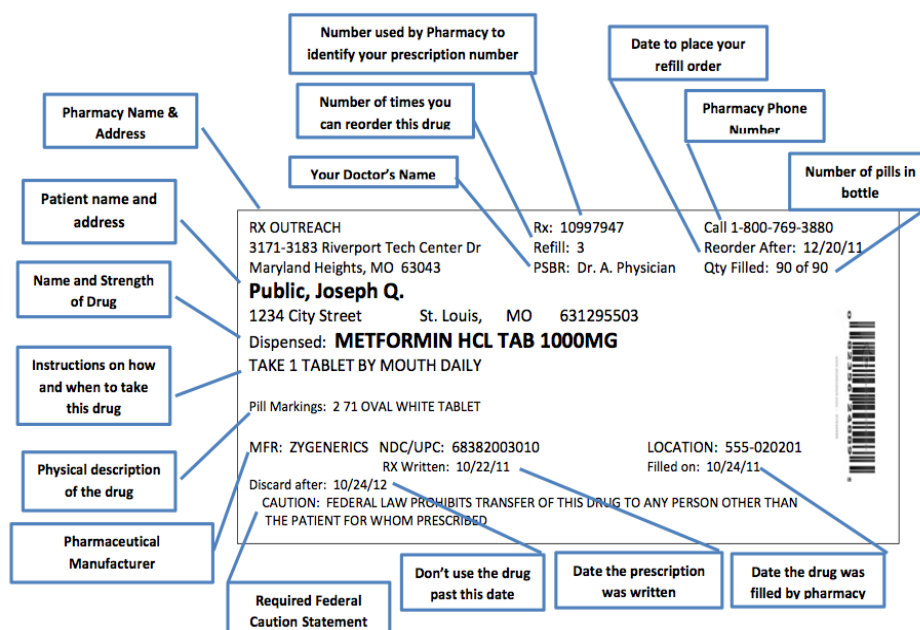
รายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ปีการศึกษา 2557 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Reading Labels: internal drugs
จำนวน 1 ชั่วโมง 40 นาที

ขั้นก่อนอ่าน (pre-reading)

1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการอ่าน และการมอบหมายงานให้นักเรียนทราบ
2. ครู post แบบฝึกหัดที่ 1 ซึ่งเป็นแผนภูมิร่างกายมนุษย์เพื่อให้นักเรียนเติมคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกายลงในช่องว่าง (เอกสารแนบ) ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามให้สมบูรณ์
3. ครู post คำศัพท์ที่นักเรียนจะต้องทราบในเนื้อหาที่จะเรียนพร้อมความหมายภาษาไทย เช่น Medicine, refill, discard after, dispensed, pill, caution, drug, patient, tablet, location, prescription, pharmacy, description, manufacturer เป็นต้น

ขั้นขณะอ่าน (while-reading)

1. ครู post ฉลากยาใช้ภายใน พร้อมชี้ส่วนประกอบต่างๆ ในฉลากยา และ post แบบฝึกหัดที่ 2 เพื่อถามความเข้าใจในเนื้อหาที่ให้อ่าน 10 คำถาม

คำถามในแบบฝึกหัดที่ 2

1. What is the name of the pharmacy?
  2. What is the strength of the medication?
  3. What are the directions for taking the medication?
  4. How is this medicine used?
  5. What is the date that the prescription was filled?
  6. Do prescription drug labels include any additional information?
  7. What is the physician's name?
  8. Are there any side-effects?
  9. Why should you take this medicine?
  10. Are there any cautions or warnings on the label?
2. นักเรียนแต่ละคน post คำตอบสำหรับแบบฝึกหัดที่ 2 เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน และสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้
  3. ครู post เฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดที่ 2 และช่วยอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมในบางประเด็นของเนื้อหาที่ยังไม่ครอบคลุม

ขั้นหลังอ่าน (post-reading)

ครูมอบหมายงานให้นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย หาตัวอย่างฉลากยาใช้ภายใน พร้อมเขียนคำอธิบายประกอบและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ

หมายเหตุ: กลุ่มที่ได้รับมอบหมายงานในสัปดาห์นี้มีจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่ม 3 คน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

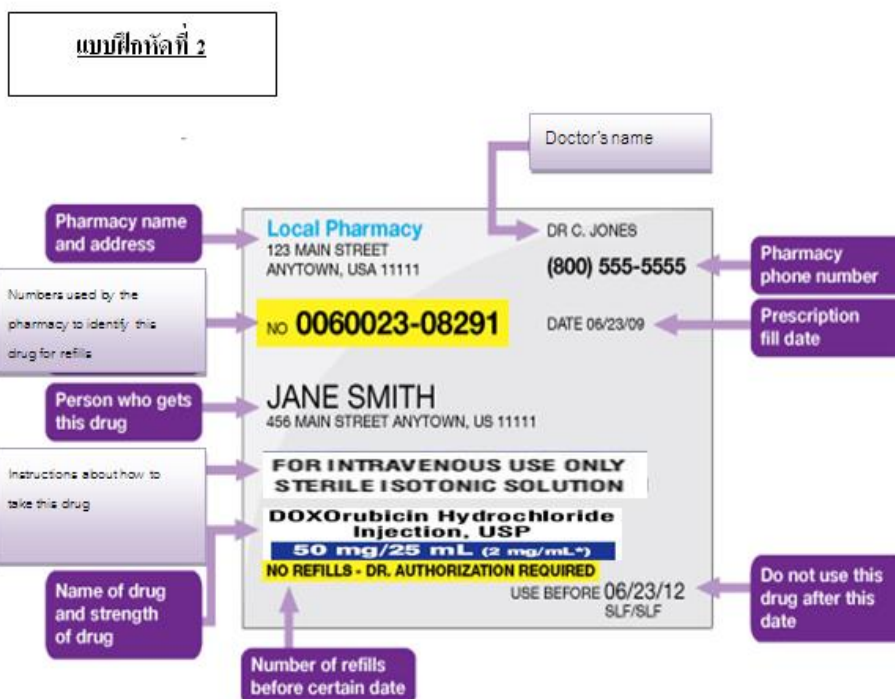
รายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ปีการศึกษา 2557 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Reading Labels: External Drugs
จำนวน 1 ชั่วโมง 40 นาที

ขั้นก่อนอ่าน (pre-reading)

1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการอ่าน และการมอบหมายงานให้นักเรียนทราบ
2. ครู post แบบฝึกหัดที่ 1 ให้นักเรียนเติมความหมายของคำศัพท์หรือกลุ่มคำภาษาอังกฤษเกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ ในฉลากยาใช้ภายนอกลงในช่องว่าง (เอกสารแนบ) และนักเรียนช่วยกันตอบคำถามให้สมบูรณ์

ขั้นขณะอ่าน (while-reading)

1. ครู post ฉลากยาใช้ภายนอก พร้อมชี้ส่วนประกอบต่างๆ ในฉลากยา และ post แบบฝึกหัดที่ 2 เพื่อถามความเข้าใจในเนื้อหาที่ให้อ่าน 10 คำถาม

1

นแบบฝึกหัดที่ 2

1. What is the name of the pharmacy?
7. Are there any side-effects?

2. What is the strength of the medication?
3. How is this medicine used?
4. When was the prescription filled?
5. Do prescription drug labels include any additional information?
6. Who should Ms. Smith contact if she has any problems about medicine?
8. Why should Ms. Smith take the medicine?
9. Are there any cautions or warnings on the label?
10. Can Ms. Smith buy the medicine without doctor's prescription?

2. นักเรียนแต่ละคน post คำตอบสำหรับแบบฝึกหัดที่ 2 เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน และสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้
3. ครู post เฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดที่ 2 และช่วยอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมในบางประเด็นของเนื้อหาที่ยังไม่ครอบคลุม

ขั้นหลังอ่าน (post-reading)

ครูมอบหมายงานให้นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย หาตัวอย่างหรือสร้างฉลากยาใช้ภายนอก พร้อมเขียนคำอธิบายประกอบและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ

หมายเหตุ: กลุ่มที่ได้รับมอบหมายงานในสัปดาห์นี้มีจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่ม 3 คน

แบบฝึกหัดที่ 1 (เอกสารแนบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)

Instruction: Give the meaning in Thai.

No.	words	Meaning
1	Pharmacy	
2	Prescription	
3	Refill	
4	Drug	
5	Strength	
6	Intravenous	
7	Sterile	
8	Solution	
9	injection	
10	Side – effect	

<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3</p> <p>รายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2557</p> <p>กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Accident Form Report</p> <p>จำนวน 1 ชั่วโมง 40 นาที</p>	
<p>ขั้นก่อนอ่าน (pre- reading)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการอ่าน และการมอบหมายงานให้นักเรียนทราบ 2. ครู post แบบฝึกหัดที่ 1 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามจากแบบฝึกหัดที่ครู post (เอกสารแนบ) และนักเรียนช่วยกันตอบคำถามให้สมบูรณ์ 	
<p>ขั้นขณะอ่าน (while-reading)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครู post ตัวอย่างรายงานการเกิดอุบัติเหตุ พร้อมชี้ส่วนประกอบต่างๆ รายงานการเกิดอุบัติเหตุ และ post แบบฝึกหัดที่ 2 เพื่อถามความเข้าใจในเนื้อหาที่ให้อ่าน 10 คำถาม 	
<p>Report of Accident</p> <p>All fields are required.</p>	
Date injury Occurred :	12/15/2013 mm/dd/yyyy
Time Injury Occurred:	05:17 HH:MM
Patient's First Name:	John
Patient's Last Name:	Smith
How did the injury happen?	The box slipped from patient grasp and fell to the floor, striking him in the head on the way down
What was patient doing?	Patient was lifting a heavy box to an overhead shelf after inventory.
Description of Injury:	The corner of the box scrapped the patient scalp and side of his face.
Body part affected:	Head and face
Date of 1st Medical treatment:	12/15/2011 mm/dd/yyyy
Signature:	Margaret Lenworth

1. What was date of injury occurred?	6. How did the injury happen?
2. What was the patient's first name?	7. What was patient doing in that time?
3. What was the patient's last name?	8. Which body part affected to the patient?
4. When was the accident occurred?	9. When was the first time of medical treatment?
5. What time was the accident occurred?	10. Who record this form?

2. นักเรียนแต่ละคน post คำตอบสำหรับแบบฝึกหัดที่ 2 เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน และสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้
3. ครู post เฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดที่ 2 และช่วยอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมในบางประเด็นของเนื้อหาที่ยังไม่ครอบคลุม

ขั้นหลังอ่าน (post-reading)

ครูมอบหมายงานให้นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย หาตัวอย่างหรือสร้างรายงานการเกิดอุบัติเหตุ พร้อมเขียนคำอธิบายประกอบและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ

หมายเหตุ: กลุ่มที่ได้รับมอบหมายงานในสัปดาห์นี้มีจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่ม 3 คน

แบบฝึกหัดที่ 1 (เอกสารแนบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)

Instruction: Complete the word that is similar in meaning to the given definition.

1. อุบัติเหตุ

___ ___ cident

2. บาดเจ็บ

___ ___ jury

3. ลื่น

___ ___ ip

4. คลังสินค้า

Invent ___ ___ ___

5. อยู่เหนือศีรษะ

Over ___ ___ ___

6. รายละเอียด

Descript ___ ___ ___

7. ส่งผลต่อ

___ ___ fect

8. ชิ้นส่วนเล็กๆ

___ ___ rap

9. หนังสืรี่ษะ

Sca ___ ___

10. การรักษา

___ ___ ___ ___ ment

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2557

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Observation Chart 1 ชั่วโมง 40 น.

ขั้นก่อนอ่าน (pre- reading)

- ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการอ่าน และการมอบหมายงานให้นักเรียนทราบ
- ครู post แบบฝึกหัดที่ 4.1 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม (เอกสารแนบ) และให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามให้สมบูรณ์

ขั้นขณะอ่าน (while-reading)

- ครู post ตัวอย่างของ Observation Chart พร้อมชี้ส่วนประกอบต่างๆ ที่ปรากฏในแบบฟอร์ม และ post แบบฝึกหัดที่ 4.2 และ 4.3 เพื่อถามความเข้าใจในเนื้อหาที่ให้อ่าน

Patient's information

Marriot International Hospital OBSERVATION CHART

Pediatrics

ADMISSION OBSERVATIONS

DATE: 02/10/2009

BP ___/___   T _____

P _____   Wt _____ kg

RR _____   O₂SATS _____%

Full name: Samira Khadri

Preferred name: Samira

DOB: 05/01/2003

DR: R Watson

Hosp: 87453

Date	Time	T	P	BP	RR	O ₂ SATS	Sign Name
02/10/09	10.00hrs	37.5	64	105/60	20	99%	<i>F.Loland</i>

Questions for exercise 4.2

- What was the patient's name?
- How did the patient wish to be addressed?
- Was Samira a child or an adult? How do you know?
- Was the patient's body temperature normal? How do you know?

5. What were her blood pressure readings?
6. When was her date of birth?
7. What was her hospital number?
8. What was her pulse rate?
9. When did the observations take place?
10. Who recorded this form?
11. What did the patient's oxygen saturation reading show?
12. What can be inferred about Samira's health condition?
13. Is "food" a vital sign?

Exercise 4.3

<i>Radiology Appointment 07-10 November 2014</i>			
	Department	09 Sep 2014	10 Sep 2014
07.00	Emergency only		
08.00	X-ray	08.30 Martha Bartle	08.15 Michael Wilson
09.00	Angiogram		
10.00	MRI		
11.00	Coronary angiogram	09.30 Johnathan Mark	
12.00	Lunch all departments		
13.00	CT scan		13.30 Virginia Allum
14.00	Ultrasound	14.15 Julie Platt	14.15 Elizabeth Knight
15.00	Mammogram	15.30 Samira Plant	
16.00	Emergency only		
17.00	Emergency only		

Questions for exercise 4.3

1. What is the main purpose of the chart?
2. According to the appointment timetable, how many patients will the radiologist see during the period 07-12 November 2014?
3. When is Ms Julie Platt scheduled to undergo an ultrasound?
4. How long does a CT scan take?
5. What health problem is Ms. Plant likely to have?
6. If a patient has an accident after 10.00, when can she/he see the radiologist?

7. How long does an MRI scan take?
8. Which patient appears to have a heart problem?

ขั้นหลังอ่าน (post-reading)

5. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย หาตัวอย่างหรือสร้าง Observation Chart พร้อมเขียนคำอธิบายประกอบและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ

หมายเหตุ: กลุ่มที่ได้รับมอบหมายงานในสัปดาห์นี้มีจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่ม 3 คน

แบบฝึกหัดที่ 4.1 (เอกสารแนบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)

Exercise 4.1

Instructions: match the abbreviations (1-8) to their meanings (a-h).

คำย่อ	คำเต็ม	ความหมาย
1. T	a. Oxygen saturation	
2. P	b. Hospital number	
3. RR	c. Kilograms	
4. BP	d. Pulse	
5. Wt	e. Respiratory	
6. O ₂ SATS	f. Date of Birth	
7. Kg	g. Name of nurse	
8. Obs.	h. Weight	
9. DOB	i. Temperature	
10. Hosp. No	j. Observations	
	k. Preferred name	
	l. Blood pressure	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2557
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Patient's History 1 ชั่วโมง 40 น.

ขั้นก่อนอ่าน (pre- reading)

1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการอ่านและมอบหมายงานให้นักเรียนทราบ
2. ครู post แบบฝึกหัดที่ 5.1 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามให้สมบูรณ์ (เอกสารแนบ)

ขั้นขณะอ่าน (while-reading)

3. ครู post ตัวอย่างของ Patient's History พร้อมชี้ส่วนประกอบต่างๆ ที่ปรากฏในแบบฟอร์ม และ post แบบฝึกหัดที่ 5.2 เพื่อถามความเข้าใจในเนื้อหาที่ให้อ่าน

The Present Simple ใช้บอกเหตุการณ์ที่เป็นจริง
ในขณะที่พูดหรือปัจจุบันในที่นี้หมายความว่า
ปัจจุบัน Mrs. Thompson อายุ 48 ปี

The Past Simple ใช้บอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและ
เสร็จเรียบร้อยแล้วในขณะที่พูดในที่นี้หมายความว่า
Mrs. Thompson อาเจียน 2 ครั้งหลังจากหกล้ม
ล้มในครัว

Mrs. Margaret Thompson is 48 years old. She works as an accountant in a private company. She is married and has only one son. She is 162 centimeters tall and weighs 57 kilograms. She fell in the kitchen this morning and couldn't move her left leg for a while. She vomited two times after the accident. She was hospitalized in October last year to have an appendectomy. She sometimes feels dizzy in the morning when she gets up. She is not taking any medications at the moment. She does not smoke, but drinks 1 or 2 glasses of wine with her dinner. She has developed an upset stomach whenever she has taken any milk products. She is allergic to erythromycin.

The Present Perfect ใช้บอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่
อดีต และยังคงเป็นจริงในปัจจุบัน ในที่นี้หมายความว่า
Mrs. Thompson ปวดท้องทุกครั้งที่ยืนอาหารประเภท
นมเนยมานานแล้ว และปัจจุบันก็ยังมีอาการนี้อยู่
ประโยคแบบนี้สังเกตได้จาก V. to have (has) + V.3
(developed และ taken)

The Past Simple in passive form ใช้บอกเหตุการณ์ใน
อดีตและประธานของประโยคเป็นผู้ถูกกระทำ ในที่นี้
หมายความว่า มีคนพา Mrs. Thompson ไปส่งโรงพยาบาล
Mrs. Thompson จึงเป็นผู้ถูกกระทำ ประโยคแบบนี้สังเกต
ได้จาก v. to be + v.3 (was และ hospitalized)

Questions for exercise 5.2

1. What is the passage about?

แบบฝึกหัดที่ 5.1 (เอกสารแนบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)

Instructions: Match each word with its meaning.

1. อาเจียน	sore/	vomit /	pain
2. อาการแพ้	allergic /	upset /	private
3. อุบัติเหตุ	emergency /	accident /	admission
4. ยา	product /	medicine /	label
5. ถูกนำส่งโรงพยาบาล	be injected /	be hostile /	be hospitalized
6. เวียนศีรษะ	headache /	cough/	dizzy
7. รู้สึกปั่นป่วน	feverish /	indigested /	upset
8. การผ่าตัดไส้ติ่ง	erythromycin /	surgery /	appendectomy
9. ยาปฏิชีวนะที่ออกฤทธิ์ฆ่าเชื้อ	appendectomy /	medication /	erythromycin
10. กระเพาะอาหาร	urinary /	stomach /	liver

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ปีการศึกษา 2557 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Patient's history 2 1 ชั่วโมง 40 นาที

ขั้นก่อนอ่าน (pre- reading)

1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการอ่าน และการมอบหมายงานให้นักเรียนทราบ
2. ครู post แบบฝึกหัดที่ 6.1 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามให้สมบูรณ์ (เอกสารแนบ)

ขั้นขณะอ่าน (while-reading)

3. ครู post ตัวอย่างของ Patient's History 2 พร้อมชี้ส่วนประกอบต่างๆ ที่ปรากฏในแบบฟอร์ม และ post แบบฝึกหัดที่ 6.2 เพื่อถามความเข้าใจในเนื้อหาที่ให้อ่าน

Exercise 6.2: Answer the questions from reading passage of exercise 6.1

1. Who is Ms. Smith?
  - a. A nurse
  - b. A patient
  - c. A doctor
  - d. A pharmacist
2. What is wrong with her recently?
  - a. She cannot breath.
  - b. She has chest pains.
  - c. She has high hypertension.
  - d. She has been prescribed to undergo diuretic treatment.
3. What has she been suffering from?
  - a. Diabetes
  - b. Heart disease
  - c. Several chest pains

- d. A long history of hypertension
4. When was the first time she had the pain in her chest?
    - a. Last week
    - b. 73 years ago
    - c. 45 minutes ago
    - d. Four weeks ago
  5. What was she doing when the pain attacked her?
    - a. She was walking her dog.
    - b. She was smoking cigarettes.
    - c. She was working in her garden.
    - d. She was resting in the cool area.
  6. What does “discomfort” mean?
    - a. Pain
    - b. Diseases
    - c. Treatment
    - d. Convenience
  7. What does “resolve” mean?
    - a. ache
    - b. improve
    - c. get better
    - d. get worse
  8. What other symptoms did she have apart from the chest pain?
    - a. Nausea
    - b. vomiting

- c. Sweating
  - d. Shortness of breath
9. How many episodes of chest pain did she have before the hospital admission?
- a. 3
  - b. 5
  - c. 10
  - d. 15
10. When did the last episode of pain occur?
- a. In the morning
  - b. In the evening
  - c. During the night
  - d. In the middle of the day
11. What medication does she take to treat the pain?
- a. No medications
  - b. Diuretic treatment
  - c. Diabetes treatment
  - d. Medicine for heart disease
12. Which is **NOT** a heart disease risk factor?
- a. Diabetes
  - b. Vomiting
  - c. Cigarette smoking
  - d. Family history of heart disease
13. Where is the patient now?
- a. her home
  - b. In the garden

- c. At the surgical department
  - d. At the emergency department
14. What is the passage about?

- a. Episodes of pain
- b. Pain relief of patient
- c. Patient's health history
- d. Reason for patient's visit

ขั้นหลังอ่าน (post-reading)

5. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย หาตัวอย่างหรือสร้าง Patient's History พร้อมเขียนคำอธิบายประกอบและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ

หมายเหตุ: กลุ่มที่ได้รับมอบหมายงานในสัปดาห์นี้มีจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่ม 3 คน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

รายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2557
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง District Nurse Prescription Sheet & Intravenous
Prescription จำนวน 1 ชั่วโมง 40 นาที

ขั้นก่อนอ่าน (pre-reading)

1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการอ่านและมอบหมายงานให้นักเรียน
2. ครู post แบบฝึกหัดที่ 7.1 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามให้สมบูรณ์
(เอกสารแนบ)

ขั้นขณะอ่าน (while-reading)

1. ครู post ตัวอย่างของ District Nurse Prescription Sheet & Intravenous Prescription พร้อม
ชี้ส่วนประกอบต่างๆ ที่ปรากฏในรูปแบบฟอร์ม และ post แบบฝึกหัดที่ 7.2 และ 7.3 เพื่อถาม
ความเข้าใจในเนื้อหาที่ให้อ่าน

District Nurse Prescription Sheet	
Phone number	District Nurse Liaison 0153 299 6530
	Date of birth
Patient Name: → John Silverman	DOB: 18/04/1975
Address: → 30 Health Crescent Kettleworth TH5 9BZ	
GP: → Dr David Armitage	Address: 17 Field Close Kettleworth TH9 7PK
FAO DISTRICT NURSE	
Thank you for taking over the care of <i>John Silverman</i> who will require:	
Drug: <u>Vitamin B6 (Pyridoxine)</u>	Medicine
Dose: 1000 mcg	
Frequency: one injection every 3 months	
Route: Rectal / SC / <u>IM</u> / Administration of eye drops	
For a period of: 8 days / weeks / <u>months</u>	
Thank you for your co-operation	
Signature: W William	Designation: SHO

1. How many pain areas does Wilf have?
2. When is Wilf's shoulder pain worse?
3. Which pain is the most severe?
4. When does wilf's leg ulcer hurt?
5. What sets the pain off?
6. What makes the pain better?
7. Where is the pain?
8. How strong is the pain?
9. What does the pain feel like?
10. Why does the nurse use the Pain Assessment chart?

Questions for exercise 7.2

1. What is the patient's address?
2. What is the doctor's address?
3. What does "DOB" stand for?
4. How often is the district nurse required to visit Mr. Armitage ?
5. How long is the district nurse required to take care of Mr. Armitage?
6. Who is the general practitioner?
7. What does the District Nurse need to do?
8. When will Mr. Armitage see Dr. William?
9. What does "IM" stand for?
10. What is the main purpose of the form?

Exercise 7.3

The Alexandra Hospital										
Intravenous Prescription					Hosp.No: 576398		Surname: <u>Lenworth</u> First names: Arnold			
Date	Type of IV fluid	Volume	Time to be infused	Rate	Prescriber's Signature	Time started	Signature Witness	Time stopped	Signature Witness	Vol. infused
07/09/2012	Normal Saline	1000 ml	8 hours	125 ml	Dr. G. Mackie	13.50	PK MA	21.50	MY ST	1000 ml
07/09/2012	Normal Saline	1000 ml	8 hours	125 ml	Dr. G. Mackie	22.00	PK MA	06.00/ 02/09	HL MA	1000 ml
08/09/2012	5% Dextrose	1000 ml	8 hours	100 ml	Dr. B. Flower	06.15	FL HL	22.00	PK MY	1000 ml
08/09/2012	Normal Saline	1000 ml	8 hours	125 ml	Dr. B. Flower	14.30	MA HL	08.00/ 03/09	ST FL	1000 ml

Questions for exercise 7.3

- What is the patient's name?
  - G. Mackie
  - B. Flower
  - Arnold Lenworth
  - Intravenous Prescription
- Who prescribed Dextrose to the patient?
  - Dr. B. Flower
  - Dr. G. Mackie
  - FL and HL
  - PK and MY
- What was the infusion rate for Normal Saline?
  - 8
  - 100
  - 125
  - 1000
- What IV fluid did the patient need at 13.50?
  - Dextrose
  - Normal Saline
  - Normal Saline and Dextrose
  - Dextrose and Iv fluid
- How many types of IV fluid were prescribed to the patient?
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
- How long did the infusion run?

a. 100 ml   b. 8 hours   c. 1000 mg   d. 4000 ml

7. How many doctors prescribed the IV infusion to the patient?

a. 2   b. 4   c. 6   d. 8

8. What is the chart used for?

- a. For Dr. G. Mackie to record patient history
- b. For Mr. Lenworth to buy IV fluid from the hospital
- c. For the nurse to observe Mr. Lenworth's symptoms
- d. For prescribing IV infusions to Mr. Lenworth

ขั้นหลังอ่าน (post-reading)

5. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย หาตัวอย่างหรือสร้าง District Nurse Prescription Sheet & Intravenous Prescription พร้อมเขียนคำอธิบายประกอบและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ

หมายเหตุ: กลุ่มที่ได้รับมอบหมายงานในสัปดาห์นี้มีจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่ม 3 คน

แบบฝึกหัดที่ 7.1 (เอกสารแนบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7)

Exercise 7.1 Instruction: Match the terms from the District Nurse Prescription Sheet (1-10) with their meanings (a-k).

1.	Designation	a. for the attention of
2.	Dose	b. title, for example Registered Nurse
3.	FAO	c. a measured amount of medication
4.	GP	d. subcutaneous (an injection under the skin)
5.	IM	e. Intra Muscular (an injection into the muscle)
6.	Mcg	f. microgram
7.	Rectal	g. Senior House Officer
8.	SC	h. inserted into the rectum
9.	SHO	i. General Practitioner
10.	Frequency	j. the number of occurrences of a repeating event per unit time
		k. Address of the patient

3. Which is an example of “talking down” to patients (line 7)?
  - a. Don’t worry. We’ll phone your family for you.
  - b. You look awful today.
  - c. I’ll sort it out for you.
  - d. How are you feeling today?
4. What should nurses do when patients are on the toilet?
  - a. Talk to them politely.
  - b. Take care of them.
  - c. Leave them alone.
  - d. Ring the call bell.
5. What is the passage about?
  - a. Advising nurses on how not to embarrass patients
  - b. Showing impertinent patients how to use the toilet
  - c. How to help patients with daily activities
  - d. How privacy is important to patient

2. Read the following extract from an information leaflet. Answer the questions and put strategies for managing embarrassing moments from the list under good or bad strategies.

List of managing embarrassing moments

Be impatient and rush patients	~~Be sensitive~~
Don't get embarrassed	Give patients
privacy	
Humiliate patients when they are incontinent normally	Speak
Use inappropriate language, for example <i>lovie or sweetie</i>	Talk down to patients

Good strategies	Bad strategies
Be sensitive	

Exercise 8.3 Read the passage and decide whether the following statements are true or false.

Information leaflet for patient

When you arrive at the hospital, please tell the receptionist who will welcome you, check your details, and direct you to the waiting area. The length of your visit will depend on the treatment you're going to have. You may need to have some tests such as an X-ray, which could mean going to another department. Or you may be referred to other professionals, such as a physiotherapist or dietician. You may need to revisit the hospital. If staff at the hospital wants to see you again, another appointment will be arranged for you. If you need to be admitted to hospital for more treatment, either as an inpatient or for day surgery, you will be told when this is likely to happen. If you do not need further treatment you will be discharged to your GP's care.

- ..... 1. This information leaflet is for outpatients.
- ..... 2. The first person who patients will see is a dietician.
- ..... 3. Usually patients will have to spend at least one day for each hospital visit.
- ..... 4. If patients have to revisit the hospital, they can go back home.
- ..... 5. Patients will be told when they will have to be admitted for more treatment before hospital admission.
- ..... 6. Patients will be referred to GP if they do not need further treatment.

ขั้นหลังอ่าน (post-reading)

- 5. ครอบคลุมหมายงานให้นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย หาตัวอย่างหรือสร้าง Information leaflet for patient พร้อมเขียนคำอธิบายประกอบและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ
หมายเหตุ: กลุ่มที่ได้รับมอบหมายงานในสัปดาห์นี้มีจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่ม 3 คน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

รายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2557
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Case Reports 1 จำนวน 1 ชั่วโมง 40 นาที

ขั้นก่อนอ่าน (pre-reading)

1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการอ่าน และการมอบหมายงานให้นักเรียนทราบ
2. ครู post แบบฝึกหัดที่ 9.1 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามให้สมบูรณ์ (เอกสารแนบ)

ขั้นขณะอ่าน (while-reading)

3. ครู post ตัวอย่างของ Case Reports พร้อมชี้ส่วนประกอบต่างๆ ที่ปรากฏในแบบฟอร์ม และ post แบบฝึกหัดที่ 9.2 เพื่อถามความเข้าใจในเนื้อหาที่ให้อ่าน

Exercise 9.2 Read the following case reports. Match each type of sickness to a case describing a patient's symptoms.

Types of sickness

1. Skin 2. Infection 3. Respiratory system 4. Mental illness 5. Gynaecology

<p>Case 1: .....</p>	<p>Past Perfect Continuous: S+ had + been + V เดิม ing ใช้กับเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ โดยมีเหตุการณ์แรกที่เกิดขึ้นก่อนและจบลงก่อน แล้วมีอีกเหตุการณ์เกิดขึ้นทีหลัง</p>
<p>A 45-year-old woman had been having heavy periods lasting for 8 days, with the passage of clots, for 9 months. There was no bleeding between periods or after intercourse. Her periods were not particularly painful. She had not noticed any hot flushes or night sweats, and her general health had always been good. She had taken the oral contraceptive pill until a year previously, when a copper coil was fitted. She had had a normal pregnancy when she was 25.</p>	<p>Fast simple (V.2) ใช้บอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและจบลงแล้วในอดีต</p> <p>Fast perfect: S+had+V3 ใช้เพื่อบอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน Past simple: S+V2 หรือเราเรียกสั้นๆว่า อดีตของอดีต</p>

Case 2: .....

On examination, he looked unwell. His pulse rate was 100/minute. He had a palpable spleen. The combination of fever and chills in a patient who has recently returned from Africa strongly suggests a diagnosis of malaria. The incubation period is usually 10-14 days. In this case, the patient admitted he had not been taking prophylaxis regularly. The diagnosis was confirmed by the presence of parasites in his blood film.

Case 3: .....

A 56-year-old woman presented to her GP complaining of increasing tiredness over the past few months. She had lost interest in most things. She **was sleeping** poorly and tended to wake up early, but denied any suicidal tendencies. She **was** thirsty and was passing urine more often. She **was eating** normally and her weight **was** steady.

Past Continuous (was, were + Ving) ใช้กับเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในอดีต ใช้กับ 2 เหตุการณ์ในอดีต และเหตุการณ์หนึ่งกำลังดำเนินอยู่ (ใช้ Past Continuous) แล้วก็มีอีกเหตุการณ์หนึ่งเข้ามาแทรก (ใช้ Past Simple) ใช้กับเหตุการณ์ 2 อย่างที่ดำเนินไปพร้อมๆกัน ในอดีต ในที่นี้มีคำว่า but และ and ในการเชื่อมประโยค

Exercise 9.3 answer the questions from the passages of ex. 9.2

1. What are the woman's symptoms in case 1 ?
2. What medicine has the woman used in case 1 ?
3. What is her medical history in case 1 ?
4. What are the patient's symptoms in case 2?
5. What suggest a malaria diagnosis in case 2 ?
6. How is the patient's physical health in case 3?
7. What might be the diagnosis in case 3?

ขั้นหลังอ่าน (post-reading)

5. กรุณามอบหมายงานให้นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย หาตัวอย่างหรือสร้าง Information leaflet for patient พร้อมเขียนคำอธิบายประกอบและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ

หมายเหตุ: กลุ่มที่ได้รับมอบหมายงานในสัปดาห์นี้มีจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่ม 3 คน

แบบฝึกหัดที่ 9.1 (เอกสารแนบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9)

Exercise 9.1 Instructions: Match each word with its meaning.

1. ผิวหนัง	nail/	muscle/	skin
2. การติดเชื้อ	cancer/	illness /	infection
3. ระบบทางเดินหายใจ	digestive system /alimentary system /respiratory system		
4. เลือดไหล	bleeding /	wounding /	operating
5. ความผิดปกติทางจิต	skin diseases /	mental illness/	hand numbness
6. นรีเวชศาสตร์	pharmacy /	paediatrics /	gynaecology
7. การตั้งครรภ์	pregnancy /	injection/	treatment
8. ม้าม	liver /	stomach /	spleen
9. การวินิจฉัย	examination /	diagnosis/	medication
10. การป้องกันโรค	tendency /	therapy /	prophylaxis

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 รายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2557 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Case Reports 2 จำนวน 1 ชั่วโมง 40 นาที	
ขั้นก่อนอ่าน (pre- reading) 1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการอ่าน และการมอบหมายงานให้นักเรียนทราบ 2. ครู post แบบฝึกหัดที่ 10 .1 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามให้สมบูรณ์ (เอกสารแนบ)	
ขั้นขณะอ่าน (while-reading) 3. ครู post ตัวอย่างของ Case Reports พร้อมชี้ส่วนประกอบต่างๆ ที่ปรากฏในรูปแบบฟอร์ม และ post แบบฝึกหัดที่ 10.2 เพื่อถามความเข้าใจในเนื้อหาที่ให้อ่าน	
<p>Exercise 10.2 Read the following case reports. Match each type of sickness to a case describing a patient's symptoms and match each tense into the box.</p> <p>Types of sickness</p> 1.Sores 2. Lassitude 3.Heart failure 4. Tumours 5. Cancer 6. Swallowing problem 7. Glandular fever	
<p>Tenses</p> 1.Present simple 2. Present continuous 3. Present perfect 4. Present perfect continuous 5.Past simple 6. Past continuous 7. Past perfect 8. Past perfect continuous 9.Future simple 10. Future continuous 11. Future perfect 12. Future perfect continuous	

Case 1: .....

A 33 – year – old man presented to his GP complaining of a painless lump on the right side of his neck, which **had been** present for about two months and **was enlarging**. He had been feeling generally unwell and had lost about 5 kg in weight. He was also complaining of night sweats. He **had** no significant past medical history.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

Case 2: .....

A 9 – year – old presented to the Accident and Emergency department after he **stumbled and fell** while running in a wood. He **had received** a blow to the head from a rock and **had been scratched** by bushes. On examination, a vertical laceration 1 cm long **was noted** on the bridge of his nose just right of the midline. There were a number of superficial scratches on the right side of his forehead. His right upper lid was mildly contused.

- 5.
- 6.
- 7.

Case 3: .....

A 50 – year – old housewife, who had been well until four months previously, complained of tiredness and malaise. She **had gained** 9 kg in weight in the year before she presented to her GP although she denied eating more than usual. She **was constipated** and she noticed that her hair had started to fall out.

- 8.
- 9.

Case 4: .....

Mrs Davies (56) **had** a car accident six weeks ago. She **has** a brain injury as a result but is recovering slowly. She has a weak swallow reflex and **is still having** a pureed diet and thickened fluids. She **has been seeing** the **DT** for two weeks for swallowing exercises and can now feed herself with a little help.

- 10.
- 11.
- 12.
- 13.

Exercise 10.2 Read each case reports again and mark the following statements TRUE or FALSE.

1. The patient has a medical history before in case 1.	FALSE
2. Unwell and lost weight is the patient's health in case 1.	TRUE
3. Broken arm is not the boys' injuries in case 2.	TRUE
4. The patient had scratched by bushes in case 2.	TRUE
5. The boy was hurt in the house in case 2.	FALSE
6. Malaria is not the patient's symptoms in case 3.	TRUE
7. The patient's symptoms begin four months ago in case 3.	TRUE
8. The patient in case 4 is a 65 years old man.	FALSE
9. The word in "OT" in case 4 means "Over time".	TRUE
10. The patient also has a brain injury in case 4.	FALSE

ขั้นหลังอ่าน (post-reading)

5. กรุณามอบหมายงานให้นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย หาตัวอย่างหรือสร้าง Information leaflet for patient พร้อมเขียนคำอธิบายประกอบและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ

หมายเหตุ: กลุ่มที่ได้รับมอบหมายงานในสัปดาห์นี้มีจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่ม 3 คน

แบบฝึกหัดที่ 10.1 (เอกสารแนบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10)

Exercise 10.1 Instructions: Match each word with its meaning.

1. ม้าม	lump /	neck /	spleen
2. ซึ่งมีความสำคัญ	significant /	important /	necessary
3. รอยขีด	fell /	/ scratch	contused
4. อาการเหนื่อย	tiredness /	pregnancy /	weakness
5. อาการป่วย	illness /	malaise /	anxiety
6. ท้องผูก	diarrhea /	constipation /	asthma
7. ประวัติ	chart /	report /	history
8. กลืน	distill /	swallow /	feed
9. การสะท้อนกลับ	reflex /	reject /	repair
10. อาหารเหลว	meal /	bread /	pureed

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

รายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2557
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Instructions จำนวน 1 ชั่วโมง 40 นาที

ขั้นก่อนอ่าน (pre- reading)

1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการอ่าน และการมอบหมายงานให้นักเรียนทราบ
2. ครู post แบบฝึกหัดที่ 11 .1 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามให้สมบูรณ์

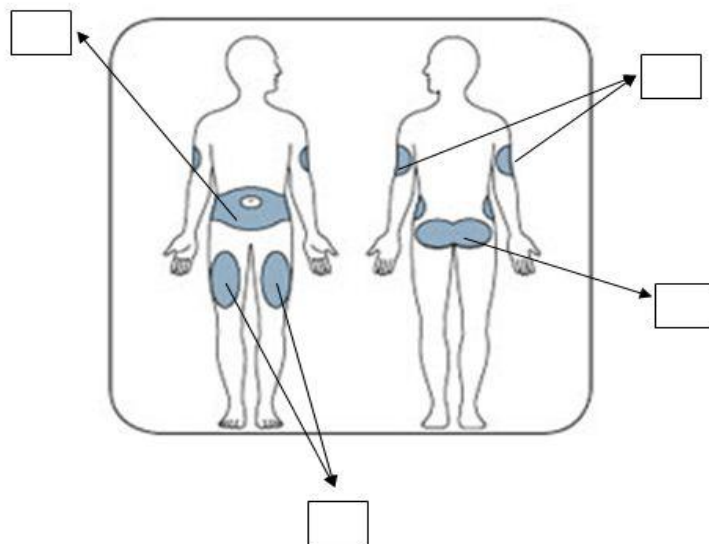
Tips for Injecting Insulin

1. Stay at least two inches away from the bellybutton or any scars you may already have when using the abdomen for injections.
2. Inject at least 4 inches or about one hand's width above the knee and at least 4 inches down from the top of the leg. The best area on the leg is the top and outer area of the thigh. Do not inject insulin into your inner thigh because of the number of blood vessels and nerves in this area.
3. Inject into fatty tissue in the back of the arm between the shoulder and the elbow.
4. Inject into the hip or "wallet area" and not into the lower buttock area.
5. When rotating sites within one injection area, keep injections about an inch (or two finger widths) apart.
6. Do not inject into scar tissue or areas with broken vessels or varicose veins. Scar tissue may interfere with absorption.
7. Massage or exercise that occurs immediately after the injection may speed up absorption because of the increased circulation to the injection site.
8. If you plan on strenuous physical activity shortly after injecting insulin, don't inject in an area affected by the exercise.
9. Hold an insulin pen in place for a few seconds after the injection to ensure that no insulin leaks out.

Adapted from http://www.joslin.org/info/tips_for_injecting_insulin.html

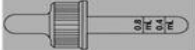

Exercise 11.1: Use the information about “Tips for injecting insulin” to label the chart with numbers 1-4 to indicate 4 insulin injection sites.

ขั้นขณะอ่าน (while-reading)

3. ครู post ตัวอย่างของ Instructions พร้อมชี้ส่วนประกอบต่างๆ ที่ปรากฏในแบบฟอร์ม และ post แบบฝึกหัดที่ 11.2 เพื่อถามความเข้าใจในเนื้อหาที่ให้อ่าน

Exercise 11.2: Use the information on “Tips for giving oral medications to babies” to decide which nurse strictly follows the advice. Put a ✓ in the box.

 ☐	 ☐	
<p>1. She carefully studies the labels every time she gives medications to young children</p>	<p>a. She is an experienced nurse, so she doesn't consult the labels of the medications.</p>	
<p>b. She uses this to get the correct dose of medicines.</p> 	<p>2. To obtain the correct dose of medicines, she uses this from her own kitchen.</p> 	
<p>3. She makes sure that the child has swallowed the medicine.</p>	<p>c. She stays with the child until the child has swallowed the medicine.</p>	
<p>4. She gives the medicine to a child little by little.</p>	<p>4. She lends the medicine to a nurse who takes care of a 25 years old patient.</p>	
<p>5. She makes sure that the medicine doesn't go straight to the back of the child's throat.</p>	<p>5. She says to a child " I am going to give you some candy to take".</p>	

Exercise 11.3: Based on the passage about "Tips for injecting insulin" , write T (True) of F (False) in the space in front each sentence.

- ..... 1. The best site on the leg for injecting insulin is inner thigh.
- ..... 2. Insulin must be injected into an area about an inch under scar tissue.
- ..... 3. After an insulin injection, it is a good idea for patients to exercise to increase circulation.
- ..... 4. A patient who wants to jog or run after injecting insulin should inject it on their thigh.
- ..... 5. Allow insulin to leak out for a few seconds after the injection.

ขั้นหลังอ่าน (post-reading)

5. กรุณอบหมายงานให้นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย หาตัวอย่างหรือ Instructions พร้อมเขียนคำอธิบายประกอบและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

รายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2557
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Cultural of patient attitudes จำนวน 1 ชั่วโมง 40 นาที

ขั้นก่อนอ่าน (pre- reading)

1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการอ่าน และการมอบหมายงานให้นักเรียนทราบ
2. ครู post แบบฝึกหัดที่ 12 .1 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามให้สมบูรณ์

Exercise 12.1 Instructions: Match each word with its meaning.

- พิศุขคติ	emotion /	attitude /	activity
- วัฒนธรรม	tradition /	attention /	culture
- วินิจฉัยโรค	diagnosis /	symptomatic /	indicative
- การรักษา	treatment /	vaccination /	radiotherapy
- ไม่เต็มใจ	reluctant /	important /	prompt
- ความสามารถ	chance /	ability /	fortuity
- สิ่งที่คาดหมายไว้	role /	concentration /	expectation
- การตัดสินใจ	decision /	morale /	experience
- เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	complete/	harmonious /	successful
- กลยุทธ์	resolution /	procedure /	strategy

Exercise 1. Read the following cases and answer the questions.

1. A young Chinese patient goes to a clinic with her husband, mother in law and sister in law. She looks anxious and panic. What should the nurse do during the interview?
  - a. Interview the patient without her family.
  - b. Ask her family why the patient is ill.

- c. Give the patient some hot tea to make the body function.
  - d. Consult the patient's husband about her health history.
2. The patient is an Indian lady accompanied by her husband. Obviously, she suffers from depression. To every question the nurse asks the lady, the husband answers. The nurse feels that the lady should answer the questions. What should she do?
- a. Let the husband answer all questions.
  - b. Ask the husband not to interrupt.
  - c. Ask the husband to kindly wait outside.
  - d. Ask the patient if her husband is crazy.
3. A Vietnamese male patient refuses to take a Western medication. What should the nurse do?
- a. Building trust in the patient by spending a lot of time to discuss the problems the patient has had.
  - b. Asking a psychiatrist to interview the patient before giving him the medication.
  - c. Giving the patient two choices of medication—Western and herbal.
  - d. Treating him with hot and cold foods before Western medication.
5. An African patient tell the doctor she must wait before accepting treatment because he needs to consult with the priest at her local church. What should the doctor say?
- a. Tell him that his idea was nonsense.
  - b. Allow him to consult the priest.
  - c. Consult the healthcare provider.
  - d. Send him to a mental health department.

ชั้นขณะอ่าน (while-reading)

3. กรุณาคูตัวอย่างของเนื้อหาด้าน Cultural of patient attitudes และ post แบบฝึกหัดที่ 12.2 เพื่อถามความเข้าใจในเนื้อหาที่ให้อ่าน

Cultural differences affect patients' attitudes about medical care and their ability to understand, manage, and cope with the illness, the meaning of a diagnosis, and the consequences of medical treatment. Patients and their families have cultural values related to concepts of health and illness, reporting of symptoms, expectations for treatments, beliefs

concerning medication and processes for decision making. For this reason, cultural issues should be understood among healthcare providers such as nurses to increase patients' willingness to respond to the treatment. It is essential for them to be familiar with the patient's culture so that they can take good care of patients from different cultures in the best possible way. For example, among Chinese patients, mental illness may cause shame. As a result, Chinese patients may be reluctant to discuss symptoms of mental illness or depression. Those from India and Pakistan are reluctant to accept a diagnosis of severe emotional illness or mental retardation because it severely reduces the chances of other members of the family getting married. In Vietnamese culture, health is viewed as the result of a harmonious balance between the poles of hot and cold that govern bodily functions. Vietnamese do not readily accept Western mental health counseling and treatments, particularly when self-disclosure is expected. However, it is possible to accept assistance if trust has been gained. Many African-Americans participate in a culture that centers on the importance of family and church. Usually, a key family member is consulted for important health-related decisions. Below are strategies that nurses can use in working with patients from different cultures:

- Learn about the cultural traditions of the patients the nurse cares for.
- Pay close attention to body language, lack of response, or expressions of anxiety that may signal that the patient or family hesitates to tell the nurse.
- Ask the patient and family open-ended questions to gain more information about their assumptions and expectations.
- Follow the advice given by patients about appropriate ways to facilitate communication within families and other health care providers.

Exercise 12.2 Answer the following questions.

1. Why is it important for medical officers to understand patient's culture?
  - a. To be friendly to patients
  - b. To increase the number of patients
  - c. To get co-operation from patients
  - d. To make patients get better
2. Nurses should ask patients and their families open-ended questions because .....
  - a. the nurses can get a lot of answers
  - b. the nurses can learn about what patients want and believe
  - c. their answers can help in nurses' processes of decision making
  - d. they want increase patients' willingness to respond to the treatment
3. Which culture is NOT included in the passage?

a. Chinese   b. Western   c. Indian   d. African-American

4. Which strategy should be used by nurses when handling patients?

- a. Following what patients and their families suggest
- b. Facilitating patients with different ways to receive information
- c. Showing hesitation during interview with patients
- d. Assuming that all patients can communicate well.

5. What is the main idea of the passage?

- a. Patient's culture can influence effective medical treatment.
- b. Cultural traditions are essential for healthcare staff.
- c. Patient's culture is different from nurse's culture.
- d. Chinese and Vietnamese patients do not accept Western medical treatment.

ขั้นหลังอ่าน (post-reading)

5. ครอบคลุมหมายงานให้นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย หาตัวอย่างหรือ Instructions พร้อมเขียนคำอธิบายประกอบและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ

หมายเหตุ: กลุ่มที่ได้รับมอบหมายงานในสัปดาห์นี้มีจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่ม 3 คน

ภาคผนวก ข.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

English for Specific Purposes

Name : .....Student code:.....

Date.....

Direction: Choose the most appropriate answer.

International Pharmacy	Rx: 1009567	Call 1-900-558-934
38-111 Riverport Tech Center	Refill: 5	Reorder After: 12/30/2013
United States, 10110	PSBR: Dr. O. Physician	Qty Filled: 50 of 50
Virginia, Allum P.		
9988 Rose Street	St. John, USA	91098003
Dispensed: Acetaminophen TAB 325 MG		
Take 2 tablets by mouth daily		
Pill Markings: Oval Blue Tablet	Purpose: Aches and pain reliever	
Discard after: 11/28/2014	Filled on: 11/28/2013	
Caution: The medicine can cause drowsiness.		

1. What is the medicine used for?
  - a. pain relief
  - b. drowsiness
  - c. liver disease
  - d. fever and headache

2. How many tablets should Ms. Virginia take everyday?
  - a. 2
  - b. 5
  - c. 38
  - d. 50

3. What side-effect could the medicine cause?
  - a. It might make you feel sleepy.
  - b. You might turn blue after taking the medicine orally.
  - c. The medicine can cause a headache.
  - d. Taking two tablets daily will result in ache and pain.

4. When does the medicine expire?
  - a. 11/28/2014
  - b. 12/30/2014
  - c. 11/28/2015
  - d. 12/30/2015

Songkhla International Hospital		Hosp.No: 5672345								
Intravenous Prescription		Surname: Fildes First names: Arnold								
Date	Type of IV fluid	Volume	Time to be infused	Rate	Prescriber's Signature	Time started	Signature Witness	Time stopped	Signature Witness	Vol. infused
01/05/2014	Normal Saline	1000 ml	8 hours	125 ml	Dr.M. Johnathan	13.50	MP SD	21.50	NV ST	1000 ml
01/05/2014	Normal Saline	1000 ml	8 hours	125 ml	Dr.M. Johnathan	22.00	MP SD	06.00/02/09	HL MA	1000 ml
02/05/2014	5% Dextrose	1000 ml	8 hours	100 ml	Dr.O. Black	06.15	MA HL	22.00	MP SD	1000 ml
02/05/2014	5% Isotonic Sodium Chloride	1000 ml	8 hours	125 ml	Dr.O. Black	14.30	MA HL	08.00/03/09	MP SD	1000 ml

5. What is the main purpose of the chart?
  - a. to record patient history
  - b. to order fluid balance
  - c. to show doctor's signature
  - d. to order IV infusions
6. What is the patient's name?
  - a. O. Black
  - b. M. Johnathan
  - c. Fildes, Arnold
  - d. Normal, Saline
7. Who prescribed Normal Saline to the patient?
  - a. Dr. Black
  - b. Dr. Johnatan
  - c. Dr. Black and Dr. MP
  - d. Dr. Johnatan and Dr. Black
8. What was the infusion rate for Dextrose?
  - a. 5
  - b. 100
  - c. 125
  - d. 1000

9. What IV fluid did the patient need at 6.15?
- IV Abs
  - Dextrose
  - Normal Saline
  - Isotonic Sodium Chloride

District Nurse Prescription Sheet		
District Nurse Liaison		
0153 299 6530		
Patient Name:	<u>Martha Bartle</u>	DOB: 03/04/1962
Address:	16 Health Crescent Kettleworth TH5 9BZ	
GP:	Dr John Moore	Address: 10 Field Close Kettleworth TH5 7PK
<u>FAO DISTRICT NURSE</u>		
Thank you for taking over the care of <u>Martha Bartle</u> who will require;		
Drug: Hydroxocobalamin (vitamin B12)		
Dose: 1000 mcg		
Frequency: one injection every 2 months		
Route:	Rectal / SC / <u>IM</u> /	Administration of eye drops
For a period of:	6 days /	weeks / <u>months</u>
Thank you for your co-operation		
Signature:	V Nuttall	Designation: SHO

10. What is the main purpose of the chart?
- For Dr. Moore to take care of Ms. Bartle
  - For Dr. Nuttall to work with Ms. Bartle
  - For the nurse to give Ms. Bartle an injection of B12
  - For Ms. Bartle to make an appointment with Dr. Moore

11. What was the dose of the drug given to Ms. Bartle?

- a. 6 mcg   b. 10 mcg   c. 57 mcg   d. 1000 mcg

12. How long did the district nurse have to take care of Ms Bartle ?

- a. 6 days   b. 6 months   c. Every 2 months   d. 6 days and
6 weeks

13. Who is the general practitioner?

- a. V. Nuttall   b. John Moore
c. Martha Bartle   d. Health Crescent

14. What does “DOB” stand for?

- a. Date of birth   b. Place of birth   c. Donation of brain   d. District of
business

<i>Radiology Appointment 06-11 December 2009</i>			
	Department	08 Dec 2009	09 Dec 2009
07.00	Emergency only		
08.00	Emergency only		
09.00	X-ray Angiogram	09.00 Suzie McGowan	09.30 Paige Jorgensen
10.00	MRI	10.30 John Plant	
11.00	Mammogram		11.00 Julie Dixon
12.00	Lunch all departments		
13.00			
14.00	Ultrasound	14.15 Beverly Platt	14.00 Barbara Stendal
15.00	Angiogram	15.15 Michael McGann	
16.00	MRI Angiogram		16.30 Rosemary Nolan
17.00	CT scan X-ray	17.00 Pearl Wilson	17.15 Elizabeth knight
18.00	Emergency only		
19.00	Emergency only		

15. According to the appointment time table, how many patients did the radiologist see during 06-11 December 2009?

- a. 4   b. 5   c. 8   d. 10

16. When was Ms Platt's ultrasound?

- a. 14.00   b. 14.15   c. 14.30   d. 15.00

17. How long did an MRI scan take?

- a. One hour   b. Two hours
c. Thirty minutes   d. One hour and fifteen minutes

18. If a patient had an accident after 10.00, when could she/he see the radiologist?

- a. 07.00 – 08.00   b. 09.00 – 10.00   c. 14.00 – 15.00
d. 18.00 – 19.00

Mr. Peter Watson is a retired 75 – year – old truck driver with a history of hypertension, coronary artery disease, and chronic heart failure (HF). Mr. Watson has been hypertensive for over 20 years; however, the onset of his HF was approximately two years ago. Before his retirement, he smoked five to ten cigarettes a day. Within the past two years Mr. Watson has been hospitalized four times for because his HF got worse. He now presents to the heart failure clinic because of progressive swelling in his feet and lower legs and gradual weight gain of 6 lbs. over the past week. The health care management team has just evaluated Mr. Watson and has decided to increase his dose of diuretic. He is required to

- c. Mr. Watson' lifestyle after his retirement   d. A history of a truck driver

20. Which was NOT Mr. Watson's health problem?

- a. Pain in lower legs   b. swelling in his feet
c. chronic heart failure   d. hypertension

21. The word "onset" in line 3 can be best replaced by _____?

- a. start   b. attack   c. disease   d. terminate

22. What caused Mr. Watson to be hospitalized for four times?

- a. A long history of hypertension   b. His chronic heart failure got worse.

27. What other country links the head with the spirit?
- a. India and Laos
  - b. Vietnam and Laos
  - c. Vietnam and India
  - d. the United States and France
28. What is considered rude in India?
- a. Touching a woman
  - b. Touching a child on the top
  - c. Touching a patient's head
  - d. Touching each other twice an hour
29. Which country can friends touch each other a hundred times?
- a. Laos
  - b. India
  - c. French
  - d. Vietnam
30. Which statement is **TRUE**?
- a. People can touch each other in London.
  - b. It is appropriate to touch an Indian woman
  - c. In England, touching a person is not allowed.
  - d. In Laos, a child can touch the home of the spirit.

ภาคผนวก ค.

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์และทัศนคติในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของ
นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน

**แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์และทัศนคติในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของนักศึกษาที่มี
ความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน**

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์และทัศนคติในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน ของนักศึกษาที่เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (3000-1221) ขอให้นักศึกษาทำแบบสอบถามข้างล่างนี้ให้ตรงกับความจริงที่สุด คำตอบของนักศึกษาจะไม่มีผลต่อการเรียนแต่อย่างใด ข้อมูลทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ความคิดเห็นของนักศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะผ่านเฟซบุ๊ก และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาดังกล่าวต่อไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด ระดับความคิดเห็น มี 4 ระดับ คือ 4 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 3 = เห็นด้วย, 2 = ไม่เห็นด้วย, 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนผ่านเฟซบุ๊ก	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
1. การแสดงความคิดเห็นร่วมกันกับครูและเพื่อนผ่านเฟซบุ๊ก ช่วยให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ได้ดีกว่าการแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน				
2. เฟซบุ๊กช่วยสร้างบรรยากาศให้เกิดการแสดงความคิดเห็นถึงแม้คำถามของครูจะซับซ้อนก็ตาม				
3. การทบทวนหรือสรุปเนื้อหาร่วมกันกับครูและเพื่อนผ่านเฟซบุ๊ก ช่วยให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ได้ดีกว่าการทบทวนหรือสรุปเนื้อหาร่วมกันในห้องเรียน				
4. การทำงานหรือการบ้านเป็นกลุ่มย่อยผ่านเฟซบุ๊ก ช่วยให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการทำงานหรือการบ้านในห้องเรียน				
5. การทำงานร่วมกันผ่านเฟซบุ๊กสนุกกว่าการทำงานร่วมกันในห้องเรียน				

6. การอภิปรายร่วมกันผ่านเฟซบุ๊ก ทำให้ข้าพเจ้ารับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนมากขึ้น				
7. คำชมของครู/เพื่อนในเฟซบุ๊ก ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจในการเรียนเพิ่มขึ้น				
8. คำถามของครูและเพื่อน ที่ถามผ่านเฟซบุ๊กทำให้ข้าพเจ้ามีทักษะในการคิดเพิ่มขึ้น				
9. ข้าพเจ้าเรียนรู้ได้ดีผ่านเฟซบุ๊ก เพราะได้แสดงความคิดเห็น โดยไม่ถูกกดดันให้ตอบคำถาม				
10. การที่ครูกระตุ้นด้วยคำถามอย่างสม่ำเสมอในเฟซบุ๊ก ช่วยให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการกระตุ้นจากครูในห้องเรียน				
11. การเรียนผ่านเฟซบุ๊กช่วยให้ข้าพเจ้ารู้ข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง				
12. ข้าพเจ้าได้เรียนรู้วิธีการแสดงความคิดเห็นจากการอ่านความคิดเห็นของเพื่อนในเฟซบุ๊ก				
13. บทบาทหน้าที่ๆ ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำเป็นประจำในเฟซบุ๊ก ทำให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าบทบาทหน้าที่ๆ ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายในห้องเรียน				
14. การชี้แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียนแต่ละบท รวมทั้งการมอบหมายการบ้านที่ได้รับเป็นประจำผ่านเฟซบุ๊กช่วยในการเรียนรู้ของข้าพเจ้า				
15. การบ้านที่ได้รับมอบหมายในแต่ละบทอย่างเป็นประจำในเฟซบุ๊ก ทำให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้มากกว่าการทำบ้านที่ได้รับมอบหมายในห้องเรียน				
16. การตั้งคำถามและตอบคำถามอย่างเป็นประจำของข้าพเจ้า เมื่อมีครูหรือการบ้านของเพื่อน post ในเฟซบุ๊ก ทำให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้มากกว่าตั้งคำถามและตอบคำถามในห้องเรียน				
17. การได้ทบทวนและเรียนรู้เพิ่มเติมจากความเห็นของเพื่อน ได้สะดวกบ่อยตามที่ต้องการผ่านเฟซบุ๊ก ทำให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ได้ดี				
18. กระบวนการเรียนรู้ผ่านเฟซบุ๊กทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ได้พร้อมๆ กันกับเพื่อนก่อนขึ้นบทใหม่				
19. การสื่อสารแลกเปลี่ยนความเห็นกับเพื่อนและครูโดยปราศจากการบังคับผ่านเฟซบุ๊ก ทำให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นธรรมชาติมากกว่าการสื่อสารแลกเปลี่ยนความเห็นในห้องเรียน				

20. ข้าพเจ้าเรียนรู้จากการทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายผ่านเฟซบุ๊กเป็นอย่างดี ก่อนที่จะเรียนบทใหม่				
21. ความคิดเห็นต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้รับผ่านเฟซบุ๊กทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดีกว่า และพร้อมที่จะบทเรียนใหม่ได้ดีกว่าจากการแสดงความคิดเห็นในห้อง				
22. เมื่อข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมจากครูในเฟซบุ๊กจนหมดข้อสงสัยแล้ว ทำให้ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเรียนหัวข้อใหม่ได้ดีกว่าได้รับคำแนะนำในห้องเรียน				
23. การที่มีครูคอยแก้ไขข้อผิดพลาดจากการตอบคำถามในเฟซบุ๊ก ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ได้ดีกว่าการที่มีครูคอยแก้ไขข้อผิดพลาดในห้องเรียน				
24. การที่ครูคอยอธิบายเพิ่มเติมเมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนในเฟซบุ๊ก ทำให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการที่ครูคอยอธิบายเพิ่มเติมในห้องเรียน				
25. ข้าพเจ้าเรียนรู้ได้ดีจากตัวอย่างบทเรียนของครูในเฟซบุ๊กมากกว่าการได้ตัวอย่างจากครูในห้องเรียน				
26. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กได้ดี เพราะมีสื่ออื่นๆ บนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่ครูแนะนำให้ เช่น พจนานุกรมออนไลน์ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ฯ				
27. การได้เห็นเนื้อหาที่ต้องเรียนทั้งบทเรียนแต่ละครั้งในเฟซบุ๊กช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาเลือกเรียนเนื้อหาใดๆ ได้ก่อนหลังตามความสนใจ				
28. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนผ่านเฟซบุ๊ก มากกว่าการเรียนในห้องเรียน				
29. ข้าพเจ้าสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระในเฟซบุ๊ก โดยไม่กังวลต่อปฏิกิริยาต่อเพื่อนหรือครูกับที่ได้รับจากการเรียนในห้อง				
30. การแสดงความคิดเห็นในเฟซบุ๊กโดยไม่ใช้ชื่อจริง ทำให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็น				
31. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กมากกว่าการเรียนในห้องเรียน				
32. ข้าพเจ้าชอบเรียนผ่านเฟซบุ๊ก เพราะข้าพเจ้าสามารถเรียนเมื่อไรก็ได้และนานเท่าไรก็ได้				
33. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊ก เพราะไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาทำให้ข้าพเจ้าได้มีเวลาได้ตรง และบททวนมากขึ้น				

34. กระดานสนทนาออนไลน์บนเฟซบุ๊ก ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ได้ดี เพราะสามารถ แนบรูปภาพที่เกี่ยวข้อง หรือเอกสารอื่นๆ เพื่อแสดงความเห็นเพิ่มเติมได้				
35. กล่องสนทนาส่วนตัว (Imbox) ในเฟซบุ๊ก ช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถแสดง ความเห็นเป็นการส่วนตัวกับครูและเพื่อน ได้ดีกว่าการแสดงความเห็นในห้องเรียน				
36. การกดไลค์ (LIKE) คำตอบของครูเมื่อข้าพเจ้าตอบคำถามถูก ช่วยให้ข้าพเจ้ามี กำลังใจในการเรียนมากขึ้น				

อื่นๆ .....

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์ความถี่ของการปฏิสัมพันธ์

ความถี่ของการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างตลอดระยะเวลา 12 สัปดาห์

การปฏิสัมพันธ์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์
กลุ่มทดลองที่ 1	1	2	3	4	5	6
Seen by ($n = 56$)	54	49	51	54	49	55
Click LIKE	29	37	31	37	39	36
Comments	80	128	52	260	179	136
	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์
กลุ่มทดลองที่ 2	7	8	9	10	11	12
Seen by ($n = 62$)	57	59	55	58	59	60
Click LIKE	34	19	13	16	17	33
Comments	103	215	108	125	266	158

ภาคผนวก จ

รายละเอียดของกระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

รายละเอียดของกระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

หลักการ	ลักษณะการปฏิสัมพันธ์	ผู้สอน	ผู้เรียน	รวม
		ความถี่	ความถี่	ความถี่
การสร้างบริบทของการเรียนรู้	<u>ด้านพุทธิพิสัย</u>			
	- อธิบายวิธีการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นบนเฟซบุ๊ก	9	-	9
	- แนะนำการเข้าถึงสื่อออนไลน์ชนิดต่างๆ	2	-	2
	<u>ด้านจิตพิสัย</u> - ไม่ปรากฏ	-	-	-
	รวม	11	-	11
การสร้างความต่อเนื่องและความต่อเนื่อง	<u>ด้านพุทธิพิสัย</u>			
	- แสดงความคิดเห็นและตั้งคำถามเพิ่มเติมเพื่อชี้แนะแนวทางในการหาคำตอบ	16	13	29
	- ตั้งคำถามต่อเนื่องเชิงลึก	30	9	39
	- กำหนดวันส่งงานที่ได้รับมอบหมาย	12	8	20
	- ตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเนื้อหาที่โพสต์	210	858	1,068
	- ถามเพื่อยืนยันความมั่นใจในคำตอบ	16	74	90
	<u>ด้านจิตพิสัย</u>			
	- ให้ความสำคัญกับผู้ที่ตอบผิดหรือยังไม่ตอบ	15	21	36
	- ดำเนินผู้ที่ตอบคำถามผิด	3	-	3
	- ดำเนินผู้ที่คิดว่าคัดลอกงานคนอื่นมาตอบ	2	2	4
- แสดงความวิตกกังวลในการเรียนเมื่อเริ่มตอบคำถาม	-	4	4	
	รวม	304	989	1,293
การสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน	<u>ด้านพุทธิพิสัย</u>			
	- แสดงความคิดเห็นระหว่างกลุ่มงานที่ได้รับมอบหมาย	-	3	3
	<u>ด้านจิตพิสัย</u>	2	2	4
	- ดำเนินผู้อื่นที่ไม่ร่วมรับผิดชอบงานกลุ่ม	10	-	10
- กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างกลุ่ม				
	รวม	12	5	17
โอกาสสู่ความสำเร็จ	<u>ด้านพุทธิพิสัย</u>			
	- ตัดเนื้อหาที่ยาก เพิ่มคำถามที่เข้าใจง่ายขึ้น	9	-	9
	- ขยายความเพิ่มเติมจากผู้อื่น	6	35	41

การส่งต่อผู้เรียนให้ถึงฝั่ง	- วิพากษ์ความเห็นร่วมกันเพื่อหาข้อสรุป	128	207	335	
	- แก้ไขไวยากรณ์ให้ผู้อื่น	2	2	4	
	- แปลเนื้อความหรือประโยคเป็นภาษาไทย	13	4	17	
	- ยกตัวอย่างจากคำตอบของผู้อื่นที่อธิบายได้ดี	4	-	4	
	<u>ด้านจิตพิสัย</u>				
	- ชื่นชมเมื่อมีผู้ตอบคำถามถูก	18	26	44	
	รวม	180	274	454	
	<u>ด้านพุทธิพิสัย</u>				
	- สรุปเนื้อหาร่วมกัน	3	-	3	
	- ถกเถียงประเด็นที่ยังสงสัยเพื่อเริ่มเรียนหัวข้อใหม่	6	12	18	
	<u>ด้านจิตพิสัย</u>				
	- กระตุ้นให้ตอบอยู่เสมอจนครบเนื้อหา	14	-	14	
	รวม	23	12	35	

ภาคผนวก (2)
บทความวิจัย

บทความวิจัย 1

การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก

Scaffolding in English for Specific Purposes through Facebook

การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก Scaffolding in English for Specific Purposes through Facebook

วัชรพงษ์ หวันสมาน¹

Watcharapong Wansaman

ชลลดา เลหาวิริยานนท์²

Chonlada Laohawiryanon

Abstract

The objective of this article is to compare the results of students' learning outcomes subsequent to completing a reading course in English for Specific Purposes scaffolded via Facebook and in class. It also discusses what factors contributed to their achievement and their attitudes towards the use of Facebook to mediate the learning process. The subjects of this study were 118 second year students enrolling in higher vocational certificate level at Nakorn Hatyai Technological College. Prior to commencing the course, their level of English proficiency was beginners and they were randomly selected. A counterbalanced design was employed in this study to allow the two groups of the subjects to receive two types of instruction, which resulted in them being exposed to the experiments twice. It was revealed that, in both experiments, the subjects in the experimental group had higher post-test scores than those in the controlled condition with a significant difference at 0.00. It meant that a reading course in English for Specific Purposes through Facebook gave a better result in learning more than in the classroom. The results of a *multiple regression* analysis showed that two factors influencing their performance were 1. the principle of handover and 2. the principle of contingency. As for attitudes, it was found that, for many participants, teaching through Facebook increased their motivation and that Facebook increased learning opportunities while

---

¹ นักศึกษาปริญญาโท (สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ) คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ e-mail: pik_dekeng_inter@hotmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ e-mail: chonlada.l@psu.ac.th

some participants argued that learning through Facebook decreased their learning ability. Further research should be carried out in order to improve students' critical reading ability scaffolded via Web 2.0.

Keywords: Facebook, web 2.0, scaffolding, ESP, reading

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของบทความนี้คือเพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางผ่านเฟซบุ๊กและการสอนในห้องเรียนโดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding) ในการสอนให้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน และเพื่ออธิบายว่ามีปัจจัยใดที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กและทัศนคติในการใช้ เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการเรียน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาธุรกิจสถานพยาบาล ของวิทยาลัยเทคโนโลยีนครหาดใหญ่ จำนวน 118 คน ซึ่งได้จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบทดลองถ่วงดุลย์ (Counterbalanced Design) เพื่อหมุนเวียนให้กลุ่มตัวอย่างได้รับการทดลองครบทั้ง 2 วิธี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการทดลองทั้ง 2 ครั้ง โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 แสดงว่า การเรียนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊กได้ผลดีกว่าการเรียนอ่านในห้องเรียน ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของกลุ่มตัวอย่างจากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมี 2 ปัจจัยคือหลักการของการส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง (The principle of handover) และหลักการของการสร้างโอกาสของความสำเร็จ (The principle of contingency) ส่วนผลการศึกษาด้านทัศนคติพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการสอนผ่านเฟซบุ๊กสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน และช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียน สำหรับข้อเสียของการเรียนผ่านเฟซบุ๊กนั้น มีผู้เรียนบางส่วนเห็นว่าการเรียนผ่านเฟซบุ๊กลดความสามารถในการเรียนรู้ของตน ข้อเสนอจากงานวิจัยนี้คือ ศึกษาเพิ่มเติมว่าจะพัฒนาความสามารถของผู้เรียนด้านการอ่านจับใจความโดยใช้การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี Web 2.0 ได้อย่างไร

คำสำคัญ: เฟซบุ๊ก web 2.0 การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเฉพาะทาง การสอนอ่าน

1. บทนำ

ด้วยบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปเพราะอิทธิพลของโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์สมัยใหม่ เช่น อินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ การประชุมทางไกล ได้เข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตของผู้คนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านธุรกิจ การงาน หรือการเรียน (Kramersch, 2004 อ้างอิงใน Kern, 2014) ในแต่ละวันผู้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ผ่านช่องทางออนไลน์โดยใช้ภาษาต่างๆ และภาษาอังกฤษก็เป็นภาษาที่ประชากรโลกมากกว่าหนึ่งในสี่ใช้ในการสื่อสาร (Crystal, 2003) ดังนั้นการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในบริบทของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ จึงมีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งในงานวิชาการไปโดยปริยาย (Kern, 2014) และทักษะในการใช้เทคโนโลยีได้กลายเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ไปแล้ว (Bellanca and Brandt, 2010) นอกจากนั้นยังเป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนที่เป็นที่ชื่นชอบของทั้งผู้เรียนและผู้สอน เช่น วิชาการเขียนภาษาอังกฤษ (Hyland, 2010)

ด้วยเหตุที่เทคโนโลยีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ตลอดเวลา การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมของปัจจุบันจึงไม่ได้เกิดขึ้นภายในห้องเรียนแต่เพียงอย่างเดียว ยิ่งไปกว่านั้นการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตยังเป็นบริบทที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย นอกเหนือจากครูและหนังสือเรียนได้อีกด้วย ดังนั้นความท้าทายในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรตระหนักกว่าจะใช้เทคโนโลยีดังกล่าวให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนได้อย่างไร และเทคโนโลยีแต่เพียงลำพังเพียงพอหรือไม่ในการเรียนรู้หรือควรต้องมีปัจจัยในการเรียนรู้อย่างอื่นร่วมด้วย

ในวงการการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มีนักวิชาการหลายท่านที่ได้นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นสื่อกลาง (Computer-mediated communication) ในการเรียนภาษาประเทศ เช่น ใช้ในการอภิปรายข้อคำถามระหว่างผู้เรียนและผู้สอนนอกเวลาเรียน (Warschauer, 1995 อ้างอิงใน DiGiovanni and Nagaswami, 2001) ใช้เป็นเวทีในการแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนด้วยกันในวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ (DiGiovanni and Nagaswami, 2001; Liu and Sadler, 2003; Schultz, 2000; Tuzi, 2005 อ้างอิงใน Ene and Upton (2014) ใช้ในการโต้ตอบอีเมลเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่จับคู่กันฝึกภาษา (Priego, 2011) ใช้เป็นสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับไวยากรณ์อังกฤษและการเขียน (Suthiwartnarueput and Wasanasomsithi, 2012) หรือใช้ในการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในการแสดง

ความคิดเห็นภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นกว่าการเรียนในชั้นเรียน (Freiermuth and Jarrell, 2006; Wang and Woo, 2007; Warschauser, 1996)

ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ห่อภิมานงานวิจัยของ Borup, Graham and Vasquez (2010) ซึ่งวิเคราะห์บทความวิจัยที่ว่าด้วยการศึกษาเรื่องการใช้เฟซบุ๊กในการเรียนภาษาอังกฤษที่ดำเนินการศึกษาระหว่าง ค.ศ 2005 – 2009 จำนวน 29 บทความ พบว่า มีงานวิจัยเพียงเรื่องเดียวที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เฟซบุ๊กในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ และจากการค้นคว้าวรรณกรรมในด้านนี้ ผู้วิจัยก็พบงานวิจัยด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กเพียงเรื่องเดียวของ Balaman (2012) เช่นกัน และมิงงานวิจัยอีกเรื่องที่ศึกษาปัจจัยอื่นร่วมด้วย คืองานวิจัยของ Priego (2011) ที่ศึกษาการใช้การเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมกับการใช้อีเมลล์ แต่ยังไม่พบงานวิจัยที่ใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (ESP) ผ่านกระบวนการสอนที่เรียกว่า กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding)

บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางผ่านเฟซบุ๊กและการสอนในห้องเรียนโดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding) ในการสอนให้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน และเพื่ออธิบายว่ามีปัจจัยใดที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊ก และประการสุดท้ายผู้เรียนมีทัศนคติต่อการใช้เฟซบุ๊กในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจอย่างไร ผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มเติมผลการวิจัยเชิงประจักษ์ด้านการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยี Web 2.0 เป็นสื่อกลางในการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

2. การใช้เทคโนโลยี Web 2.0 ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เทคโนโลยี Web 2.0 เช่น blogs, wikis, Facebook, และ YouTube เป็นรูปแบบหนึ่งของเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบของการติดต่อสื่อสารได้ 2 ทาง ทั้งแบบสื่อสารไม่พร้อมกัน (Asynchronous communication) และแบบพร้อมกัน (Synchronous communication) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่มีส่วนช่วยในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นสนใจการเรียนมากขึ้น นอกจากนั้นผู้เรียนยังมีอิสระสูงสุดในการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ครู และสื่อ/ทรัพยากรออนไลน์ต่างๆ (Crook et al., 2008; Shohel and Power, 2010) ประกอบกับสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ให้สามารถแสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม ทบทวนบทเรียน ใ้ตรงต่อคำตอบทั้งของ

เพื่อนและตนเอง และอ่านข้อเสนอแนะของผู้สอนและเพื่อนได้โดยไม่มีข้อจำกัดของเวลาและสถานที่ (Lomicka and Lord, 2009; Stevenson and Liu, 2010 อ้างอิงใน Alameen, 2011)

เฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นตัวอย่างหนึ่งของ Web 2.0 ที่มีผู้นามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Roblyer et al., 2010) โดยผู้เรียนและผู้สอนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนตามเวลาที่ตนสะดวก มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมากขึ้นโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างความรู้ใหม่ร่วมกันกับผู้สอนหรือผู้เรียนคนอื่นๆ บนหน้ากระดานสนทนา (Online interactive board) ได้ตลอดเวลา นอกจากนั้นยังสามารถสื่อสารผ่านภาพและเสียง (Audio – visual communication) แนบเอกสารหรือสื่อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย ลักษณะพิเศษดังกล่าวทำให้เฟซบุ๊กเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมาก (Blattner and Lomicka, 2012; Yang et al. 2008)

มีนักวิจัยที่นำเฟซบุ๊กไปทดลองใช้เป็นเครื่องมือในการสอนภาษาอังกฤษในทักษะต่างๆ และพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาสูงขึ้น เช่น Suthiwartnarueput and Wasanasomsothi (2012) พบว่าผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับไวยากรณ์อังกฤษและการเขียนเพิ่มขึ้นจากการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการเรียน หรือจากผลการศึกษาของ Balaman (2012) ที่พบว่า การโพสต์คำศัพท์และบทอ่านผ่านเฟซบุ๊กส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคำศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนชาวตุรกี แต่กลับพบว่า การปฏิสัมพันธ์ในเฟซบุ๊กเกิดขึ้นน้อยกว่าการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยชิ้นอื่นๆ ที่มีผลการศึกษาดตรงกันว่า การปฏิสัมพันธ์ออนไลน์ช่วยเพิ่มความสามารถของการปฏิสัมพันธ์ในการแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามระหว่างผู้เรียนชาวญี่ปุ่นและชาวอเมริกัน และผู้สอนให้มากขึ้นกว่าเรียนรู้ในชั้นเรียน (Freiermuth and Jarrell, 2006; Warschauer, 1996)

3.3 กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding) ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ลักษณะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมิได้พึ่งพาเฉพาะผู้สอนแต่เพียงผู้เดียวแต่สามารถเรียนรู้ได้จากบุคคลหรือสังคมรอบข้างผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้โดยสังคม (Social Constructivism) ของ Vygotsky (1978 อ้างอิงใน Barnard, 2005) นักจิตวิทยาชาวรัสเซียที่มีแนวคิดว่าการปฏิสัมพันธ์หรือการสนทนาโต้ตอบ (Dialogue) ผ่านบริบททางสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural interactions) อันประกอบด้วยบุคคลรอบข้าง เช่น พ่อ แม่ ครู เพื่อนๆ หรือผู้อื่นที่มีความรู้ความสามารถสูงกว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ แต่ในบริบทของการศึกษาในสถานศึกษาผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นมีบทบาทสำคัญในการพัฒนา

ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียนเพื่อให้ท้ายที่สุดแล้วสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ (Autonomy) Wood, Bruner and Ross (1976) ได้นำกระบวนการดังกล่าวไปใช้ในการทดลอง และเรียกกระบวนการนี้ว่ากระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding)

มีผู้นำกระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนใน วิชาต่างๆกันและใช้กับผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา รวมทั้งภาษาอังกฤษเองก็มึนักวิชาการหลาย ท่านที่นำกระบวนการนี้ไปประยุกต์ใช้โดยเรียกชื่อที่แตกต่างกันไป เช่น การส่งเสริมผู้เรียนให้เกิด ความคิดรวบยอด (Conceptual scaffolding) การช่วยเหลือด้านกระบวนการคิด (Metacognition scaffolding) การช่วยเหลือด้านกระบวนการเรียนรู้ (Procedural scaffolding) การช่วยเหลือโดย ใ้ทางเลือกแก่ผู้เรียน (Strategic scaffolding) และการส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking scaffolding) (Hannafin, Land and Oliver, 1999) แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาก็ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน นั่นคือผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ (Co-construct) ร่วมกันได้โดย วัตจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่ขึ้น

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดของ Van Lier (1996) และ Walqui (2006) ที่นำ กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมี หลักการของการเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ 6 ประการ คือ (1). การสร้างบริบทการ เรียนรู้ (The principle of contextual support) ภายใต้วงแวดล้อมที่ท้าทาย มีวัตถุประสงค์ในการ สอนชัดเจน มีการสาธิตให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่าง มอบหมายชิ้นงานให้ผู้เรียน ได้ร่วมลงมือทำด้วยกัน (2). การสร้างความต่อเนื่อง (The principle of continuity) โดยการกำหนดภาระหน้าที่ที่ผู้เรียน ต้องปฏิบัติเป็นประจำ เช่น กำหนดวัน เวลาและบทบาทของผู้เรียนให้ชัดเจน การมอบหมาย การบ้านเพื่อทบทวนความเข้าใจ (3). การสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน (The principle of intersubjectivity) โดยให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันกับผู้เรียนคนอื่นๆ ในบรรยากาศที่เอื้ออำนวย (4). การสร้างความลื่นไหลให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ (The principle of flow) หมายถึง การสร้างบทเรียนที่มีความท้าทายที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน และการไม่บังคับให้ผู้ เรียนแสดงความคิดเห็น แต่จะรอจนกว่าผู้เรียนจะพร้อมและเริ่มมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนด้วย ตนเอง (5). การสร้างโอกาสของความสำเร็จ (The principle of contingency) ทำได้โดย ตรวจสอบความเข้าใจหรือความก้าวหน้าในการเรียนจากการแสดงความคิดเห็นหรือการตอบ คำถามของผู้เรียน และสังเกตว่าควรเสริมเพิ่มเติมการอธิบาย หรือเปลี่ยนวิธีการอธิบาย หรือหยุด อธิบายเมื่อใด และ (6). การส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง (The principle of handover) ซึ่งเกิดขึ้นจากการ

สังเกต หรือการเอาใจใส่และการสอนของผู้สอนจนกระทั่งผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายถูกต้องแล้วและพร้อมที่จะเรียนหัวข้อใหม่ต่อไป

หลักการที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นปัจจัยที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ อันเกิดมาจากความเข้าใจภายในตนเอง (Internalization) ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่และมีพัฒนาการที่สูงขึ้นตามลำดับ (Walqui, 2006)

4. วิธีการเก็บข้อมูล

รูปแบบของการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบถ่วงดุลย์ (Counterbalanced Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้รับวิธีการทดลองครบทั้ง 2 วิธี

4.1 กลุ่มตัวอย่าง

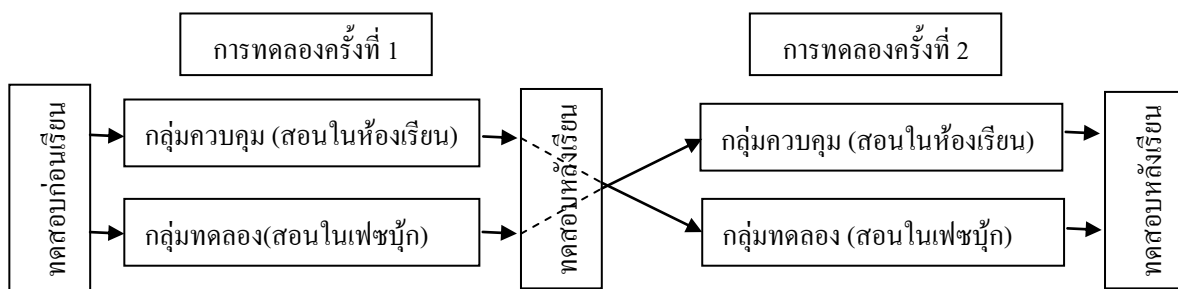
กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาธุรกิจสถานพยาบาล ของวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2557 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน (Beginner) โดยการพิจารณาจากเกณฑ์คะแนนการสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test) ซึ่งมีช่วงคะแนนในข้อสอบภาษาอังกฤษต่ำกว่า 25 คะแนน (สถาบันการทดสอบแห่งชาติ, 2556) และได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มได้ 2 ห้องจากทั้งหมด 4 ห้อง รวม 296 คน ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนกลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลอง (63 คน แต่ไม่ได้ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 จำนวน 7 คน จึงเหลือเพียง 56 คน) ซึ่งได้รับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊ก และอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มควบคุม (74 คน แต่ไม่ได้ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 จำนวน 12 คน จึงเหลือเพียง 62 คน) ซึ่งได้รับการสอนในชั้นเรียนเป็นเวลา 6 สัปดาห์ และอีก 6 สัปดาห์ถัดมาผู้วิจัยสลับให้ผู้ที่อยู่ในกลุ่มทดลองเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มควบคุมเดิมกลายเป็นกลุ่มทดลอง จากคะแนนเฉลี่ยของผลทดสอบก่อนเรียน (ตารางที่ 1) สามารถกล่าวได้ว่าผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความสามารถทางภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน ($\bar{x} = 8.66$ และ 8.37)

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

4.2.1 แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือกที่มีคำตอบถูกต้องเพียงข้อเดียว จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลาในการทำข้อสอบ 60 นาที ซึ่งทำการ

ทดสอบจำนวน 3 ครั้ง คือ ทดสอบก่อนเรียนเพื่อประเมินความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม และการทดสอบหลังเรียน 6 สัปดาห์แรก และ 6 สัปดาห์สุดท้าย หลังจากสลับกลุ่มทดลองเป็นกลุ่มควบคุม ข้อสอบที่ใช้เป็นข้อสอบฉบับเดียวกันทั้ง 3 ครั้ง (ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1) ข้อสอบชุดนี้หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.80 (r) และค่าความเชื่อมั่นจากการนำข้อสอบไปทดลองใช้ (Pilot) กับผู้เรียนที่ไม่ได้อู่ในการทดลอง และพบว่าจากข้อสอบ 30 ข้อ มีข้อสอบ 12 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.20 จึงได้ปรับปรุงข้อสอบจำนวน 12 ข้อ นั้นใหม่ และเพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนจำข้อสอบได้ ผู้วิจัยจึงให้ผู้เข้าทดสอบทำแบบทดสอบอีก 1 ชุด ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนจำนวน 16 ข้อ

แผนภูมิที่ 1: รูปแบบการทดลองแบบถ่วงดุลย์

4.2.2 แบบสอบถามทัศนคติและปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (ภาคผนวก ก) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ (1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 2 = ไม่เห็นด้วย, 3 = เห็นด้วย, 4 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง) โดยนำมาใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple regression) ซึ่งประกอบด้วยคำถามจำนวน 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนผ่านเฟซบุ๊ก ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่เกี่ยวกับหลักการของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ 6 ประการ คือ (1). การสร้างบริบทการเรียนรู้ (The principle of contextual support) จำนวน 6 ข้อ (2). การสร้างความต่อเนื่อง (The principle of continuity) จำนวน 4 ข้อ (3). การสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน (The principle of intersubjectivity) จำนวน 6 ข้อ (4). การสร้างความถี่ไหลให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ (The principle of flow) จำนวน 3 ข้อ (5). การสร้างโอกาสของความสำเร็จ (The principle of contingency) จำนวน 3 ข้อ (6). การส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง (The principle of handover) จำนวน 3 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของเฟซบุ๊กที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำนวน 11 ข้อ และตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดในการแสดงทัศนคติ จำนวน 1 ข้อ รวมทั้งสิ้น 37 ข้อ โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่

ได้จากกรนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ได้อยู่ในการทดลองได้ค่า Cronbach's Alpha = 0.840 และ Cronbach's Alpha Based on Standardized Items = 0.943

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นแรก ก่อนทำการสอน 2 สัปดาห์ผู้วิจัยได้สร้างกลุ่มการเรียนรู้เฉพาะวิชาภาษาอังกฤษนี้ขึ้นในเฟซบุ๊ก โดยใช้ชื่อกลุ่มว่า www.facebook.com/olympic_hatyai เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างลงทะเบียนเข้าใช้งานให้เรียบร้อย หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ชี้แจงกระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียนให้เป็นที่เข้าใจตรงกันทั้งการเรียนในห้องเรียนและเรียนในเฟซบุ๊ก และมอบหมายงานทั้ง 12 สัปดาห์ให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจและปฏิบัติตรงกัน ผู้วิจัยโพสต์ (Post) เนื้อหาพร้อมคำถามทั้งหมดของบทเรียน 1 บททุกวันจันทร์ รวมทั้งมอบหมายงานให้ผู้เรียน 2 กลุ่ม ๆ ละ 3 คนรับผิดชอบในการเป็นผู้นำในการอภิปราย แสดงความคิดเห็นและเพื่อหาคำตอบของงานที่ได้รับมอบหมาย ในการโพสต์ความคิดเห็นผู้เรียนทุกคนสามารถใช้นามแฝงได้ และเข้ามาทบทวนบทเรียนหรือทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในหัวข้อที่ทำไม่ทันหรือทำไม่ได้ในวันแรกๆ ในแต่ละสัปดาห์ ผู้วิจัยสังเกตการตอบคำถามของผู้เรียนว่าทำได้มากน้อยเพียงใด เมื่อพบว่า มีการโพสต์ข้อสงสัยหรือตอบคำถามไม่ชัดเจน ผู้วิจัยโพสต์ตอบโดยอธิบายเพิ่มเติมและอาจช่วยเหลือแนะนำสื่อออนไลน์อื่นๆ เช่น พจนานุกรมออนไลน์หรือเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนคนอื่นๆ สามารถโพสต์คำอธิบายและขยายความคำตอบของตนเองหรือของเพื่อนได้ และหากพบว่าความคิดเห็นหรือคำตอบของเพื่อนๆ มีความขัดแย้งกับตนก็สามารถตั้งคำถามกลับไปยังผู้เรียนคนอื่นๆ ได้เพื่อร่วมวิพากษ์ค้นหาคำตอบที่ถูกต้อง หากมีผู้โพสต์คำตอบและอธิบายได้ถูกต้อง ผู้วิจัยกดไลค์ (Like) ที่คำตอบเพื่อแสดงว่าคำตอบนั้นถูกหรืออาจพิมพ์ข้อความว่าตอบถูก และอาจตามด้วยคำชมเพื่อให้กำลังใจในการเรียนเพิ่มเติม และอาจยกตัวอย่างการตอบคำถามของเพื่อนที่ขยายความเพิ่มเติมได้ดีให้ผู้เรียนคนอื่นๆ ดูเป็นแนวทางในการเรียนรู้ และหลังจากนั้นผู้วิจัยจึงเฉลยคำตอบที่ยังเป็นประเด็นที่คลงแคลงใจทั้งหมดก่อนแจ้งวัตถุประสงค์ในหัวข้อเรื่องใหม่ที่จะเรียนต่อไป

การปฏิสัมพันธ์ต่างๆทั้งหมดบนเฟซบุ๊กปรากฏบนหน้าเฟซบุ๊กตลอดเวลา ซึ่งเื่ออำนวยความสะดวกในการบันทึกข้อมูลต่างๆ เช่น ชื่อสมาชิก (ผู้เรียน) ทุกคน วันเวลาที่แต่ละคนเข้าใช้เฟซบุ๊กเพื่อตอบคำถามและอ่านเนื้อหาในแต่ละโพสต์ โดยแบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ 1. seen by แสดงจำนวนของผู้เรียนที่เปิดหน้าบทเรียนที่ผู้วิจัยโพสต์ 2. click like แสดงจำนวนของการที่สมาชิกในกลุ่มกดชื่นชอบเนื้อหาที่อ่านหรือการแสดงตนของผู้เรียนให้ผู้วิจัยทราบว่าได้อ่านเนื้อหาที่โพสต์บ้างแล้ว และ 3. comments เป็นส่วนที่สำคัญในการศึกษาครั้งนี้เพราะแสดงถึงลักษณะการปฏิสัมพันธ์หรือการมี

ส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนเพราะเป็นที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มไม่ว่าจะเป็นผู้วิจัยหรือกลุ่มตัวอย่างใช้แสดงความคิดเห็นและการถาม-ตอบ การอภิปราย การให้กำลังใจ ฯลฯ

5. ผลการวิจัย

ภาพรวมของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางผ่านเฟซบุ๊กและในห้องเรียนของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ paired sample t-test และขนาดของผล (Effect size หรือ ES) ดังแสดงในตารางที่ 1 ซึ่งให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการอ่านหลังการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.00 ในการทดลองทั้ง 2 ครั้ง ($\bar{x} = 17.36$ และ 13.23 และ 19.68 และ 17.77 ตามลำดับ) โดยมีค่าขนาดของผลของการทดลองครั้งแรกในระดับ 'ใหญ่' (Cohen's $d = 1.26$) และครั้งที่ 2 ในระดับ 'กลาง' (Cohen's $d = 0.65$) หากสังเกตรายละเอียดในทักษะการอ่านแต่ละประเภทจะเห็นได้ว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านหารายละเอียดได้ดีกว่าการจับใจความสำคัญในการทดลองทั้ง 2 ครั้ง ($\bar{x} = 11.84$ และ 5.52 และ 13.44 และ 6.24 ตามลำดับ) และเป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อสลับกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มทดลองเป็นกลุ่มควบคุมแล้วผลสัมฤทธิ์ของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการสอบครั้งที่ 2 สูงกว่าการทดสอบครั้งแรกในทุกประเด็น ซึ่งเป็นการยืนยันว่าการเรียนผ่านเฟซบุ๊กสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 1: ผลการทดสอบความสามารถทางการอ่านหลังการสอน

	กลุ่มทดลอง (n=56)				กลุ่มควบคุม (n=62)				t-test	Sig. (2-tailed)	ES Cohen's d
	$\bar{X}$	S.D	Min	Max	$\bar{X}$	S.D	Min	Max			
	การจับใจความสำคัญ	3.05	1.70	0.00	4.00	2.61	1.21	0.00			
การหารายละเอียด	5.61	2.35	2.00	12.00	5.76	1.96	2.00	12.00	-0.38	0.70	0.07
ทดสอบก่อนเรียน (รวม)	8.66	2.95	3.00	15.00	8.37	2.33	3.00	14.00	0.59	0.56	0.11
การจับใจความสำคัญ	5.52	1.82	0.00	4.00	3.60	1.61	0.00	4.00	6.08	0.00**	1.12
การหารายละเอียด	11.84	1.92	7.00	15.00	9.63	3.11	3.00	15.00	4.69	0.00**	0.86
ทดสอบหลังเรียน (รวม)	17.36	3.19	10.00	23.00	13.23	3.38	6.00	19.00	6.81	0.00**	1.26

	กลุ่มควบคุม (n=56)				กลุ่มทดลอง (n=62)				t-test	Sig. (2- tailed)	ES Cohen's d
	$\bar{X}$	S.D	Min	Max	$\bar{X}$	S.D	Min	Max			
	การตั้งใจความ สำคัญ	6.14	1.86	0.00	4.00	6.24	1.51	0.00			
การหารายละเอียด	11.6	1.86	6.00	15.0	13.4	2.00	7.00	16.00	-5.08	0.00**	-0.94
ทดสอบหลังเรียน (รวม)	17.7	2.76	10.0	22.0	19.6	3.09	11.0	23.00	-3.52	0.00**	-0.65
การทดลองครั้งที่ 2	3		0	0	4		0	0			

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple regression) ของคำถามแบบ
ในแบบสอบถามเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างทั้ง
สองกลุ่มพบว่า หลักการของการส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง ($B = -0.503$, $p = 0.01$) และการสร้างโอกาส
ของความสำเร็จ ($B = -0.778$, $p = 0.02$) เป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนผ่าน
เฟซบุ๊กได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยด้านการส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง
ได้ร้อยละ 11.7 ($R^2 = .26$) และด้านการสร้างโอกาสของความสำเร็จได้ร้อยละ 8.3 ($R^2 = .29$)
โดยมีค่าในการยอมรับสมมติฐาน $= P > 0.05$

ในด้านทัศนคติของผู้เรียนนั้น ผลจากการวิเคราะห์ความเห็นที่ได้จากการตอบคำถาม
ปลายเปิดในแบบสอบถาม (ตารางที่ 2) แสดงให้เห็นทัศนคติทั้งเชิงบวกและเชิงลบของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีต่อการสอนผ่านเฟซบุ๊ก โดยมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ ทั้งนี้ทัศนคติเชิงบวก 2 ประการที่
มีความถี่สูงที่สุด คือการสอนผ่านเฟซบุ๊กสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน (19 ความเห็น) และเฟ
ซบุ๊กช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียน (14 ความเห็น) ส่วนทัศนคติเชิงลบที่เห็นได้ชัดคือการ
สอนผ่านเฟซบุ๊กเป็นการลดความสามารถทางเรียน (8 ความเห็น)

ตารางที่ 2: ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการเรียนอ่าน
ภาษาอังกฤษ

ทัศนคติเชิงบวก	ความถี่
1. เพิ่มแรงจูงใจ	19
2. อำนวยความสะดวกในการเรียน	14
3. เพิ่มความรู้คำศัพท์	8
4. เพิ่มความมั่นใจในการเรียน	5
5. ส่งเสริมการคิด	4
6. เพิ่มความเข้าใจในการเรียนเพราะใช้ภาษาไทยในการอธิบาย	3

ทัศนคติเชิงลบ	ความถี่
1. ลดความสามารถในการเรียนรู้	8
2. ก่อให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียน	3
3. ลดการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนในกลุ่มย่อย	3

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านโดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ผ่านเฟซบุ๊กช่วยให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาธุรกิจสถานพยาบาล ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจได้ดี มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสามารถด้านการหารายละเอียดสูงกว่าความสามารถในการจับใจความสำคัญ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างมี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านการส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่งและ ปัจจัยด้านการสร้างโอกาสของความสำเร็จ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กเพราะช่วยสร้างแรงจูงใจและเพิ่มความสะดวกในการเรียน

5. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาข้างต้นจะเห็นความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Balaman (2012) Shih (2013) และ Suthiwartnarueput and Wasanasomsothi (2012) ที่พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จริงอยู่ที่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองสูงขึ้นอาจกล่าวแย้งได้ว่าเป็นผลจากการฝึกหัด อันเนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างทำข้อสอบฉบับเดียวกันถึง 3 ครั้ง ถึงแม้ผู้วิจัยจะป้องกันการจำได้ของกลุ่มตัวอย่างโดยการให้ทำข้อสอบล่วงหน้าหลังการสอบครั้งที่ 1-2 ก็ตาม แต่จากวิธีการทดลองแบบถ่วงดุลย์ที่มีการสลับกลุ่มทดลองเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มทดลองเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้รับการสอนผ่านเฟซบุ๊กที่เท่าเทียมกัน กลุ่มทดลองก็ยังคงมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทั้ง 2 ครั้ง และผลการศึกษานี้ยังคงสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Freiermuth and Jarrell (2006) ที่ใช้รูปแบบการทดลองแบบถ่วงดุลและพบว่า การปฏิสัมพันธ์ที่สูงขึ้นในระหว่างผู้เรียนที่เรียนการสอนผ่านโปรแกรมออนไลน์และการสนทนาในชั้นเรียนซึ่งพบว่าการสื่อสารร่วมกันผ่านโปรแกรมออนไลน์มีจำนวนความถี่สูงกว่าการสื่อสารภายในห้องเรียนอย่างเดียว เช่นเดียวกันกับผลการศึกษาของ Balaman (2012) ที่ใช้รูปแบบการทดลองแบบถ่วงดุลย์เพื่อศึกษาผลของการสอนคำศัพท์และการอ่านผ่านเฟซบุ๊กซึ่งพบว่าผลการทดลองทั้ง 2 ครั้งยังคงยืนยันว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนผ่านเฟซบุ๊กมีผลสัมฤทธิ์ด้านการจดจำ

คำศัพท์และการอ่านสูงขึ้นกว่าควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ Balaman (2012) พบว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ที่น้อยลงกว่าในชั้นเรียน และยังพบว่าการโพสต์บทอ่านในเฟซบุ๊กไม่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้ถามหรือตอบคำถามในเนื้อหาที่กำหนดถึงแม้ว่าผู้เรียนจะมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ผ่านเฟซบุ๊กอยู่ในระดับสูง ผลการศึกษาส่วนนี้เป็นส่วนที่ขัดแย้งกับผลการศึกษาอื่นๆ ข้างต้น รวมทั้งงานวิจัยนี้

ผลของการวิเคราะห์ความถี่ของการปฏิสัมพันธ์ดังปรากฏในตารางที่ 3 หน้าที่ 14 แสดงให้เห็นถึงจำนวนการปฏิสัมพันธ์ที่จัดว่าสูงและมีแนวโน้มของการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบถึงแม้ว่าบางสัปดาห์อาจมีปริมาณการแสดงความคิดเห็นน้อยลงบ้างก็ตาม โดยจะเห็นได้จากปริมาณการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองที่ 1 จากสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 80 ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็น 136 ครั้ง ในสัปดาห์ที่ 6 และปริมาณการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองที่ 2 จากการแสดงความคิดเห็น 103 ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็น 158 ครั้งในสัปดาห์ที่ 12 รวมการแสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น 1,810 ครั้ง และเมื่อวิเคราะห์ในเชิงลึกพบว่า การแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามที่กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มตอบได้เร็วที่สุดคือ การตอบคำถามที่ถามรายละเอียด รองลงมาคือการตอบแบบฝึกหัดประเภทคำศัพท์ ส่วนการแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบได้ช้าที่สุดคือ การตอบคำถามประเภทจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการทดสอบหลังเรียน (ตารางที่ 1) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างทำคะแนนในส่วนของการหารายละเอียดได้ดีกว่าการจับใจความสำคัญ

ตารางที่ 3: ความถี่ของการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างตลอดระยะเวลา 12 สัปดาห์

การปฏิสัมพันธ์กลุ่ม	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์
ทดลองที่ 1	1	2	3	4	5	6
Seen by (n = 56)	54	49	51	54	49	55
Click LIKE	29	37	31	37	39	36
Comments	80	128	52	260	179	136
	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์	สัปดาห์
กลุ่มทดลองที่ 2	7	8	9	10	11	12
Seen by (n = 62)	57	59	55	58	59	60
Click LIKE	34	19	13	16	17	33
Comments	103	215	108	125	266	158

ผลการศึกษาข้างต้นอาจสามารถอธิบายได้ว่า เป็นผลมาจากการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ และลักษณะพิเศษของเฟซบุ๊กที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ กล่าวคือ ในจำนวนหลักการของกระบวนการเสริมศักยภาพทางการเรียนรู้ทั้ง 6 ประการนั้น กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า หลักการของการส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง และการสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จเป็นปัจจัยสำคัญของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนผ่านเฟซบุ๊กของตน ถ้าพิจารณารายละเอียดของหลักการทั้ง 2 จะเห็นว่าความยืดหยุ่นและการเอาใจใส่ของผู้สอนนั้นมีบทบาทสำคัญในการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนของผู้เรียน ดังที่ Van Lier (1996) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า การนำหลักการของการสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จไปใช้ในการเสริมต่อศักยภาพผู้เรียน ไปใช้นั้น ผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่ผู้สอนวางแผนไว้ ดัดทิ้ง หรือให้ผู้เรียนทำกิจกรรมนั้นๆ ซ้ำก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปฏิกริยาในการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น ในตัวอย่างที่ 1 ผู้สอนสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างตอบคำถามในแบบฝึกหัดได้น้อย จึงถามคำถามเพิ่มเติมโดยใช้คำถามให้ง่ายขึ้น

ตัวอย่างที่ 1: การสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จ (Contingency)

The screenshot shows a Facebook chat interface with the following messages:

- Olympic Hatyai** ลองเปลี่ยนคำถามข้อสองและข้อสามดูนะครับ ข้อสองถามเป็น What does "RX only" mean? หมายถึง RX only หมายความว่าอย่างไร อีกข้อลองถามเพื่อนดูว่า What is the medicine's weight? ยานี้หนักเท่าไร
4 July 2014 at 21:02 · Like · 1
- Olympic Hatyai** เพื่อนๆ ลองตอบดูสิครับ
4 July 2014 at 21:02 · Like · 1
- A-inee Cheeze** หนัก 15 กรัม ค่ะ
4 July 2014 at 21:13 · Unlike · 1
- Olympic Hatyai** RX only หมายความว่าอย่างไร
4 July 2014 at 22:25 · Like
- Zeela Girlsmeture** rx only จำนวน ถูกไม่อาจารย์
4 July 2014 at 22:42 · Edited · Like
- Olympic Hatyai** RX only หมายความว่า แพทย์เป็นผู้สั่งยานี้เท่านั้นครับ
4 July 2014 at 22:45 · Unlike · 3
- Olympic Hatyai** จะไปซื้อเองไม่ได้ครับผม
4 July 2014 at 22:45 · Unlike · 3
- Zeela Girlsmeture** อูย ต่างกันเยอะ 555++
4 July 2014 at 22:48 · Like · 1

ผู้สอนใช้หลักการของการส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่งไปใช้คือ โดยการสังเกตการตอบสนองในการเรียนของผู้เรียนว่าเข้าใจเรื่องที่เรียนแล้วและพร้อมที่จะเรียนเรื่องใหม่ ซึ่งสังเกตได้จากการที่มีผู้ตอบคำถามถูกและไม่มีใครสงสัยหรือซักถามเพิ่มเติม (ตัวอย่างที่ 2) การจัดการเรียนรู้ลักษณะดังกล่าวในงานวิจัยนี้จึงสามารถสนับสนุนทฤษฎีการสร้างความรู้โดยสังคม (Social Constructivism) ได้เป็นอย่างดีว่าการที่ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถมากกว่านั้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ (Vygotsky, 1978 อ้างอิงใน Ash and Levitt, 2003; Robson, 2012)

ตัวอย่างที่ 2: การส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง

Olympic Hatyai ยังไม่มีผู้ใดตอบถูกครับ ลองดูรูปที่มีลูกศรโยงช่องสี่เหลี่ยม แล้วดูอีกครั้งครับ ตรงกับหมายเลขใดในหน้าแรก หน้าที่เราเริ่มคำว่า stay at least two .....นะครับ เราได้ข้อสี่คือผิดที่กัน เพราะมีคำว่า lower buttock area เริ่มดูใหม่ก็อีกครั้งครับ

NooYa Freedom ข้อ1 บริเวณท้อง
24 August 2014 at 20:40 · Unlike · 1

Olympic Hatyai เราได้ผู้ตอบถูกข้อแล้วครับNooYa Freedom
24 August at 09:41 · Unlike · 2

Olympic Hatyai โหนลองบอกเพื่อนหน่อยครับว่าเตา หรือดูจากอะไร ๕๕๕๕ เก่งมาก
24 August at 09:42 · Like · 1

NooYa Freedom จากที่ อ. แนะนำค่ะ ไปแปลศัพท์ใหม่
24 August at 09:43 · Unlike · 1

Olympic Hatyai แล้วคำว่าอะไรครับที่มันบอกว่าจะต้องตอบว่าผิดที่ห้องอย่างชัดเจน Wan-nur Rak-ans
24 August at 09:49 · Like

Wan-nur Rak-ans Abdomen ค่ะ อ.
24 August at 10:09 · Unlike · 1

Olympic Hatyai ถูกต้องครับบบบบบบบบ เก่งมาก Wan-nur Rak-ans แบบนี้แหละครับตอบอย่างมีเหตุผล
24 August at 11:03 · Unlike · 1

Olympic Hatyai เอาละงั้นมาทำข้อสองต่อเลย ฉัดตรงไหนของคนใช่ครับ
24 August at 11:03 · Like

ส่วนลักษณะพิเศษของเฟซบุ๊กที่โดดเด่นในการเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้หลายประการก็ส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น เช่น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นหรือตั้งคำถาม และวิจารณ์คำตอบของเพื่อนได้โดยอิสระ สามารถเข้ามาอ่านบททวนเนื้อหาย้อนหลังได้ตลอดเวลา และการแนบเอกสารหรือรูปภาพที่สอดคล้องกับเนื้อหาเพื่ออธิบายให้เข้าใจมากขึ้น ล้วนเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับห้องเรียนเสมือน (Hiltz, 1993) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบสื่อสารไม่ประสานเวลาสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างเต็มความสามารถเพราะไม่จำกัดเวลาในการเรียนเช่นเดียวกันกับการเรียนรู้ในห้องเรียน และในการปฏิสัมพันธ์ผ่านเฟซบุ๊ก

ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน หรือผู้เรียนกับผู้เรียนคนอื่นๆ ยังสามารถลดความกังวลและเกิดแรงจูงใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาจากคำถามปลายเปิดดังต่อไปนี้

ความเห็นที่ 1 “การเรียนรู้ในเฟซบุ๊กดีค่ะ เพราะจะทำให้เราแสดงความคิดเห็นได้อย่างมั่นใจขึ้นในห้องเรียนอาจจะไม่กล้าตอบเพราะกลัวผิด”

ความเห็นที่ 2 “สามารถทบทวนและเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองเมื่อไรก็ได้”

ความเห็นที่ 3 “เวลามีเพื่อนตอบเราก็อยากจะตอบตาม เราจึงรีบหาคำตอบเพื่อคอมเมนต์”

อย่างไรก็ตาม การใช้เฟซบุ๊กอาจไม่เป็นที่ชื่นชอบของผู้เรียนทุกคน เพราะผู้สอนไม่อาจตรวจสอบการทำกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ได้อย่างทั่วถึงซึ่งส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เช่นกัน เช่น การคัดลอกคำตอบของเพื่อนคนอื่นๆ มาตอบ (ความเห็นที่ 4) หรือ การแสดงหน้าแบบฝึกหัดที่เรียนไม่ตรงตามสัปดาห์ที่กำหนด เป็นเพราะเฟซบุ๊กจะแสดงปฏิสัมพันธ์ที่เป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในเนื้อหาที่เรียน (ความเห็นที่ 5) และลักษณะพิเศษของเฟซบุ๊กอีกประการหนึ่งที่ส่งผลทางลบแก่ผู้เรียน คือ การทำงานกลุ่มร่วมกันผ่านออนไลน์ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือในการทำงานกลุ่มลดน้อยลง เนื่องจากความอิสระไร้ข้อจำกัดของเวลาในการเรียน (ความเห็นที่ 6) ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาจากคำถามปลายเปิดดังต่อไปนี้

ความเห็นที่ 4 “บางครั้งเพื่อนอาจ copy คำตอบของเพื่อนมาตอบ โดยไม่ให้ความสำคัญในการ

ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง”

ความเห็นที่ 5 “หนูตอบคำถามไม่ทันเพื่อนในวันแรกที่อาจารย์โพสต์ พอเข้ามาอีกทีเพื่อนก็ตอบกันหมดแล้ว”

ความเห็นที่ 6 “เวลาทำงานกลุ่ม เพื่อนออนไลน์ไม่ตรงกัน ทำให้ต้องทำงานคนเดียว”

6. บทสรุป

เหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ผ่านเฟซบุ๊กส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานได้เป็นอย่างดี โดยอาศัยทฤษฎีการสร้างความรู้โดยสังคมในการให้ผู้เรียนร่วมกันสร้างความรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันผ่านสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่ช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้และสามารถเพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนได้เป็น

อย่างดี โดยผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ในช่วงต้นค่อนข้างสูง เพื่อปรับผู้เรียนให้เข้าใจถึงกระบวนการเรียนรู้ผ่านทางเทคโนโลยีที่ใกล้ตัว ส่งเสริมและจุดประกายให้เกิดการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ในการตอบคำถามอย่างมีวิจารณญาณและเสริมแรงจูงใจเชิงบวกผ่านคำชมอย่างเสมอ หลังจากนั้นจึงลดหน้าที่ของตนลงสู่การเป็นผู้สังเกตการณ์เพื่อคอยปรับระดับปรับชั้นเรียนออนไลน์ให้ลื่นไหลอย่างเป็นธรรมชาติจนสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงสุด

7. ข้อเสนอแนะ

เพื่อสานต่องานวิจัยด้านการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านเทคโนโลยี Web 2.0 ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการอ่านจับใจความและการอ่านแบบมีวิจารณญาณซึ่งเป็นทักษะที่ผู้เรียนควรมี ซึ่งอาจเป็นการทดลองโดยใช้การสื่อสารแบบพร้อมกัน เช่น การใช้การสนทนาแบบเห็นภาพ (Video Calling) การสนทนาดูมออนไลน์มาใช้ควบคู่ในการทำงานกลุ่มของผู้เรียนเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม

บรรณานุกรม

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2556. ค่าคะแนนเฉลี่ย O-NET

มัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556. สืบค้นเมื่อ 6 เมษายน 2557 จาก <http://www.niets.or.th>

Alameen, G. (2011). Learner digital stories in a web 2.0 age. *TESOL Journal*, 2(3), 355-369. doi:10.5054/tj.2011.259954

Ash, D., & Levitt, K. (2013). Working within the zone of proximal development: Formative assessment as professional development. *Journal Of Science Teacher Education*, 14(1), 23-48.

Balaman, U. (2012). *An integrative teaching model for vocabulary and reading through Facebook* (Master's thesis). Graduate School of Social Sciences, Hacettepe University.

Barnard, R., & Campbell, L. (2005). Sociocultural theory and the teaching of process writing: The scaffolding of learning in a university context. *The TESOLANZ Journal*, 13, 76-88. Retrieved from

<http://researchcommons.waikato.ac.nz/handle/10289/433>

Bellanca, J., & Brandt, R. (2010). *21st century skills*. Bloomington, IN: Solution Tree

Press.

Blattner, G., & Lomicka, L. (2012). Facebooking and the social generation: A new era of language learning. *Alsic*, (Vol. 15, n1). doi:10.4000/alsic.2413

Borup, J., Graham, C., & Velasquez, A. (2010). The use of asynchronous video communication to improve instructor immediacy and social presence in an online course In D. Gibson & B. Dodge (Eds.). In *Proceedings of Society for Information Technology & Teacher Education International Conference 2010* (pp. 337-344). USA: Association for the Advancement of Computing in Education (AACE), Chesapeake, VA.

Crook, T., Ketchen, D., Combs, J., & Todd, S. (2008). Strategic resources and performance: A meta-analysis. *Strat. Mgmt. J.*, 29(11), 1141-1154.
doi:10.1002/smj.703

DiGiovanni, E. & Nagaswami, G. (2001). Online peer review: An alternative to face-to-face?. *ELT Journal*, 55(3), 263-272. doi:10.1093/elt/55.3.263

Ene, E., & Upton, T. (2014). Learner uptake of teacher electronic feedback in ESL composition. *System*, 46, 80-95.

Freiermuth, M., & Jarrell, D. (2006). Willingness to communicate: Can online chat help?1. *Int J Applied Linguistics*, 16(2), 189-212. doi:10.1111/j.1473-4192.2006.00113.x

Hannafin, M., Land, S., & Oliver, K. (1999). Open learning environments: Foundations and models. In C. Reigeluth (Ed.). *Instructional Design Theories and Models: A New Paradigm of Instructional Theory*, 2, 115-140.

Hiltz, S. (1993). Correlates of learning in a virtual classroom. *International Journal of Man-Machine Studies*, 39(1), 71-98. doi:10.1006/imms.1993.1054

Hyland, K. (2010). Constructing proximity: Relating to readers in popular and professional science. *Journal of English for Academic Purposes*, 9(2), 116-127.
doi:10.1016/j.jeap.2010.02.003

Kern, R. (2014). Technology as Pharmakon : The Promise and Perils of the Internet for Foreign Language Education. *The Modern Language Journal*, 98(1), 340-357.
doi:10.1111/j.1540-4781.2014.12065.x

- Crystal, D (2003). *English as a global language*. (2nd ed. First ed., 1997), Cambridge: CUP.
- Liu, J., & Sadler, R. (2003). The effect and affect of peer review in electronic versus traditional modes on L2 writing. *Journal of English for Academic Purposes*, 2(3), 193-227. doi:10.1016/s1475-1585(03)00025-0
- Lomicka, L. & Lord, G. (2009). *The Next generation: Social networking and online collaboration in foreign language learning*. San Marcos, TX: Computer-assisted language instruction consortium (CALICO).
- Priego, S (2011). Helping each other: Scaffolding in electronic tandem language learning. *The International Journal of Technology, Knowledge and Society*, 7(2), 133-145.
- Roblyer, M., McDaniel, M., Webb, M., Herman, J., & Witty, J. (2010). Findings on Facebook in higher education: A comparison of college faculty and student uses and perceptions of social networking sites. *The Internet and Higher Education*, 13(3), 134-140. doi:10.1016/j.iheduc.2010.03.002
- Robson, S. (2012). *Developing thinking and understanding in young children*. London: Routledge.
- Schultz, P.W. (2000) 'Empathizing with nature: The effects of perspective taking on concern for environmental issues', *Journal of Social Issues*, 56: 391–406.
- Shih, R. (2013). Effect of using Facebook to assist English for business communication course instruction. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 12(1), 52-59.
- Shohel, M., & Power, T. (2010). Introducing mobile technology for enhancing teaching and learning in Bangladesh: teacher perspectives. *Open Learning: The Journal of Open and Distance Learning*, 25(3), 201-215. doi:10.1080/02680513.2010.511953
- Suthiwartnarueput, T., & Wasanasomsithi, P. (2012). Effects of using Facebook as a medium for discussions of English grammar and writing of low-intermediate EFL students. *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*, 9(2), 194-214.
- Van Lier, L. (1996). *Interaction in the language curriculum*. London: Longman.

- Walqui, A. (2006). Scaffolding instruction for English language learners: A conceptual framework. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 9(2), 159-180. doi:10.1080/13670050608668639
- Wang, Q., & Woo, H. (2007). Systematic planning for ICT integration in topic learning. *Educational Technology & Society*, 10(1), 148-156.
- Warschauer, M. (1996). Comparing face-to-face and electronic discussion in the second language classroom. *CALICO Journal*, 13(2), 7-26.
- Wesley Schultz, P. (2001). The structure of environmental concern: Concern for self, other people, and the biosphere. *Journal of Environmental Psychology*, 21(4), 327-339. doi:10.1006/jevp.2001.0227
- Wood, D., Bruner, J., & Ross, G. (1976). The role of tutoring in problem solving. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 17(2), 89-100. doi:10.1111/j.1469-7610.1976.tb00381.x
- Yang, T., Dan, J., & Vishal, D. (2008). Social networking as a new trend in e-marketing. *Research and Practical Issues of Enterprise Information Systems* 2, 847-856.

บทความวิจัย 2

การเสริมสร้างการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในห้องเรียน
ออนไลน์โดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้

Fostering Student Interaction in an ESP Online Class through Scaffolding

student interaction among students was higher than that of the teacher. The results also revealed that the teacher played an important role at the beginning of the course, helping the students to be accustomed to online learning process, encouraging them to express ideas, and explaining the lessons. Eventually, the students took a more active role in the learning process while the teacher took an observer role. Despite the high frequency of online interaction, it was found that the students' comments were limited to short answers. A new finding in this research is that the principle of flow and continuity played a major role in the scaffolding process in order to foster interaction among beginners in English. Future researchers should investigate whether a blended-learning environment would help increase the quality of interaction using counter-balanced research design.

Keywords: Facebook, Scaffolding, Interaction, ESP

1. บทนำ

การเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะการปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้จริงหรือไม่ อย่างไรก็ตามนี้เป็นคำถามที่ท้าทายทั้งครู นักการศึกษาและนักวิจัยรุ่นใหม่ให้ค้นหาวิธีการสอนที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ไขปัญหา และกระบวนการทำงานร่วมกับผู้เรียนคนอื่นๆ และนำเสนอกระบวนการสอนและผลลัพธ์ที่ได้อย่างเป็นระบบผ่านการทำการวิจัย (Chiu et al., 2012; Martin and Parker, 2014; Ng, Cheung & Hew, 2010; Schleicher, 2012 อ้างอิงใน Niemi et al., 2014; Warschauer, 2003)

ปัจจัยหนึ่งที่นักการศึกษาเชื่อกันว่าจะช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น คือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียนคนอื่นๆ (Palloff and Pratt, 1999; Vygotsky, 1978 อ้างอิงใน Barnard, 2005) เพราะการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันสามารถจุดประกายความรู้ใหม่หรือขยายแนวคิดเดิมให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น และหากยังมีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันเชิงลึกถึงเนื้อหาเพื่อค้นหาคำตอบที่ถูกต้องก็จะทำให้การปฏิสัมพันธ์นั้นมีประสิทธิภาพมากที่สุด (Irani, 1998; Moore, 1992; Stacey, 1999)

สำหรับห้องเรียนออนไลน์ ประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนออนไลน์ทางด้านจิตพิสัย (Affective Domain) คือ การเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นเป็นการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น เพราะผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ง่าย สามารถทบทวนบทเรียนได้ตามความต้องการผ่านอินเทอร์เน็ต การใช้นามสมมุติในลักษณะการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการเพื่อช่วยลดความตึงเครียดในการแสดงความคิดเห็น และยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้อีกด้วย (Serwatka, 2003) อย่างไรก็ตามการปฏิสัมพันธ์ด้านเนื้อหา หรือด้านพุทธิพิสัยนั้น (Cognitive Domain) ก็ยังเป็นประเด็นหลักในการแสดงความคิดเห็นเพราะเป็นปัจจัยพื้นฐานในการ

เชื่อมโยงความคิดทั้งผู้เรียนและผู้สอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเนื้อหาที่วางไว้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ความเข้าใจของตนหรือองค์ความรู้ได้จากคิดและปรึกษาจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับผู้เรียนคนอื่นๆ (Ma and Yuen, 2011) และเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีเวลาเป็นตัวเอื้ออำนวยในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Swan, 2004) อย่างไรก็ตามการปฏิสัมพันธ์ทั้งด้านจิตพิสัยและพุทธิพิสัยนั้น สามารถนำไปสู่โอกาสที่ดีในการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งการสำรวจความเข้าใจของตนเอง แลกเปลี่ยนแนวคิด และทบทวนเนื้อหาเพื่อเพิ่มความรู้ใหม่ (Johnson and Johnson, 1991; Scaglione, 1992) จากข้อดีของการเรียนออนไลน์ดังกล่าว จึงมีนักวิจัยจำนวนมากสนใจที่จะศึกษาวิธีการเพิ่มการปฏิสัมพันธ์ผ่านการเรียนออนไลน์ในหลายๆสาขาวิชาว่าจะเกิดประสิทธิภาพเช่นเดียวกันกับการเรียนรู้ในห้องเรียนหรือไม่ (Anderson and Archer, 2000; Antoci, S. and Sodini, 2010; Berge, 1999; El-Tigi & Branch, 1997) เช่น การแพทย์ (Makoul et al., 2010), การจัดการธุรกิจ (Padilla Rodriguez, B. C. and Armellini, A., 2013), เทคโนโลยีสารสนเทศ (Hou, 2011), การพยาบาล (Roehm and Bonnel, 2009) และภาษาอังกฤษ (Freiermuth and Jarrell, 2006; Pham et al., 2014; Shih, 2013; Wu et al., 2011; Yang & Chen, 2014; วัชรพงษ์ หวันสมาน และชลลดา เลหาวิริยานนท์, 2558)

สำหรับปัจจัยที่ช่วยเพิ่มการปฏิสัมพันธ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ผลการศึกษาของ Freiermuth & Jarrell (2006) พบว่าผู้เรียนชาวญี่ปุ่นแสดงความคิดเห็นในการเรียนออนไลน์มากกว่าในห้องเรียนปกติ ซึ่งผู้วิจัยให้เหตุผลว่าอาจเป็นเพราะผู้เรียนได้มีเวลาช่วยกันเพื่อคิดก่อนจะตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นระหว่างเพื่อน ซึ่งแตกต่างจากการเรียนในห้องเรียนที่มีเวลาจำกัดในการตอบคำถาม เหตุผลอีกประการหนึ่งคือการที่ไม่ต้องเผชิญหน้าขณะแสดงความคิดเห็นทำให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวล การวิจัยที่ให้ผลคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ Freiermuth & Jarrell ก็คือ งานวิจัยของ Aydin (2014) ที่ศึกษาการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนระดับอุดมศึกษาและผู้สอนชาวตุรกีในชั้นเรียนภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊ก และพบว่าปริมาณการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนสูงขึ้น โดยเฉพาะการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนอ่านภาษาอังกฤษ แต่ในขณะเดียวกันการเรียนออนไลน์อาจไม่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ที่สูงขึ้นในทุกกรณี เช่น Ni (2012) พบว่าผู้เรียนระดับอุดมศึกษาชาวอเมริกามีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนออนไลน์น้อยกว่าในชั้นเรียนปกติ ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ร่วมกัน ในกรณีนี้ผู้วิจัยสรุปว่าอาจเกิดจากความท้าทายในรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่คุ้นชิน และงานวิจัยของ Balaman (2012) ก็พบเช่นกันว่าผู้เรียนชาวตุรกีระดับปริญญาตรีสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านอ่านและเรียนคำศัพท์ผ่านเฟซบุ๊ก แต่การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมีน้อยมาก ผู้เรียนมักอ่านแต่เนื้อหาแต่ไม่มีการโต้ตอบคำถามใดๆ กับผู้สอน

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้นจะเห็นได้ว่า การปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษยังคงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนชาวเอเชียบางกลุ่ม ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจ

แฝงไปด้วยปัจจัยที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านผู้เรียนและผู้สอน เช่น ระดับความสามารถทางภาษา (Liu, 2001) ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (Dunphy, 1998) ความกลัวว่าจะตอบผิดพลาด เวลาที่ครูใช้ในการรอคำตอบ ความสามารถของครูในการใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน และการให้โอกาสในการร่วมแสดงความคิดเห็น (Tsui, 1996) กิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่เอื้อต่อการใช้ภาษา นอกจากนี้วัฒนธรรมของผู้เรียนอาจไม่เอื้อต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน ดังเช่น พฤติกรรมการเรียนรู้เชิงรับ (passive learning) ที่ผู้เรียนมักจะฟังผู้สอนบรรยายแต่เพียงฝ่ายเดียว ไม่มีการโต้แย้งข้อคิดเห็นหรือตั้งคำถามเพิ่มเติมใดๆ อุปนิสัยขี้อายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแม้กระทั่งความวิตกกังวลเมื่อต้องเผชิญหน้าต่อผู้สอนที่เป็นชาวต่างชาติในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนแต่เป็นผลให้บริบทของการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนและผู้สอนชาวเอเชียลดลง (Beryl, 2005; Bray, 2009; Dooley, 2013; Draper, 2012; Khamkhien, 2010; Li and Jia, 2006)

อย่างไรก็ตาม มีข้อค้นพบที่น่าสนใจในงานวิจัยที่ได้ศึกษาการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในชั้นเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษของประเทศไทยว่า บทบาทของผู้สอนยังคงมีความสำคัญที่สุดในการผลักดันให้ผู้เรียนเกิดการแสดงความคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหากปราศจากการควบคุมชั้นเรียน การกำหนดเวลาในการเรียนรู้ให้ชัดเจน การเสริมแรงเชิงบวกผนวกกับการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่อิสระเสรี และการใช้ภาษาไทยในการอธิบายความควบคู่กันไปในชั้นเรียนตามระดับความยากง่ายของเนื้อหาแล้ว เทคโนโลยีเพียงตัวแปรเดียวก็มิได้เป็นสื่อกลางในการทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ (Abhakorn, 2013; Forman, 2005) ส่วนวิธีการสอนอย่างไรในชั้นเรียนออนไลน์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ได้ดีนั้น ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการสร้างความรู้เชิงสังคม (Social Constructivism) ของ Vygotsky (1978 อ้างอิงใน Barnard, 2005) กล่าวคือ การสร้างฐานความรู้ในการเรียนแบบออนไลน์เกิดจากการร่วมขยายหรือต่อยอดความรู้ระหว่างผู้สอน ผู้เรียน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อให้มีความเข้าใจในเนื้อหาที่แท้จริงโดยการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนตอบโดยทันที (Synchronous) หรือให้เวลาผู้เรียนคิดไตร่ตรองหาคำตอบและแสดงความคิดเห็น (Asynchronous) วิธีการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนี้จึงเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรตระหนักว่าจะจัดกระบวนการอย่างไรให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นมากที่สุด ควรตั้งคำถามประเภทใดเพื่อให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์เพิ่มเติม หรือแม้กระทั่งจะใช้เครื่องมือออนไลน์ใดบ้างที่สามารถอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพสูงสุด หลักการดังกล่าวจึงเป็นที่มาของการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ หรือ Scaffolding (Van Lier, 1996) ที่ขยายแนวคิดจากทฤษฎีการสร้างความรู้เชิงสังคมให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติและมีประสิทธิภาพ

การเพิ่มการปฏิสัมพันธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์โดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding)

กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนามาจากแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมของ Vygotsky (1978 อ้างใน Barnard, 2005) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาชาวรัสเซียที่เชื่อว่าหากผู้เรียนได้รับคำแนะนำ การช่วยเหลือ การเสริมต่อ การเรียนรู้ที่สูงกว่าระดับพัฒนาการของตนเองที่มีอยู่ภายใต้บริบทของสังคมที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ก็จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพของตนเองมากขึ้น วิธีการสอนลักษณะนี้เป็นวิธีการสอนแบบโต้ระดับการจัดการเรียนรู้แบบขั้นบันไดเพื่อเสริมต่อพัฒนาการของผู้เรียนให้มีศักยภาพสูงสุด โดยผ่านการปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมระหว่างผู้เรียนและผู้สอน หรือผู้เรียนและผู้เรียนคนอื่นๆ (Van Lier, 2000)

ถึงแม้ว่าในอดีตและปัจจุบันจะมีนักวิชาการหลายคนพยายามรวบรวมองค์ประกอบของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ให้มีความแน่นอน และตายตัวเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในทิศทางเดียวกัน แต่ก็มิได้ใช้งานได้จริงๆ กับกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่มที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไปตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมหลากหลาย (Dennen, 2004; Donato, 1994; Gibbons, 2002; Lantolf and Aljaafreh, 1995; van Lier, 1996; Walqui, 2006; Wood et al., 1976) ดังนั้นในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวคิดของ Van Lier (1996) และ Walqui (2006) ที่นำกระบวนการการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้มาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ สามารถโยนไปถึงการสอนในทักษะต่างๆ ของภาษาอังกฤษได้ทุกทักษะได้เป็นอย่างดี เช่น การสอนคำศัพท์ การเขียน และการอ่าน เป็นต้น

Van Lier (1996) และ Walqui (2006) ได้แบ่งหลักการของการเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ทั้งสิ้น 6 ประการ คือ 1. การสร้างบริบทการเรียนรู้ (The principle of contextual support) 2. การสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน (The principle of intersubjectivity) 3. การสร้างความลื่นไหลในการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ (The principle of flow) 4. การสร้างเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องให้แก่ผู้เรียน (The principle of continuity) 5. การสร้างโอกาสของความสำเร็จ (The principle of contingency) และ 6. การส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง (The principle of handover) ซึ่งกระบวนการทั้ง 6 นั้นเป็นการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองได้เป็นอย่างดี (Walqui, 2006)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะของเทคโนโลยีมีส่วนช่วยเอื้ออำนวย การเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลซึ่งส่งเสริมให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมากขึ้น และเมื่อผนวกการใช้เทคโนโลยีกับการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียนเข้าด้วยกัน จึงส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐาน

สามารถเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรียนมากขึ้น ดังปรากฏผลในงานวิจัยของวัชรพงษ์ หวันสมาน และชลลดา เลหาหวิริยานนท์ (2558) แล้วนั้น ส่วนวัตถุประสงค์ของบทความนี้คือต้องการศึกษาทั้งปริมาณและคุณภาพของการปฏิสัมพันธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊กของผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวว่ามีมากน้อยเพียงใด รูปแบบของการปฏิสัมพันธ์เป็นไปในลักษณะใด อิทธิพลของหลักการใดในกระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ที่ส่งผลให้เกิดการปฏิสัมพันธ์สูงที่สุดหรือน้อยที่สุด และผู้สอนและผู้เรียนมีบทบาทอย่างไรในการปฏิสัมพันธ์ผ่านบทเรียนออนไลน์ ประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัยนี้ในเชิงนโยบายคือเป็นทางเลือกให้สถานศึกษาสามารถบูรณาการเทคโนโลยีชนิดต่างๆ ในปัจจุบันมาใช้ในการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนให้สูงขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ในการสอนผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานให้ประสบความสำเร็จในการเรียนอีกทางหนึ่ง

4. วิธีการศึกษา

การศึกษาค้างนี้เป็นการศึกษาทั้งความถี่และรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะทางตลอดระยะเวลา 12 สัปดาห์ โดยมีกลุ่มทดลองที่ 1 เรียนผ่านเฟซบุ๊กใน 6 สัปดาห์แรกและเรียนในชั้นเรียนปกติใน 6 สัปดาห์หลัง ในขณะที่กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนในชั้นเรียนปกติใน 6 สัปดาห์แรกและเรียนผ่านเฟซบุ๊กใน 6 สัปดาห์หลัง รูปแบบของการทดลองลักษณะดังกล่าวเป็นการทดลองแบบถ่วงดุลย์ (Counter-balanced design)

หน่วยวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้คือความคิดเห็นที่เกิดขึ้นบนหน้าเฟซบุ๊กทั้งที่เป็นความเห็นของผู้สอนและของผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม จำนวนทั้งสิ้น 1,810 ความคิดเห็นหรือ โดยทั่วไป การปฏิสัมพันธ์ต่างๆ ที่ปรากฏบนหน้าเฟซบุ๊กมี 3 ประเภท คือ 1. Seen by แสดงจำนวนของผู้อ่านเนื้อหาที่ผู้วิจัยโพสต์ 2. Click like แสดงจำนวนของการที่สมาชิกในกลุ่มกดชื่นชอบเนื้อหาที่อ่านหรือการแสดงตนของผู้เรียนให้ผู้วิจัยทราบว่าได้อ่านเนื้อหาที่โพสต์บ้างแล้ว และ 3. Comments เป็นส่วนที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ เพราะแสดงถึงลักษณะการปฏิสัมพันธ์หรือการมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนเพราะเป็นที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มไม่ว่าจะเป็นผู้สอนหรือผู้เรียนใช้แสดงความคิดเห็น ถาม-ตอบ อภิปราย รวมทั้งให้กำลังใจ ฯลฯ

ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาที่ผู้เรียนและผู้สอนแสดงความคิดเห็นร่วมกันผ่าน Comments โดยการจัดประเภทความคิดเห็นให้เป็นหมวดหมู่ตามองค์ประกอบหลักทั้ง 6 ประการ ของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ ของ Van Lier (1996) และ Walqui (2006) แต่ในทางปฏิบัติผู้วิจัยพบว่า องค์ประกอบที่เรียกว่าการสร้างความต่อเนื่อง และการสร้างความลื่นไหลให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาตินั้นมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน เพราะเมื่อผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์ใน

การเรียนรู้และสามารถอธิบายเนื้อหาอย่างชัดเจนแล้ว ผู้เรียนจะตอบคำถามอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นต่อเนื่องอย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีผู้สอนสังเกตการณ์การตอบคำถามและการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นระยะๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้รวบรวมองค์ประกอบทั้งสองประการดังกล่าวนี้เป็นองค์ประกอบเดียวกัน โดยเหลือเพียง 5 องค์ประกอบ หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์มีดังนี้

1.) การสร้างบริบทของการเรียนรู้ หมายถึงการปฏิสัมพันธ์ที่มักเกิดขึ้นในช่วงแรกของการสอน โดยผู้สอนอธิบายวิธีการตอบคำถามผ่านออนไลน์ ซึ่งแรงจูงใจประสงค์ในการเรียนรู้ช่องทางในการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านออนไลน์ เช่น พจนานุกรมออนไลน์ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน เป็นต้น และอธิบายความหมายของสัญลักษณ์ของการเรียนรู้ให้เข้าใจตรงกัน เช่น การกดไลค์ (Like) ที่คำตอบหมายถึง ผู้เรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นต้น

2.) การสร้างความต่อเนื่องและการสร้างความลื่นไหลให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ เป็นช่วงที่ผู้สอนและ/หรือผู้เรียนร่วมกันกำหนดวันส่งงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งการชี้แนะแนวทางในการหาคำตอบ การแสดงความคิดเห็นหรือตั้งคำถามจากเนื้อหาและขยายความเพิ่มเติมเพื่อความกระจ่างของคำตอบ การถามเพื่อยืนยันคำตอบ นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงการที่ผู้เรียนแสดงความวิตกกังวลในการเรียนได้อีกด้วย

3.) การสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน การปฏิสัมพันธ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นเมื่อมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนคนอื่นๆ ทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียนหรือภายในกลุ่มที่ได้รับมอบหมายงานให้โพสต์การบ้านเช่นกัน

4.) การสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จ เป็นการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเพราะปฏิริยาของผู้เรียนทำให้ผู้สอนตระหนักว่าเนื้อหาหรือคำถามยากเกินความสามารถของผู้เรียน จึงเปลี่ยนคำถามให้เข้าใจง่ายขึ้นหรืออธิบายประเด็นที่ผู้เรียนบางคนตอบแต่ยังคลุมเครือ ลักษณะที่เด่นชัดขององค์ประกอบนี้เห็นได้จากการวิพากษ์ความเห็นเกี่ยวกับร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน หรือผู้เรียนกับผู้เรียนคนอื่นๆ เพื่อหาข้อสรุป ทั้งนี้อาจมีการยกตัวอย่างจากคำตอบของผู้อื่นที่อธิบายได้อย่างมีประสิทธิภาพให้ผู้เรียนคนอื่นๆ เรียนรู้เป็นแนวทางในการเรียนสูบทเรียนอื่นๆ ต่อไป

5.) การส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง หมายถึงช่วงของการปฏิสัมพันธ์ที่ผู้สอนและผู้เรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนร่วมกัน อาจมีการวิพากษ์ประเด็นต่างๆ ที่ยังสงสัยเพิ่มเติมก่อนเริ่มเรียนหัวข้อใหม่ในบทเรียนถัดไป หรืออาจเป็นการกระตุ้นให้ตอบคำถามให้ครบทั้งหมดในเนื้อหาที่เรียนในแต่ละบท

ตารางที่ 1 ต่อไปนี้เป็นการสรุปรูปแบบการการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างองค์ประกอบทั้ง 5 พร้อมตัวอย่าง

ตารางที่ 1: รูปแบบการปฏิสัมพันธ์และตัวอย่าง

ประเภท	วัตถุประสงค์ของการปฏิสัมพันธ์	ตัวอย่าง
การสร้างบริบทของการเรียนรู้	เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนผ่านออนไลน์ หรือการช่วยเหลือในการสืบค้นข้อมูลอื่นๆ ในอินเทอร์เน็ตเพื่อเสริมการเรียนรู้	1. “สัปดาห์นี้เราจะเรียนกันในเรื่อง <i>Internal Drug Label Reading</i> ” 2. “นักศึกษาหาความหมายของคำศัพท์เพิ่มเติมได้ที่ www.onlinedictionary.com ” เป็นต้น
การสร้างความต่อเนื่อง และการสร้างความสนใจให้ เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ	เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อหาอย่างและอาจขยายความในคำตอบเพิ่มเติม	1. “ข้อ 8. ตอบ Dr A. <i>physician</i> ” 2. “ข้อ 9 ตอบ <i>Local pharmacy</i> เป็นชื่อร้านยาครับ”
การสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน	เพื่อแสดงความคิดเห็นในการทำงานระหว่างกลุ่มเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้	1. “ให้เพื่อนๆ ตอบคำถามให้สมบูรณ์ก่อนวันอาทิตย์นี้” 2. “งานที่ได้รับมอบหมายถึงไหนแล้วครับ ใครรับหน้าที่เป็นคนโพสต์”
การสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จ	เพื่อวิพากษ์เนื้อหาที่เรียนร่วมกันเพื่อไปสู่เป้าหมายของความสำเร็จในการเรียนรู้	1. “พยาบาลต้องให้ยาอะไรแก่คนไข้ สังเกตจากคำว่าอะไร เพื่อนบางคนบอกว่า <i>pyridoxine</i> บางคนบอกว่า <i>medicine</i> ฉะๆ ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้องจะเป็นอะไร เพราะอะไร”
การส่งผู้เรียนให้ถึงฝั่ง	เพื่อสรุปเนื้อหาพร้อมกันและไตร่ตรองเนื้อหาหรือคำตอบทั้งหมดก่อนเริ่มบทเรียนใหม่	1. “ยังมีข้อไหนที่ยังสงสัยในคำตอบอีกไหมครับ วันพรุ่งนี้จะขึ้นบทเรียนใหม่”

ทั้งนี้การแสดงความคิดเห็นตลอด 12 สัปดาห์เป็นไปตามบทเรียน 12 บทซึ่งมีรายละเอียดของบทเรียนที่แตกต่างกันออกไปตามขั้นตอนการเรียนรู้เนื้อหาทางการพยาบาล โดยมีหัวข้อของบทเรียนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 : บทเรียนที่ใช้ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊ก

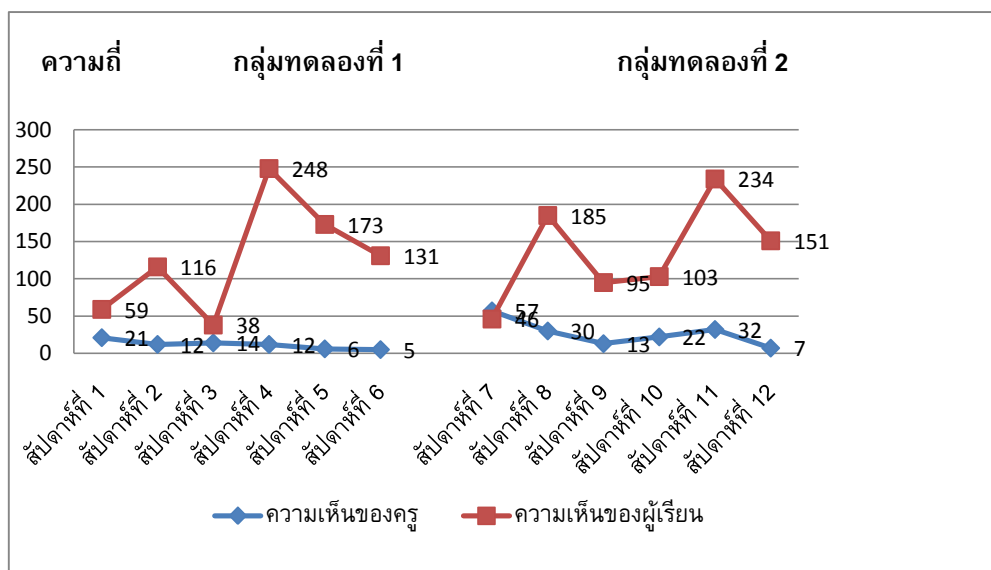
บทที่	บทเรียน	บทที่	บทเรียน
1	External Drug Label Reading	7	District Nurse Prescription Sheet & Intravenous Prescription
2	Internal Drug Label Reading	8	Information Leaflets
3	Accident Form Report	9	Case Report 1
4	Observation Chart	10	Case Report 2
5	Patient's History 1	11	Instructions
6	Patient's History 2	12	Culture and Patients' Attitudes

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอรูปแบบของความถี่ของจำนวนหน่วยวิเคราะห์ในการปฏิสัมพันธ์ ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนใช้แสดงความคิดเห็นร่วมกันผ่านเฟซบุ๊กตลอดทั้ง 12 สัปดาห์

5. ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในห้องเรียนเฟซบุ๊กตลอด 12 สัปดาห์ โดย 6 สัปดาห์แรกเป็นข้อมูลที่ได้จากกลุ่มทดลองที่ 1 และ 6 สัปดาห์ที่ 2 เป็นข้อมูลที่ได้จากกลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยสามารถสรุปความถี่ของการปฏิสัมพันธ์ได้ตามแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 1: แนวโน้มของรูปแบบและความถี่ของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

จากแผนภูมิที่ 1 โดยภาพรวมจะเห็นว่รูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มมีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ความถี่ของการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากผู้เรียนสูงกว่าความถี่ความเห็นของผู้สอนมาก และจะเห็นได้อีกว่าในช่วงแรกของการสอน จำนวนของการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียนในห้องเรียนเฟซบุ๊กค่อนข้างต่ำ (59 และ 46 ครั้ง ตามลำดับ) แต่หลังจากนั้นก็เริ่มเพิ่มขึ้นโดยมีความถี่ของการปฏิสัมพันธ์สูงสุดที่ 248 และ 234 ครั้ง ตามลำดับ ส่วนความถี่ในการแสดงความคิดเห็นของผู้สอนค่อนข้างสม่ำเสมอ แต่จะเห็นได้ว่าผู้สอนแสดงความคิดเห็นในการสอนกลุ่มทดลองที่ 2 สูงกว่ากลุ่มที่ 1 และเป็นที่น่าสนใจถึงความถี่ของการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มในบางสัปดาห์มีจำนวนลดลงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งจะนำเสนอเหตุผลในการอภิปรายผลต่อไป

ลำดับถัดไปจะเป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพของหน่วยวิเคราะห์ทั้ง 1,810 หน่วยเพื่อให้เห็นภาพที่กระจ่างชัดว่าการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเกิดในองค์ประกอบใดของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้มากที่สุดและน้อยที่สุด และเป็นการปฏิสัมพันธ์ด้านพุทธิพิสัยและด้านจิตพิสัย

ตารางที่ 3: รายละเอียดของกระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

หลักการ	ลักษณะการปฏิสัมพันธ์	ผู้สอน	ผู้เรียน	รวม
		ความถี่	ความถี่	ความถี่
การสร้างบริบทของ การเรียนรู้	<u>ด้านพุทธิพิสัย</u>			
	- อธิบายวิธีการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น	9	-	9
	บนเฟซบุ๊ก	2	-	2
	- แนะนำการเข้าถึงสื่อออนไลน์ชนิดต่างๆ	-	-	-
	<u>ด้านจิตพิสัย</u> - ไม่ปรากฏ			
	รวม	11	-	11
การสร้างความต่อเนื่องและ การสร้างความสนใจให้เกิดการเรียนรู้อย่าง ธรรมชาติ	<u>ด้านพุทธิพิสัย</u>			
	- แสดงความคิดเห็นและตั้งคำถามเพิ่มเติมเพื่อชี้แนะ แนวทางในการหาคำตอบ	16	13	29
	- ตั้งคำถามต่อเนื่องเชิงลึก	30	9	39
	- กำหนดวันส่งงานที่ได้รับมอบหมาย	12	8	20
	- ตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเนื้อหาที่โพสต์	210	858	1,068
	- ถามเพื่อยืนยันความมั่นใจในคำตอบ	16	74	90
	<u>ด้านจิตพิสัย</u>			
	- ให้กำลังใจผู้ที่ตอบผิดหรือยังไม่ตอบ	15	21	36
	- ตำหนิผู้ที่ตอบคำถามผิด	3	-	3
	- ตำหนิผู้ที่คาดว่าคัดลอกงานคนอื่นมาตอบ	2	2	4
- แสดงความวิตกกังวลในการเรียนเมื่อเริ่มตอบคำถาม	-	4	4	
	รวม	304	989	1,293
การสร้างความสัมพันธ์ ในการทำงานร่วมกัน	<u>ด้านพุทธิพิสัย</u>			
	- แสดงความคิดเห็นระหว่างกลุ่มงานที่ได้รับ มอบหมาย	-	3	3
	<u>ด้านจิตพิสัย</u>	2	2	4
	- ตำหนิผู้อื่นที่ไม่ร่วมรับผิดชอบงานกลุ่ม	10	-	10
	- กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างกลุ่ม			
	รวม	12	5	17

การสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จ	<u>ด้านพุทธิพิสัย</u>			
	- ตัดเนื้อหาที่ยาก เพิ่มคำถามที่เข้าใจง่ายขึ้น	9	-	9
	- ขยายความเพิ่มเติมจากผู้อื่น	6	35	41
	- วิพากษ์ความเห็นร่วมกันเพื่อหาข้อสรุป	128	207	335
	- แก้ไขไวยากรณ์ให้ผู้อื่น	2	2	4
	- แปลเนื้อความหรือประโยคเป็นภาษาไทย	13	4	17
	- ยกตัวอย่างจากคำตอบของผู้อื่นที่อธิบายได้ดี	4	-	4
	<u>ด้านจิตพิสัย</u>			
	- ชื่นชมเมื่อมีผู้ตอบคำถามถูก	18	26	44
	รวม	180	274	454
การส่งต่อผู้เรียนให้ถึงฝั่ง	<u>ด้านพุทธิพิสัย</u>			
	- สรุปเนื้อหาพร้อมกัน	3	-	3
	- ถกเถียงประเด็นที่ยังสงสัยเพื่อเริ่มเรียนหัวข้อใหม่	6	12	18
	<u>ด้านจิตพิสัย</u>			
	- กระตุ้นให้ตอบอยู่เสมอจนครบเนื้อหา	14	-	14
	รวม	23	12	35

จากตารางที่ 3 โดยภาพรวมจะเห็นว่าองค์ประกอบในกระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่ใช้มากที่สุดคือ การสร้างความต่อเนื่องและการสร้างความสนใจให้เกิดการเรียนรู้อย่างธรรมชาติซึ่งมีความถี่ถึง 1,293 ครั้ง รองลงมาคือ การสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จ(454 ครั้ง) ส่วนองค์ประกอบที่พบความถี่ต่ำที่สุดคือการส่งต่อผู้เรียนให้ถึงฝั่งซึ่งพบเพียง 35 ครั้ง และหากพิจารณารายละเอียดแล้วพบว่า ผู้เรียนตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเนื้อหาที่โพสต์มากที่สุด (858 ครั้ง) รองลงมาคือ การวิพากษ์ความเห็นร่วมกันเพื่อหาข้อสรุป (207 ครั้ง) และประเด็นการขยายความจากผู้อื่น (35 ครั้ง) ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนใช้ในห้องเรียนเฟซบุ๊กที่สูงกว่าผู้สอนทั้งสิ้น ส่วนทางด้านผู้สอนพบว่า การตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเนื้อหาที่โพสต์ก็เป็นประเด็นที่พบความถี่สูงที่สุดเช่นกัน (210 ครั้ง) รองลงมาคือ การวิพากษ์ความเห็นร่วมกันเพื่อหาข้อสรุป (128 ครั้ง) และการตั้งคำถามต่อเนื่องเชิงลึก (30 ครั้ง) เมื่อพิจารณาถึงการปฏิสัมพันธ์ด้านพุทธิพิสัยแล้วพบว่ามีความถี่มากกว่าลักษณะด้านจิตพิสัย 1,691ความเห็น ส่วนด้านจิตพิสัยพบเพียง 119 ความเห็นเท่านั้น รูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าทั้งผู้เรียนและผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญของการเนื้อหามากกว่าแสดงออกถึงความรู้สึก

5. การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

หลักการด้านการสร้างความต่อเนื่อง และการสร้างความลื่นไหลให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติเป็นตัวแปรหลักในการสร้างการปฏิสัมพันธ์ให้คงความต่อเนื่องอย่างเป็นธรรมชาติตลอดทั้ง 12 สัปดาห์ของการทดลอง ถึงแม้ว่าจะพบว่าจำนวนของการแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในเนื้อหาแบบตอบสั้นมีมากกว่าการวิพากษ์คำตอบของกันและกันหรือขยายความเพิ่มเติมจากผู้เรียนคนอื่นๆ

ผลงานวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ ที่ยืนยันประสิทธิผลของการใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานให้เกิดการเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพของตน (Garrison et al., 2000; Antoci, Sabatini & Sodini, 2010; Berge, 1999; El-Tigi & Branch, 1997; Schleicher, 2012 อ้างอิงใน Niemi et al., 2014; Warschauer, 2003) เช่น งานวิจัยของ Ng, Cheung & Hew (2010) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์โดยใช้การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ระหว่างเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในรูปแบบของการสื่อสารแบบไม่ประสานเวลา (Asynchronous online) และพบว่ากระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถทำให้ผู้เรียนตั้งคำถามตอบกลับระหว่างเพื่อนได้อย่างเป็น ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อร่วมกันสร้างองค์ความรู้ให้กว้างขวางมากขึ้น เช่นเดียวกับ Antoci, Sabatini & Sodini (2010) และ Mustafa & Hamzah (2011) ที่สำรวจผลการใช้สังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างการปฏิสัมพันธ์ในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า เฟซบุ๊กเป็นสื่อสังคมออนไลน์ประเภทหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ก็มีนักวิจัยที่พบว่า การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการผสมผสานการสอนทั้งในห้องเรียนและทางออนไลน์จะ การปฏิสัมพันธ์ที่ดีและมีคุณภาพ (Puntambekar & Hübscher, 2005) อย่างไรก็ตามผลการวิจัยดังกล่าวไม่ได้ระบุหรือยืนยันว่าตัวแปรใดของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้เป็นอิทธิพลหลักส่งผลให้การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพียงแต่กล่าวถึงผลรวมของการใช้ทฤษฎีดังกล่าวว่ามีความสัมพันธ์กันกับการปฏิสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น แต่ข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากงานวิจัยนี้พบว่าหลักการของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ 2 องค์ประกอบตามแนวคิดของ Van Lier (1996) และ Walqui (2006) ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐานผ่านเฟซบุ๊กสูงขึ้น โดยมีองค์ประกอบที่เหลือเป็นตัวสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้พัฒนาตนเองสูงขึ้นภายใต้บริบทของการใช้เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เช่นนี้จึงเสมือนกับการช่วยเหลือผู้เรียนให้มีความมอ่งงามทางความคิดจากระดับที่มีอยู่สู่พัฒนาการด้านการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพสูงสุดตามทฤษฎีการสร้างความรู้โดยสังคม (Vygotsky, 1978 อ้างอิงใน Barnard, 2005) ดังนั้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ

ผู้เรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพได้นั้น การใช้แต่ละองค์ประกอบเพื่อเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้จึงมีความสำคัญมากเช่นกัน แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่อาจรวบรัดสรุปว่าความถี่ของการใช้องค์ประกอบของการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ประเภทนั้นๆ จะก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ที่สูงที่สุดหรือน้อยที่สุดแต่เพียงฝ่ายเดียว หากควรพิจารณาถึงเหตุผลใดที่ทำให้องค์ประกอบนั้นๆ สูงที่สุดหรือน้อยที่สุดร่วมด้วยเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษออนไลน์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะอธิบายถึงสาเหตุหรือหน้าที่ของแต่ละองค์ประกอบหลักในการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ผ่านเฟซบุ๊ก ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และบทบาทระหว่างผู้เรียนและผู้สอนเป็นไปในลักษณะใดพร้อมยกตัวอย่างจริงประกอบในลำดับถัดไป

การเตรียมบริบทที่ดีเพื่อสนับสนุนให้การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและท้าทาย บทบาทของผู้สอนมีความสำคัญในการเริ่มต้นสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อกระบวนการคิดของผู้เรียนได้ดีที่สุด (Bradley & Bradley, 2004) ซึ่งเริ่มจากการที่ผู้สอนอธิบายกระบวนการสอนอย่างชัดเจนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และการมอบหมายงานกลุ่มที่รับผิดชอบตามวันเวลาที่เหมาะสม เพราะจะเป็นแนวทางในการจัดกรอบการจัดการเรียนรู้ภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ดี การปฏิสัมพันธ์ของผู้สอนในลักษณะนี้จัดอยู่ในองค์ประกอบประเภทการสร้างบริบทของการเรียนรู้ โดยจะพบในช่วงสัปดาห์ต้นๆ ของการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นการปรับผู้เรียนให้คุ้นชินกับบทเรียนออนไลน์ บทบาทของผู้สอนจึงเปรียบเสมือนผู้อำนวยการความสะดวก ดังตัวอย่างเช่น

ในขั้นตอนนี้ผู้สอนมีบทบาทในการปรับขั้นตอนการเรียนรู้ใหม่ให้ผู้เรียนคุ้นชินจาก

Olympic Hatyai

30 June 2014

กลุ่มนี้ครูจะเริ่มสอนผ่านเฟซบุ๊กวันพรุ่งนี้ นะครับ 1 กรกฎาคม 2557

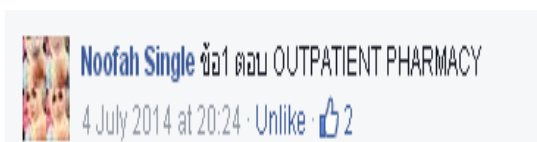
ก่อนอื่นให้นักศึกษาแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน

โดยเลือกหัวข้อที่อยากจะทำเป็นการบ้านตามใจชอบ

ซึ่งครูจะสอนกลุ่มพวกเราในเฟซบุ๊กทั้งหมด 6 สัปดาห์ และอีก 6 สัปดาห์หลังครูจะสอนในห้องเรียน เริ่มสัปดาห์นี้เป็นสัปดาห์แรก มีหัวข้อสอน ดังนี้

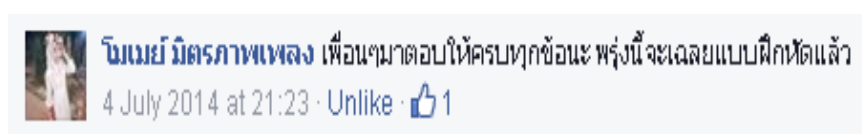
1. Reading Labels: External drugs การอ่านฉลากยาใช้ภายนอก ... [See More](#)

ห้องเรียนปกติสู่รูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ หลังจาก 2-3 สัปดาห์แรกผ่านไป ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากขึ้น การตอบคำถามในเนื้อหาที่ผู้สอนโพสต์ก็จะมีมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นธรรมชาติมากขึ้นตามไปด้วย แต่เมื่อใดก็ตามที่ผู้สอนพบว่าผู้เรียนตอบคำถามถูกต้อง ก็มักจะกด "LIKE" ที่คำตอบเป็นเชิงสัญลักษณ์เพื่อเสริมแรงเชิงบวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนทันที หรือคอยให้กำลังใจโดยการพิมพ์ข้อความ เช่น

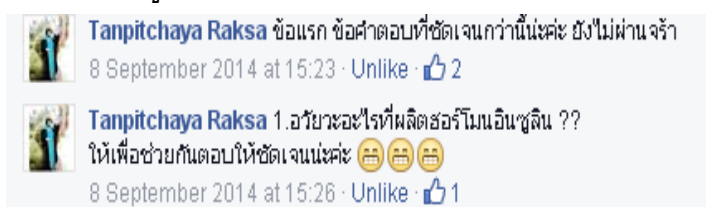

ส่วนผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับมอบหมายให้โพสต์งานในแต่ละสัปดาห์นั้นก็มีการกระตุ้นเพื่อนด้วยกันให้ตอบคำถามให้สมบูรณ์ก่อนจบบทเรียนแต่บทย่อยเสมอ เช่น

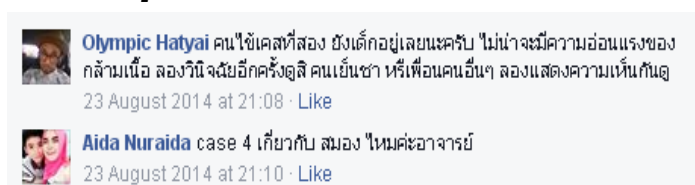

ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวจัดอยู่ในองค์ประกอบประเภทการสร้างความสำเร็จและการความสับสนให้เกิดการเรียนรู้อย่างธรรมชาติที่ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้บทเรียนแต่ละบทเป็นไปด้วยความราบรื่น แต่อย่างไรก็ตามการวิพากษ์ความเห็นร่วมกันเพื่อหาข้อสรุปก็เป็นประเด็นที่มีความถี่สูงรองลงมาจากองค์ประกอบดังกล่าว และที่น่าสนใจก็คือพบจำนวนการใช้อ้างอิงกับผู้เรียนสูงกว่าผู้สอน หมายความว่าผู้เรียนร่วมกันขยายองค์ความรู้และต่อยอดความคิดเชิงวิเคราะห์มากกว่าผู้สอน โดยจะพบในช่วงสัปดาห์ท้ายๆ ของการทดลอง ดังตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างความคิดเห็นของผู้เรียน

ตัวอย่างความคิดเห็นของผู้สอน

ตัวอย่างทั้งสองข้างต้นเป็นเครื่องยืนยันว่าองค์ประกอบด้านการสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จ และการความสับสนให้เกิดการเรียนรู้อย่างธรรมชาติมีคุณค่าอย่างยิ่งในการปฏิสัมพันธ์เชิงลึกเพื่ออภิปรายเนื้อหาที่ยังเป็นที่กลางแคลงใจของผู้เรียนโดยใช้ภาษาไทยในการอธิบายความเพิ่มเติมในกรณีที่เนื้อหายากเกินกว่าความสามารถของผู้เรียนในบางบท อันจะนำไปสู่ความสำเร็จทางการเรียนรู้ร่วมกันเมื่อผู้เรียนหมดสิ้นความสงสัยในเนื้อหา จึงสรุปและ

เฉลยเนื้อหาพร้อมกันเพื่อเตรียมความพร้อมในการเริ่มเรียนหัวข้อใหม่ ดังนั้นองค์ประกอบของการส่งต่อผู้เรียนให้ถึงฝั่งจึงเป็นองค์ประกอบลำดับท้ายสุดเพื่อปลดตัวเสริมต่อการเรียนรู้ที่ผู้สอนใช้เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ออกทั้งหมด เพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างเต็มศักยภาพเพียงพอแล้ว (Bradley & Bradley, 2004)

จากการอภิปรายข้างต้น อาจสรุปได้ว่าการใช้การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้สามารถเพิ่มการปฏิสัมพันธ์ผ่านออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเสริมต่อหรือชี้้นำความคิดในช่วงต้นของการเรียนรู้ โดยการกระตุ้นประคองผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้และเสริมแรงต่อการเรียนรู้ให้มากขึ้นไปพร้อมกัน เมื่อผู้เรียนเริ่มปรับการเรียนรู้ของตนเองได้แล้ว ก็จะสามารถควบคุมตนเองให้เรียนรู้ได้อย่างลื่นไหลอย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น ภายใต้การสังเกตการณ์อย่างใกล้ชิดจากผู้สอน หากผู้เรียนยังไม่เข้าใจในเนื้อหาอย่างชัดเจน ต้องใช้องค์ประกอบของการสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จมาเป็นตัวแปรสำคัญในการต่อยอดความคิด จึงจะนำไปสู่การสิ้นสุดบทเรียนในแต่ละบทโดยผ่านหลักการส่งต่อผู้เรียนให้ถึงฝั่ง กระบวนการเรียนรู้ในลักษณะนี้ จึงสะท้อนให้เห็นว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้เชิงสังคมสามารถนำไปต่อยอดศักยภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านเทคโนโลยีในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี และด้วยเหตุที่ผู้เรียนในงานวิจัยนี้เป็นผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพื้นฐาน การแสดงความคิดเห็นหรือการตอบคำถามในเนื้อหาจะยังเป็นเพียงการตอบสั้น ๆ มากกว่าการวิพากษ์คำตอบของกันและกันหรือขยายความเพิ่มเติมจากผู้เรียนคนอื่นๆ แต่ก็นับเป็นก้าวแรกที่สำคัญของผู้เรียนในการพัฒนาความสามารถในการแสดงความคิดเห็นระหว่างเรียนให้เพิ่มสูงขึ้นต่อไป

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอน

จากการค้นพบเชิงประจักษ์ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าเทคโนโลยีประเภท Web 2.0 ในปัจจุบันสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีจะเอื้อต่อการเรียนรู้มากเพียงใดก็ตามก็ยังไม่สามารถทดแทนครูได้ทั้งหมดทั้งนี้เพราะครูยังคงมีบทบาทสำคัญในการชี้้นำความคิด การเสริมต่อการสร้างองค์ความรู้ รวมทั้งการปรับกระบวนการทัศน์ในการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานก็ยิ่งต้องการการกระตุ้นประคองจากผู้สอน และหากรับได้ความช่วยเหลือจากผู้สอนผ่านห้องเรียนออนไลน์ที่ลดภาวะการเผชิญหน้าก็มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีการโต้ตอบหรือการปฏิสัมพันธ์ที่สูงขึ้นและนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในการสอนผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพของการโต้ตอบให้ยาวขึ้นโดยการเสริมต่อศักยภาพทางด้านความคิดวิเคราะห์หรืออย่างมีวิจารณ์ญาณให้กับผู้เรียนนอกเหนือไปจากการแสดงความคิดเห็นโดยการตอบสั้น ๆ

2. ควรทดลองเปรียบเทียบว่าพัฒนาการด้านการปฏิสัมพันธ์ของการเรียนในระบบผสมผสาน (Blended learning) โดยใช้การวิจัยแบบถ่วงดุลย์เพื่อศึกษาว่าการผสมผสานการสอนแบบที่เริ่มต้นการสอนในชั้นเรียนปกติก่อนแล้วตามด้วยการสอนออนไลน์กับแบบที่เริ่มต้นการสอนออนไลน์ก่อนแล้วตามด้วยการสอนในชั้นเรียนปกติเพื่อเปรียบเทียบการเพิ่มขึ้นของการปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบใดเป็นไปได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ มากน้อยเพียงใด

บรรณานุกรม

วัชรพงษ์ หวันสมาน และชลลดา เลหาวิริยานนท์ .(2558, กันยายน – ธันวาคม). การเสริมต่อ

ศักยภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก. *วารสารมนุษยศาสตร์*

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 32(3).

Abhakorn, J. (2013). Classroom interaction and thinking skills development through teachertalks. *Kasetsart Journal of the Social Sciences*, 34, 116-125.

Antoci, A., Sabatini, F., & Sodini, M. (2011). The Solaria Syndrome: Social Capital in a Growing Hypertechnological Economy¹. *Journal of Economic Behavior & Organization*. Elsevier.

Aydin, S. (2014). Foreign language learners' interactions with their teachers on Facebook. *System*, 42, 155.

Balaman, U. (2012). *An integrative teaching model for vocabulary and reading through Facebook* (Master's thesis). Graduate School of Social Sciences, Hacettepe University.

Barnard, R., & Campbell, L. (2005). Sociocultural theory and the teaching of process writing: The scaffolding of learning in a university context. *The TESOLANZ Journal*, 13, 76-88. Retrieved from <http://researchcommons.waikato.ac.nz/handle/10289/433>

Berge, Z. (1999). Interaction in post-secondary web-based learning. *Educational Technology*, 39(1), 5-II.

- Bradley, K. S., & Bradley, J. A. (2004). Scaffolding Academic Learning for Second Language Learners. *The Internet TESL Journal*, X(5), 6.
- Bray, L. (2009). Cultural dimensions for a foreigner teaching English in a Thai university. *Pedagogies of Connection: TESOL in Context, Special Edition*, S2, 1-10.
- Chiu, Y., Kao, C., & Reynolds, B. L. (2012). The relative effectiveness of digital game-based learning types in English as a foreign language setting: A meta-analysis: Colloquium. *British Journal of Educational Technology*, 43(4), E104–E107.
doi:10.1111/j.1467-8535.2012.01295.x
- Dennen, V. P. (2004). Cognitive apprenticeship in educational practice: Research on scaffolding, modeling, mentoring, and coaching as instructional strategies. In D. H. Jonassen (Ed.), *Handbook of Research on Educational Communications and Technology* (2nd ed., p. 815). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Donato, R. (1994). Collective scaffolding in second language learning. In J. P. Lantolf & G. Appel (Eds.), *Vygotskian approaches to second language research: Second language learning* (pp. 33-56). Norwood, NJ: Ablex Publishing Corporation.
- Draper, J. (2012). Reconsidering compulsory English in developing countries in Asia: English in a community of Northeast Thailand. *TESOL Quarter*, 46(4), 777-811.
- Dunphy, J. (1998). Special considerations for teaching in the multicultural classroom, *Teacher Talk Articles in the Faculty Newsletter*, 10(6).
- El-Tigi, M., & Branch, R. M. (1997). Designing for interaction, learner control, and feedback during Web-based learning. *Educational Technology*, 37(3), 23-29.

- Exley, Beryl. (2005). Learner Characteristics of 'Asian' EFL Students: Exceptions to the 'Norm'. In Young, Janelle, Eds. *Proceedings Pleasure Passion Provocation. Joint National Conference AATE & ALEA 2005*, pages 1-16, Gold Coast, Australia.
- Forman, R. (2005). *Teaching EFL in Thailand: A bilingual study*. PhD thesis, University of Technology, Sydney: Australia.
- Freiermuth, M., & Jarrell, D. (2006). Willingness to communicate: Can online chat help?1. *Int J Applied Linguistics*, 16(2), 189-212. doi:10.1111/j.1473-4192.2006.00113.x
- Garrison, D. R., Anderson, T., & Archer, W. (2000). Critical Thinking and Computer Conferencing: A Model and Tool to Assess Cognitive Presence.
- Gibbons, P. (2002). *Scaffolding language, scaffolding learning: Teaching second language learners in the mainstream classroom*. Portsmouth, NH: Heinemann.
- Hou, H. (2011). A case study of online instructional collaborative discussion activities for problem-solving using situated scenarios: An examination of content and behavior cluster analysis. *Computers & Education*. doi:10.1016/j.compedu.2010.10.013
- Irani, T. (1998). Communication potential, information richness and attitude: A study of computer mediated communication in the ALN classroom. *ALN Magazine*, 2(1).
- Johnson, D., & Johnson, R. (1991). *Learning together and alone: Cooperative competitive and individualistic learning*. (3rd ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Khamkhen, A. (2010). Teaching English Speaking and English Speaking Tests in the Thai Context: A Reflection from Thai Perspective. *English Language Teaching Journal*, 3(1), 184-200.

- Kirkpatrick, A. (2010). English as an Asian lingua franca and the multilingual model of ELT. *Language Teaching*, 44(2), 212-224. doi:10.1017/S0261444810000145
- Kirkpatrick, A. (2011). English as an Asian lingua franca and the multilingual model of ELT. *Language Teaching*, 44(2), 212-224.
- Lantolf, J. P., & Aljaafreh, A. (1995). Second language learning in the zone of proximal development: A revolutionary experience. *International Journal of Educational Research*. doi:10.1016/0883-0355(96)80441-1
- Lee, H. Y. H. (2015). Theorizing Globalization and Minorities in Asian Cities: Viewed from the Language Contact Zone of Thailand in the Making of Languages and. *Journal of Applied Sciences*, 15(2), 329-342.
- Li, X., & Jia, X. (2006). Why Don't You Speak Up?: East Asian Students' Participation Patterns in American and Chinese ESL Classrooms 1. *Intercultural Communication Studies*, 15(1), 192-206.
- Liu, J. (2001). *Asian students' classroom communication patterns in U.S. universities: An emic perspective*. Westport, Conn: Ablex.
- Ma, W. W., & Yuen, A. H. (2011). Understanding online knowledge sharing: An interpersonal relationship perspective. *Computers & Education*. doi:10.1016/j.compedu.2010.08.004
- Makoul, G., Zick, A. B., Aakhus, M., Neely, K. J., & Roemer, P. E. (2010). Using an online forum to encourage reflection about difficult conversations in medicine. *Patient Education and Counseling*. doi:10.1016/j.pec.2009.07.027
- Martin, F., & Parker, M. (2014). Use of synchronous virtual classrooms: Why, who, and how? *Merlot Journal of Online Learning and Teaching*, 10(2), 192-210.

- Moore, M. G. (1992). Distance education theory. *The American Journal of Distance Education*, 5(3), 1-6.
- Mustafa, S. E., and Hamzah, A. (2011). Online social networking: A new form of social interaction, *International Journal of Social Science and Humanity*.1(2), 96-104
- Ng, C. S., Cheung, W. S., & Hew, K. F. (2010). Solving ill-structured problems in asynchronous online discussions: built-in scaffolds vs. no scaffolds. *Interactive Learning Environments*. doi:10.1080/10494820802337629
- Niemi, H., Harju, V., Vivitsou, M., Viitanen, K., Multisilta, J., & Kuokkanen, A. (2014). Digital Storytelling for 21st-Century Skills in Virtual Learning Environments. *Creative Education*, 5, 657-671.
- Padilla Rodriguez, B. C. and Armellini, A. (2013) Interaction and effectiveness of corporate e-learning programmes. *Human Resource Development International*. 16(4), pp. 480-489. 1367-8868.
- Palloff, R. M., & Pratt, K. (1999). *Building learning communities in cyberspace: Effective strategies for the online classroom*. San Francisco: Jossey-Bass Publishers.
- Pham, T., Thalathoti, V., & Dakich, E. (2014). Frequency and pattern of learner-instructor interaction in an online English language learning environment in Vietnam. *Australasian Journal of Educational Technology*, 30(6), 686-698.
- Puntambekar, S., & Hübscher, R. (2005). Tools for scaffolding students in a complex learning environment: What have we gained and what have we missed?. *Educational Psychologist*, 40(1), 1-12

- Roehm, S., & Bonnel, W. (2009). Engaging students for learning with online discussions. *Teaching and Learning in Nursing*. doi:10.1016/j.teln.2008.07.003
- Scaglione, J. (1992). Cooperative learning strategies in the business education curriculum, *Business Education Forum*, 46 (4), 15-17.
- Serwatka, J. (2003). Assessment in on-line CIS courses. *Journal of Computer Information Systems*, 43(3), 16-20.
- Shih, R. (2013). Effect of using Facebook to assist English for business communication course instruction. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 12(1), 52-59.
- Stacey, E. (1999). Collaborative learning in an online environment. *Journal of Distance Education*, 14(2), 14-33.
- Swan, K. (2004). Learning online: Current research on issues of interface, teaching presence and learner characteristics. In J. Bourne & J. C. Moore (Eds.), *Elements of quality online education: Into the mainstream*. (pp. 63-79). Needham, MA: Sloan Center for Online Education.
- Tsui, A. B. M. (1996). Reticence and anxiety in second language learning. In K. M. Bailey, and D. Nunan (Eds.), *Voices From the Language Classroom* (pp. 145-167). Cambridge: Cambridge University Press.
- van Lier, L (1996). *Interaction in the language curriculum: Awareness, autonomy, and authenticity*. London: Longman.
- van Lier, L (2000). From input to affordance: Social-interactive learning from an ecological perspective. In J. Lantolf (Ed.), *Sociocultural theory and second language learning* (pp. 245-259). New York: Oxford University Press.

- Walqui, A. (2006). Scaffolding Instruction for English Language Learners: A Conceptual Framework. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*.
doi:10.1080/13670050608668639
- Warschauer, M. (2003). *Technology and social inclusion: Rethinking the digital divide*.
Cambridge, MA: MIT Press.
- Wood, D., Bruner, J. S. & Ross, G. (1976). The role of tutoring in problem solving.
Journal of Child Psychology and Psychiatry, 17, 89-100.
- Wu, W.-C. V., Yen, L. L., & Marek, M. (2011). Using Online EFL Interaction to Increase Confidence, Motivation, and Ability. *Educational Technology & Society*, 14 (3), 118–129.
- Ya-Chun Shih, Yong-Yuan Lin and Mau-Tsuen Yang., (2007). The Development of an Online Virtual English Classroom: VEC3D, *Journal of Information Technology and Applications*, 2, (2), 61-68.
- Ya Ni A. (2012). Comparing the effectiveness of classroom and online learning: teaching research methods. *Journal of Public Administration Education*, 19(2), 199–215.
- Yang, S. C., & Chen, J. J. (2014). Fostering foreign language learning through technology-enhanced intercultural projects. *Language Learning & Technology*, 18(1), 57–75.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นายวัชรพงษ์ หวันสมาน	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5611121048	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศิลปศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลฯ	2553
สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล		

การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

วัชรพงษ์ หวันสมาน และชลลดา เลหาวิริยานนท์. 2558. การเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊ก. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 32 (3).

วัชรพงษ์ หวันสมาน และชลลดา เลหาวิริยานนท์. 2558. การเสริมสร้างการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
ผู้เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในห้องเรียนออนไลน์โดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพ
การเรียนรู้. วารสารศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่, (อยู่ใน
ระหว่างการพิจารณา)